

Mr 127264

การพัฒนาทักษะการอ่านภาษาอังกฤษโดยใช้แบบฝึกทักษะ
สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3

ศึกษาระดับประถมศึกษา

นางนฤมล แ้วสอน

มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม
RAJABHAT MAHASARAKHAM UNIVERSITY

สำนักวิทยบริการฯ มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม

ได้รับ.....

วันลงคะแนน..... 17 ต.ค. 2562

เลขทะเบียน..... 261692

เลขเรียกหนังสือ..... 2418.4 26967 0

2561

วิทยานิพนธ์นี้เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตร
ปริญญาครุศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาหลักสูตรและการเรียนการสอน
มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม
พ.ศ. 2561

ลิขสิทธิ์เป็นของมหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม

ใบอนุญาตวิทยานิพนธ์
มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม

เรื่อง : การพัฒนาทักษะการอ่านภาษาอังกฤษโดยใช้แบบฝึกทักษะ สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3

ผู้วิจัย : นางนฤมล แว่สอน

ได้รับอนุมัติเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตร ปริญญาครุศาสตรมหาบัณฑิต
สาขาวิชาหลักสูตรและการเรียนการสอน

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ว่าที่ ร.ท.ดร.ณัฐชัย จันทร์ชุม)

คณบดีคณะครุศาสตร์

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.สนธิ เต็มเมืองซ้าย)

คณบดีบัณฑิตวิทยาลัย

คณะกรรมการสอบวิทยานิพนธ์

(อาจารย์ ดร.นิตยา กลางชนีย์)

ประธานกรรมการ

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.เอนก ศิลปนิลมาลย์)

กรรมการ

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.สมาน เอกพิมพ์)

กรรมการ

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.สุรกานต์ จังหาร)

กรรมการ

ชื่อเรื่อง : การพัฒนาทักษะการอ่านภาษาอังกฤษโดยใช้แบบฝึกทักษะ สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3

ผู้วิจัย : นางนฤมล แว่วสอน

ปริญญา : ครุศาสตรมหาบัณฑิต (หลักสูตรและการเรียนการสอน)
มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม

อาจารย์ที่ปรึกษา : ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.สมาน เอกพิมพ์
ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.สุรกานต์ จังหาร

ปีการศึกษา : 2561

บทคัดย่อ

การวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อ (1) พัฒนาการจัดการเรียนรู้ทักษะการอ่านภาษาอังกฤษโดยใช้แบบฝึกทักษะ สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 ให้มีประสิทธิภาพ ตามเกณฑ์ 80/80 (2) ศึกษาดัชนีประสิทธิผลการเรียนรู้ของนักเรียนที่เรียนโดยใช้แบบฝึกทักษะการอ่านภาษาอังกฤษ สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 (3) เปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 ที่เรียนโดยใช้แบบฝึกทักษะการอ่านภาษาอังกฤษ ระหว่างก่อนเรียนกับหลังเรียนและ 4) ศึกษาความพึงพอใจของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 ที่มีต่อการเรียนรู้โดยใช้แบบฝึกทักษะการอ่านภาษาอังกฤษ กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ คือ นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 จำนวน 8 คน ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2558 โรงเรียนบ้านหนองอุ่มห้วยสามัคคี สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษามหาสารคาม เขต 1 โดยเลือกแบบเจาะจง เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยประกอบด้วย (1) แผนกิจกรรมการเรียนรู้การอ่านภาษาอังกฤษ จำนวน 16 แผน (2) แบบฝึกทักษะการอ่านภาษาอังกฤษ (3) แบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนภาษาอังกฤษโดยใช้แบบฝึกทักษะ จำนวน 40 ข้อ และ (4) แบบสอบถามความพึงพอใจการเรียนรู้ภาษาอังกฤษโดยใช้แบบฝึกทักษะ จำนวน 10 ข้อ สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล ได้แก่ ค่าร้อยละ ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และ Wilcoxon Matched-Pairs Signed-Ranks Test

ผลการวิจัยพบว่า (1) การจัดการเรียนรู้ทักษะการอ่านภาษาอังกฤษโดยใช้แบบฝึกทักษะ ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 มีประสิทธิภาพ (E_1/E_2) เท่ากับ 87.50/89.38 ซึ่งสูงกว่าเกณฑ์ที่กำหนดไว้ (80/80) (2) ค่าดัชนีประสิทธิผลการเรียนรู้การอ่านภาษาอังกฤษโดยใช้แบบฝึกทักษะของนักเรียน มีค่าเท่ากับ 0.5500 หรือคิดเป็นร้อยละ 55 (3) นักเรียนมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนทักษะการอ่านภาษาอังกฤษด้วยแบบฝึกหลังเรียน สูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

(4) นักเรียนมีความพึงพอใจต่อการรู้การอ่านภาษาอังกฤษโดยใช้แบบฝึกทักษะโดยรวมอยู่ในระดับ
ดีมาก ($\bar{X} = 4.61, S.D. = 0.68$)

คำสำคัญ : การพัฒนาทักษะการอ่านภาษาอังกฤษ แบบฝึกทักษะ นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3

มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม
RAJABHAT MAHASARAKHAM UNIVERSITY

Title: Development of English Reading Skills through Use of Exercises for Grade 3 student

Author: Miss Naruemol Weawsorn

Degree: Master of Education (Curriculum and Instruction)
Rajabhat Maha Sarakham University

Advisor: Assistant Professor Dr. Samarn Ekkapim
Assistant Professor Dr. Surakan Janghan

Year: 2018

ABSTRACT

The purposes of this research were to (1) develop third grade students' reading skills by using exercises to meet the 80/80 efficiency criterion, (2) study the effectiveness of the students' learning by using developed exercises of reading skills, (3) compare the students' reading achievement before and after using the exercises, and (4) study the satisfaction of the students' learning through use of the exercises. The target group for this research consisted of 8 students studying in the second semester of academic year 2015 at Ban nong – Oum Wai Samakkhee School under Mahasarakham Office of Primary Education Service Area 1. The instruments used in this study were. (1) Reading English exercises, (2) 6 lesson plans, (3) a reading skill assessment form, (4) an achievement test of English reading skills (The statistics used for data analysis were percentage, mean, standard deviation and the Wilcoxon Matched-Pairs Signed-Ranks Test)

The result of this research were as follows: (1) The efficiency index of the reading exercises was 87.50/89.38, (2) The effectiveness index of Grade 3 students learning by using the reading exercises was 0.55 or 55%, (3) The students' post – test achievement was high than hat of the pre – test at the .05

(4) The students' overall satisfaction with learning reading skills by using the developed exercises was found at the high level.

Keywords: The Development, Reading Skills in English , Third Grade Students , skills through Exercises

มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม
RAJABHAT MAHASARAKHAM UNIVERSITY

กิตติกรรมประกาศ

วิทยานิพนธ์ฉบับนี้สำเร็จสมบูรณ์ได้ด้วยความกรุณาและความช่วยเหลืออย่างสูงยิ่งจาก อาจารย์ ดร.นิตยา กลางชนีย์ ประธานกรรมการสอบวิทยานิพนธ์ ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.เอกศิลป์ นิลมลายี ผู้ทรงคุณวุฒิ ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.สมาน เอกพิมพ์ อาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์หลักและผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.สุรกานต์ จังหาร อาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ร่วม

ขอขอบคุณผู้เชี่ยวชาญที่กรุณาตรวจสอบเครื่องมือสำหรับการวิจัยทั้ง 5 ท่าน คือ อาจารย์สุกรี นาคแย้ม อาจารย์วัชรภรณ์ หามะพันธ์ อาจารย์รัฐกร ลงคำ อาจารย์ชน วัน จันทรศักดิ์ และ ดร.พงศ์ธร โพธิ์พูลศักดิ์

ขอขอบคุณ เพื่อนครูในโรงเรียนบ้านหนองอุ่มหวายสามัคคี สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา ประถมศึกษามหาสารคาม เขต 1 ทุกท่าน ที่ได้ให้ความช่วยเหลือ ให้กำลังใจ และให้คำปรึกษา ในการศึกษาจนสำเร็จได้ด้วยดี

คุณค่าและประโยชน์อันพึงมีจากการศึกษาวิจัยฉบับนี้ ผู้วิจัยขอมอบเป็นเครื่องบูชาพระคุณ บิดา มารดา ผู้ให้ชีวิต ความรัก ความอบอุ่นแก่ผู้วิจัยตลอดมา และครอบครัวอันเป็นที่รักของผู้วิจัย

มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม
RAJABHAT MAHASARAKHAM UNIVERSITY
นางนฤมล แว้วสอน

สารบัญ

หัวเรื่อง	หน้า
บทคัดย่อ	ก
ABSTRACT	จ
กิตติกรรมประกาศ	ข
สารบัญ	ฅ
สารบัญตาราง	ญ
สารบัญภาพ	ฎ
บทที่ 1 บทนำ	1
1.1 ที่มาและความสำคัญของปัญหา	1
1.2 วัตถุประสงค์การวิจัย	6
1.3 สมมติฐานการวิจัย	7
1.4 ขอบเขตการวิจัย	7
1.5 นิยามศัพท์เฉพาะ	7
1.6 ประโยชน์ที่จะได้รับ	9
บทที่ 2 เอกสารและผลงานที่เกี่ยวข้อง	10
2.1 การศึกษาขั้นพื้นฐานการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ พุทธศักราช 2551	10
2.2 การจัดการเรียนรู้การอ่านภาษาอังกฤษ	19
2.3 แบบฝึกทักษะการอ่านภาษาอังกฤษ	26
2.4 ความพึงพอใจ	59
2.5 งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง	62
2.6 กรอบแนวคิดการวิจัย	69
บทที่ 3 วิธีดำเนินการวิจัย	70
3.1 ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง	70
3.2 เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย	70
3.3 วิธีสร้างและการหาคุณภาพเครื่องมือ	71
3.4 วิธีดำเนินการวิจัย	75
3.5 การวิเคราะห์ข้อมูล	75
3.6 สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล	76

หัวเรื่อง	หน้า
บทที่ 4 ผลการวิเคราะห์ข้อมูล	80
4.1 สัญลักษณ์ที่ใช้ในการนำเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูล	80
4.2 ลำดับชั้นในการเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูล	80
4.3 ผลการวิเคราะห์ข้อมูล	81
บทที่ 5 สรุปผล อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ	84
5.1 สรุปผลการวิจัย	84
5.2 อภิปรายผล	85
5.3 ข้อเสนอแนะ	89
บรรณานุกรม	91
ภาคผนวก	
ภาคผนวก ก แผนการจัดการเรียนรู้	98
ภาคผนวก ข แบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน	106
ภาคผนวก ค แบบสอบถามความพึงพอใจของนักเรียน	114
ภาคผนวก ง ตัวอย่างแบบประเมินเครื่องมือในการวิจัย โดยผู้เชี่ยวชาญ	117
ภาคผนวก จ ผลการประเมินความเหมาะสมของเครื่องมือในการวิจัย โดยผู้เชี่ยวชาญ	125
ภาคผนวก ฉ ผลการวิเคราะห์ข้อมูล	129
ภาคผนวก ช หนังสือขอความอนุเคราะห์	133
ประวัติผู้วิจัย	140

สารบัญตาราง

ตารางที่		หน้า
2.1	คำอธิบายรายวิชาและหน่วยการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ ชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 ..	18
3.1	แบบแผนการทดลอง (One Group Pre-test Post – test Design)	75
4.1	ประสิทธิภาพของการพัฒนาทักษะการอ่านภาษาอังกฤษ โดยใช้แบบฝึกทักษะ การอ่านภาษาอังกฤษ	81
4.2	ดัชนีประสิทธิผลของการจัดกิจกรรมการเรียนรู้	82
4.3	การทดสอบความแตกต่างระหว่างคะแนนหลังเรียน กับก่อนเรียน โดยใช้ Wilcoxon Matched-Pairs Signed-Ranks Test.....	82
4.4	ความพึงพอใจของนักเรียนต่อแบบฝึกเสริมทักษะการอ่านภาษาอังกฤษ ชั้นประถมศึกษาปีที่ 3	83
จ.1	ผลการประเมินความเหมาะสมของแผนการจัดการเรียนรู้เพื่อพัฒนาทักษะ การอ่านภาษาอังกฤษสำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 โดยผู้เชี่ยวชาญ จำนวน 5 ท่าน	126
ฉ.1	ผลการวิเคราะห์ค่าดัชนีความสอดคล้องของแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ ทางการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจของนักเรียน	130
ฉ.2	ค่าความเชื่อมั่น ค่าความยาก และค่าอำนาจจำแนก ของแบบทดสอบวัด ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน	132

สารบัญญภาพ

ภาพที่		หน้า
2.1	รูปแบบการเรียนรู้แบบร่วมมือ	45
2.2	กรอบแนวคิดการวิจัย	69

มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม
RAJABHAT MAHASARAKHAM UNIVERSITY

บทที่ 1

บทนำ

1.1 ที่มาและความสำคัญของปัญหา

ภาษาคือเครื่องมือในการสื่อสารของคนในสังคมเดียวกัน หรือต่างสังคมที่สำคัญ และใช้กันมากที่สุด ภาษาเป็นสื่อทำให้โครงสร้างทางสังคมมีความประณีต และสมบูรณ์ ภาษาจึงเป็นหัวใจของการสื่อสาร โดยเฉพาะภาษาอังกฤษเป็นภาษากลางที่ใช้ติดต่อสื่อสารกันทั่วไป และขอบข่ายของการใช้ภาษาดังกล่าว ก็ครอบคลุมทั้งโลกเป็นภาษาแห่งโอกาส กล่าวคือ หนึ่งในคุณสมบัติของผู้เข้าทำงานในแต่ละสาขาอาชีพในปัจจุบันกำหนดว่าจะต้องสามารถฟัง พูด อ่าน และเขียนภาษาอังกฤษได้ดี ดังนั้นการจัดการเรียนการสอนภาษาอังกฤษ เพื่อช่วยให้นักเรียนสามารถใช้ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารได้เป็นเรื่องสำคัญยิ่ง สำหรับประเทศไทยวิชาภาษาอังกฤษได้ถูกบรรจุในหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐานในกลุ่มสาระการเรียนรู้ กลุ่มวิชาภาษาต่างประเทศเป็นสาระการเรียนรู้ที่เสริมสร้างพื้นฐานความเป็นมนุษย์ และสร้างศักยภาพในการคิด และการทำงานอย่างสร้างสรรค์ เพื่อพัฒนาผู้เรียนให้มีคุณลักษณะอันพึงประสงค์ ตามจุดหมายของหลักสูตรการเรียนภาษาต่างประเทศจะช่วยให้ผู้เรียนมีวิสัยทัศน์กว้างไกล และเกิดความมั่นใจในการที่จะสื่อสารกับชาวต่างประเทศ (สำนักวิชาการและมาตรฐานการศึกษา, 2551, น. 2) การเรียนภาษาต่างประเทศแตกต่างจากสาระการเรียนรู้อื่น เนื่องจากผู้เรียนไม่ได้เรียนภาษาเพื่อความรู้เกี่ยวกับภาษาเท่านั้น แต่เรียนภาษาเพื่อให้สามารถใช้ภาษาเป็นเครื่องมือในการติดต่อกับผู้อื่น ได้ตามความต้องการในสถานการณ์ต่าง ๆ ทั้งในชีวิตประจำวัน และการทำงานอาชีพ การที่จะทำให้ผู้เรียนเกิดคุณภาพได้ตามที่คาดหวังดังกล่าว

หลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 กำหนดให้กลุ่มสาระการเรียนรู้ต่างประเทศ (ภาษาอังกฤษ) เป็นสาระการเรียนรู้ที่กำหนดให้ผู้เรียนทุกระดับชั้นและผู้เรียนทุกคนต้องเรียน โดยจัดลำดับให้อยู่ในกลุ่มที่สองซึ่งเป็นกลุ่มสาระที่เสริมสร้างพื้นฐานความเป็นมนุษย์ และสร้างศักยภาพในการคิดและการทำงานอย่างสร้างสรรค์ เพื่อพัฒนาผู้เรียนให้มีลักษณะอันพึงประสงค์ตามจุดหมายของหลักสูตร โดยมุ่งหวังในด้านทักษะการอ่านว่า เมื่อผู้เรียนจบชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 ผู้เรียนสามารถปฏิบัติตามคำสั่ง คำขอร้องที่ฟัง อ่านออกเสียงตัวอักษร คากลุ่มคำ ประโยคง่าย ๆ และบทพูดเข้าจังหวะง่าย ๆ ถูกต้องตามหลักการอ่าน บอกความหมายของคำและ

กลุ่มคำที่ฟังตรงตามความหมายและตอบคำถามจากการฟังหรืออ่านประโยคบทสนทนาและนิทานง่าย ๆ ได้ ดังนั้นการจัดการเรียนการสอนที่ดี ผู้เรียนจะต้องได้รับการฝึกทักษะให้มากที่สุด การจัดกระบวนการเรียนการสอนต้องให้สอดคล้องกับธรรมชาติและลักษณะเฉพาะของภาษา ควรจัดกิจกรรมการเรียนรู้ให้หลากหลายและควรฝึกผู้เรียนให้รู้วิธีการเรียนภาษาด้วยตนเองควบคู่ไปด้วย อันจะนำไปสู่การพึ่งพาตนเองและสามารถเรียนรู้ได้ตลอดชีวิต โดยใช้ภาษาอังกฤษในการศึกษาค้นคว้าหาความรู้ในการเรียนสาระการเรียนรู้อื่น ๆ ใช้ในการศึกษาต่อ รวมทั้งการประกอบอาชีพ ซึ่งเป็นจุดมุ่งหมายสำคัญในการปฏิรูปการเรียนรู้ (กรมวิชาการ, 2545, น. 1) การจัดการเรียนการสอนกลุ่มสาระภาษาต่างประเทศเป็นกลุ่มสาระการเรียนรู้พื้นฐานที่ผู้เรียนทุกคนจำเป็นต้องเรียนเพื่อเสริมสร้างพื้นฐานความเป็นมนุษย์ ซึ่งการเรียนภาษาต่างประเทศนั้น ไม่ได้มุ่งเน้นให้ผู้เรียนเพียงแต่เรียนรู้เกี่ยวกับวิชาความรู้ทางภาษาเท่านั้นแต่ยังเรียนเพื่อสามารถนำไปประยุกต์ใช้ในสถานการณ์ต่าง ๆ ทั้งในชีวิตประจำวันและ การประกอบอาชีพ ดังนั้นการจัดการเรียนการสอนที่ดีนั้นควรจัดกิจกรรมให้ผู้เรียนได้เรียนรู้ จากประสบการณ์จริง ฝึกปฏิบัติให้ทำได้และสอดคล้องกับธรรมชาติและลักษณะเฉพาะของภาษาการเรียนการสอนจึงควรประกอบไปด้วยกิจกรรมที่หลากหลาย ทั้งกิจกรรมการฝึกทักษะทางภาษาและกิจกรรมการฝึกผู้เรียนควบคู่กันไป ซึ่งจะนำมาสู่การพัฒนาครบทั้ง 4 ทักษะของผู้เรียน คือ ทักษะการฟัง พูด อ่าน และเขียน ซึ่งในบรรดาทักษะทั้ง 4 กล่าวได้ว่า การอ่านเป็นทักษะที่สำคัญมากที่สุด เพราะเป็นทักษะพื้นฐานที่จะช่วยส่งเสริมและแสวงหาความรู้เพื่อนำไปประยุกต์ใช้ในการศึกษาการประกอบอาชีพและพัฒนาความคิดของคนให้มีประสิทธิภาพมากยิ่งขึ้น

หลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐานได้กำหนดองค์ความรู้ กระบวนการเรียนรู้และใช้มาตรฐานเป็นตัวกำหนดคุณลักษณะอันพึงประสงค์ของผู้เรียนตามจุดหมายของหลักสูตร เพื่อเป็นแนวทางในการประกันคุณภาพการศึกษา โดยแบ่งสาระการเรียนรู้ในการเรียนภาษาต่างประเทศออกเป็น 4 สาระ คือ สาระที่ 1 ภาษาเพื่อการสื่อสาร (Communities) (สำนักวิชาการและมาตรฐานการศึกษา, 2551, น. 2-3) การจัดการเรียนการสอนภาษาต่างประเทศในหลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐานมีความคาดหวังว่า เมื่อเรียนภาษาต่างประเทศอย่างต่อเนื่องตั้งแต่ชั้นประถมศึกษาจนถึงมัธยมศึกษา ผู้เรียนจะมีเจตคติที่ดีต่อภาษาต่างประเทศ สามารถใช้ภาษาต่างประเทศสื่อสารในสถานการณ์ต่าง ๆ แสวงหาความรู้ ประกอบอาชีพ และศึกษาต่อในระดับที่สูงขึ้น ผลการเรียนรู้ที่ต้องการให้เกิดขึ้นในตัวผู้เรียน โดยกำหนดจากสาระที่ 1 ภาษาเพื่อการสื่อสารนั้นประกอบด้วย เข้าใจกระบวนการฟังและอ่าน สามารถตีความเรื่องที่ฟังและอ่านจากสื่อประเภทต่าง ๆ และนำความรู้มาใช้อย่างมีวิจารณญาณ มีทักษะในการสื่อสารทางภาษาแลกเปลี่ยนข้อมูลข่าวสาร ความคิดเห็นแสดงความรู้สึก โดยใช้เทคโนโลยีและการจัดการ ที่เหมาะสมเพื่อการเรียนรู้ตลอดชีวิต เข้าใจ

กระบวนการพูด การเขียน และสื่อสารข้อมูล ความคิดเห็นและความคิดรวบยอดในเรื่องต่าง ๆ ได้อย่างสร้างสรรค์มีประสิทธิภาพและสุนทรียภาพ

ในสังคมแห่งความเจริญก้าวหน้าทางวิทยาการด้านต่าง ๆ ของโลกยุคโลกาภิวัตน์ ภาษาอังกฤษถือว่าเป็นสิ่งสำคัญยิ่งในการดำเนินชีวิตประจำวันของคนในสังคม เนื่องจากเป็นเครื่องมือสำคัญในการติดต่อสื่อสาร การศึกษา การแสวงหาความรู้ การประกอบอาชีพ รวมถึงการสร้างมิตรไมตรีทางวัฒนธรรมและมุมมองของสังคมโลก ดังนั้นการศึกษาเรียนรู้ภาษาอังกฤษจึงมีความจำเป็นอย่างมากที่จะช่วยพัฒนาสังคมไทย เนื่องจากภาษาอังกฤษเป็นภาษาต่างประเทศที่ถูกเลือกใช้กันอย่างแพร่หลายและถือว่าเป็นภาษาสากลสถานศึกษาจึงต้องเร่งพัฒนาการเรียนการสอนภาษาอังกฤษ เพื่อให้ผู้เรียนมีความเข้าใจตนเองและผู้อื่น อีกทั้งเข้าใจถึงความแตกต่างของภาษาและวัฒนธรรม ขนบธรรมเนียมประเพณี สังคม เศรษฐกิจ การเมือง การปกครองและมีความสามารถในการใช้ภาษาอังกฤษในระดับมาตรฐานในการดำรงชีวิตประจำวัน (สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน, 2551, น. 1) การเรียนรู้ภาษาต่างประเทศไม่ได้เรียนภาษาเพื่อความรู้เกี่ยวกับภาษาเท่านั้น แต่เรียนภาษาเพื่อให้สามารถใช้ภาษาเป็นเครื่องมือในการติดต่อสื่อสารกับผู้อื่นได้ตามความต้องการในสถานการณ์ต่าง ๆ ทั้งในชีวิตประจำวัน และการทำงานอาชีพ การที่ผู้เรียนจะใช้ภาษาได้ถูกต้องคล่องแคล่วและเหมาะสมนั้น ขึ้นอยู่กับทักษะการใช้ภาษา ในการจัดการเรียนการสอนภาษาที่ดีผู้เรียนจะต้องมีโอกาสได้ฝึกทักษะการใช้ภาษาให้มากที่สุด จัดกิจกรรมที่หลากหลายทั้งกิจกรรม การฝึกทักษะทางภาษา และกิจกรรมการฝึกให้ผู้เรียนรู้วิธีการเรียนภาษาด้วยตัวเองควบคู่ไปด้วยอันจะนำไปสู่การเป็นผู้เรียนที่พึ่งตนเองได้ (Learner Independent) และสามารถเรียนรู้ได้ตลอดชีวิต (Lifelong Learning) โดยใช้ภาษาต่างประเทศเป็นเครื่องมือในการค้นคว้าหาความรู้ในการเรียนวิชาอื่น ๆ การศึกษาต่อ ซึ่งเป็นจุดหมายสำคัญในการปฏิรูปการเรียนรู้ (สำนักวิชาการและมาตรฐานการศึกษา, 2555, น. 2) การเรียนรู้ภาษาอังกฤษเป็นภาษาที่สอง มีลักษณะเป็นการซึมซับภาษาเพราะผู้เรียนอยู่ในสภาพเดียวกับเด็กที่เรียนภาษาแม่ ซึ่งจะพัฒนาเข้าสู่ภาษาหลักในที่สุด เพราะความจำเป็นที่จะติดต่อสื่อสารกับคนรอบข้าง การสอนภาษาอังกฤษในประเทศไทยจึงเป็นการสอนเพื่อสื่อความหมาย มีนักเรียนและกิจกรรมเป็นศูนย์กลางในการเรียนการสอน ครูทำหน้าที่ให้คำอธิบาย เป็นผู้จัดกิจกรรมและแสดงวิธีทำกิจกรรมทางภาษาเพื่อให้ผู้เรียนฝึกภาษาในกลุ่มของตนเอง (บัญชา อังสกุล, 2549, น. 59–60) สำหรับการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ภาษาอังกฤษในระดับประถมศึกษาที่มีจุดหมายเพื่อการสื่อสารหรือการนำไปใช้ให้ได้ผล ซึ่ง กษมา วรวรรณ ณ อุชชยา (2549, น. 25) ได้กล่าวว่า ความต่อเนื่องในการเรียนรู้ภาษาอังกฤษนั้นมีความสำคัญมาก แต่การจัดการเรียนภาษาอังกฤษของโรงเรียนให้เป็นโรงเรียนสองภาษาเต็มรูปแบบทุกโรงเรียนไม่ได้ แต่การเพิ่มเวลาเรียนร้อยละ 10 ในแต่ละวัน ให้นักเรียนได้มีโอกาสใช้ภาษาอังกฤษในกิจกรรมก็จะ

มีส่วนเสริมทักษะให้มากขึ้น ทักษะในการใช้ภาษาอังกฤษ เป็นสิ่งที่ทุกคน จำเป็นต้องมี ไม่ใช่คุณสมบัติพิเศษที่จะทำ ให้ใครได้เปรียบภาษาอังกฤษที่ทั่วโลกใช้ในอนาคตจะมีลักษณะของภาษาที่เปลี่ยนไป มีวิวัฒนาการของการผสมผสานของการใช้ศัพท์และไวยากรณ์แตกต่างกันไปตามผู้พูดในแต่ละภูมิภาคของโลก นอกจากนั้นสำเนียงภาษาจะถูกลดความสำคัญลง ความสำคัญของการพูดอยู่ที่การสื่อสารให้เกิดความเข้าใจ รวมถึงการเรียนรู้ทางกฎเกณฑ์ของภาษาหรือไวยากรณ์ การสอนไวยากรณ์เป็นสิ่งที่จำเป็นสำหรับการสอนภาษา แต่ไม่ควรสอนให้นักเรียนเรียนรู้โดยการซึมซับหลักเกณฑ์การใช้ภาษาได้ถูกต้องตามหลักไวยากรณ์ทันที แต่ควรเป็นการสอนให้คิดและใช้ภาษาได้ถูกต้องตามสถานการณ์โดยนำหลักไวยากรณ์มาใช้พูด หรือเขียนได้จริง พื้นฐานความรู้ภาษาอังกฤษเบื้องต้นสำหรับเด็กเริ่มเรียนควรเป็นการเรียนทักษะทั้งสี่ของภาษา ก็คือ การฟัง การพูด การอ่านและการเขียน ทุกส่วนของภาษาโดยเริ่มจากสิ่งง่าย ๆ ใกล้เคียง เพื่อจะขยายความรู้ของการใช้ภาษาในสิ่งที่ยากขึ้นต่อไปได้โดยมีพื้นฐานความเข้าใจ เสียง รูป กฎเกณฑ์การนำไวยากรณ์ไปใช้และวัฒนธรรมของภาษาอย่างดี การพัฒนาทักษะการทางภาษานั้นจึงจำเป็นต้องคำนึงถึงหลักสำคัญของการพัฒนาด้วย เพราะธรรมชาติแล้วผู้ที่พูดและเขียนได้ดีนั้น ต้องมีทักษะในการฟังและอ่านมามากพอแล้ว ผู้สอน จึงควรพัฒนานักเรียนตามลำดับความสำคัญของทักษะได้ แม้ว่าการสอน ในปัจจุบันจะให้ความสำคัญต่อการสอนภาษาตามแนวการสอน เพื่อการสื่อสารก็ตาม แต่ก็มีได้หมายความว่า การสอนแต่ละครั้ง จะต้องเริ่มต้นด้วยทักษะการฟังและการพูดเสมอ ผู้สอนอาจเริ่มจากทักษะใดก่อนก็ได้ เช่นอาจจะเริ่มจากการอ่านก่อนแล้วโยนไปสู่ทักษะอื่น ๆ ในลักษณะการใช้จริงซึ่งขึ้นอยู่กับความต้องการของผู้สอนว่าต้องการมุ่งทักษะใดเป็นหลัก แต่ในขณะเดียวกันก็ไม่ได้ทิ้งทักษะอื่น (กระทรวงศึกษาธิการ, 2551, น. 11)

การเรียนการสอนภาษาอังกฤษ ผู้สอนอาจเริ่มจากทักษะใดก่อนก็ได้ เช่นอาจจะเริ่มจากการอ่านก่อนแล้วโยนไปสู่ทักษะอื่น ๆ ในลักษณะการประยุกต์ใช้ ซึ่งขึ้นอยู่กับความต้องการของผู้สอนว่าต้องการมุ่งทักษะใดเป็นหลัก แต่ในขณะเดียวกันก็ไม่ได้ทิ้งทักษะอื่น (กระทรวงศึกษาธิการ, 2551, น. 11) การจัดการเรียนการสอนภาษาอังกฤษประกอบไปด้วย ทักษะทางภาษา ได้แก่ การฟัง การพูด การอ่าน และการเขียน ทักษะการเขียนเป็นทักษะหนึ่งที่มีความจำเป็นอย่างมากในการเรียนภาษาอังกฤษ ซึ่งจะสังเกตได้ว่าทักษะการเขียนถูกจัดไว้ลำดับสุดท้ายของทักษะทั้งสี่ เหตุที่เป็นเช่นนี้ อาจกล่าวได้ว่าเพราะการเขียนจัดเป็นทักษะที่ยากที่สุดต้องผ่านกระบวนการคิดหลายขั้นตอน ไม่ว่าจะเป็นการรวบรวมความคิด การเลือกสรรถ้อยคำถ่ายทอดออกมาเป็นลายลักษณ์อักษรหรือข้อความที่สามารถสื่อความได้ตรงตามความต้องการ แม้ว่าทักษะการเขียนจะมีความยากในตัวเองดังที่กล่าวมาแล้ว แต่ก็จำเป็นต้องมีการเรียนการสอนทักษะการเขียน เนื่องจากการเขียนเป็นทักษะสำคัญ และเอื้อประโยชน์ต่อผู้เรียนอย่างมากในการถ่ายทอดความนึกคิด และจินตนาการ (สุมิตรา

อังกษานุกรม, 2553, น. 163) ในกระบวนการเรียนการสอนทักษะการเขียน นักเรียนจะต้องมีความสามารถอย่างแท้จริงที่จะเขียนหรือถ่ายทอดความคิดความรู้สึกจนผู้อ่านเข้าใจได้ทักษะการเขียน ในการเรียนการสอน ทั้งนี้เพราะในการฟัง และการอ่าน นักเรียนเป็นฝ่ายรับสาร จึงเป็นเพียงแค่อำนาจหรือวิเคราะห์ว่ากำลังได้ยินหรืออ่านอะไร ส่วนในการพูดนักเรียนสามารถแสดงความคิดเห็น ความรู้สึกโดยอาศัยท่าทาง แต่ในการเขียนนักเรียนจะต้องมีความสามารถอย่างแท้จริงในทุก ๆ เรื่อง จึงจะสามารถเขียนหรือถ่ายทอดความคิด ความรู้สึก ให้ผู้อ่านเข้าใจได้ (พิตรวัลย์ โกวิทวาทิ, 2552, น. 29– 30) ดังนั้นจึงพอสรุปได้ว่า ทักษะการเขียนเป็นทักษะที่มีความสำคัญและมีความจำเป็นอย่างยิ่งในการใช้ภาษาเพื่อการสื่อสาร แต่สภาพปัจจุบันการเรียนการสอนทักษะการเขียนภาษาอังกฤษจะเป็นปัญหาสำหรับครูผู้สอนภาษาอังกฤษในทุกช่วงชั้น อยู่เสมอ โดยเฉพาะการสอนในระดับประถมศึกษา พบว่า ผลการเรียนรู้ของนักเรียนต่ำกว่ามาตรฐานการเรียนรู้ ทั้งนี้เนื่องจากนักเรียนส่วนใหญ่ไม่ชอบการเขียนเพราะคิดว่ายากและซับซ้อนมากกว่าทักษะอื่น ซึ่งการเขียนต้องใช้ความรู้ความสามารถในการจดจำข้อมูลมาจากการฟัง การพูดและการอ่าน ตลอดจนต้องใช้ความสามารถในการคิด ลำดับเหตุการณ์และถ่ายทอดออกมาเป็นภาษาเขียนที่ตรงกับความต้องการของตนเพื่อใช้ในการสื่อสารให้บุคคลทั่วไปได้เข้าใจ

จากการทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนในรายวิชาภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 ปีการศึกษา 2556 สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษามหาสารคาม เขต 1 มีระดับคะแนนเฉลี่ย 31.24 คะแนน และเมื่อวิเคราะห์ถึงคะแนนเฉลี่ยตามสาระการเรียนรู้ นั่นคือ ภาษากับความสัมพันธ์กับกลุ่มสาระการเรียนรู้อื่น ภาษากับความสัมพันธ์กับชุมชนและโลก ภาษาและวัฒนธรรม และภาษาเพื่อการสื่อสาร พบว่า ผลการวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาภาษาอังกฤษต่ำกว่าเกณฑ์เนื่องจากนักเรียนไม่เข้าใจคำศัพท์ และประโยค นักเรียนอ่านคำและประโยคไม่ออก หรืออ่านผิดและเข้าใจผิดความหมาย ไม่ถูกต้องตามหลักไวยากรณ์ ไม่สามารถเรียงลำดับความคิดของตนเองจากการอ่านเพื่อใช้ในการสื่อสารจากสารได้เข้าใจอย่างถูกต้อง ทั้งนี้มีข้อเสนอจากสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษามหาสารคาม เขต 1 ว่า อาจเป็นเพราะครูผู้สอนขาดเทคนิคในการจัดกิจกรรมการสอนอ่าน กิจกรรมการเรียนการสอนไม่ได้เน้นให้นักเรียนได้ฝึกทักษะการอ่านออกเท่าที่ควร ประกอบกับนักเรียนขาดความสนใจในการเรียนรู้ นักเรียนรู้สึกว่าการเรียนไม่สนุก ไม่เข้าใจ เพราะครูผู้สอนส่วนมากจะสอนคำศัพท์ เน้นการบันทึกการท่องจำประโยคและบทความต่าง ๆ โดยการสอนจะเน้นตัวครูเป็นสำคัญ ทั้งที่ควรเน้นให้นักเรียนต้องปฏิบัติอ่าน เขียน ฟัง และและประโยคต่าง ๆ และเน้นให้นักเรียนได้ฝึกปฏิบัติด้วยตนเอง (สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษามหาสารคาม เขต 1, 2557, น. 46 - 50)

นับตั้งแต่ผู้วิจัยได้ปฏิบัติหน้าที่ครูสอนภาษาอังกฤษ รับผิดชอบในชั้นเรียนประถมศึกษาปีที่ 1 ถึง 3 และชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ถึง 3 ของโรงเรียนบ้านหนองอุ่มห้วยสามัคคี สำนักงานเขตพื้นที่ การศึกษาประถมศึกษามหาสารคาม เขต 1 ตั้งแต่ปีการศึกษา 2556 ผู้วิจัยได้พบว่า นักเรียน ทุกระดับชั้นมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนภาษาอังกฤษในสาระการอ่านต่ำ ทั้งนี้สาเหตุหลักเนื่องมาจาก นักเรียนไม่เข้าใจในเนื้อหา พื้นฐานภาษา ส่งผลให้เมื่อสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนเรื่องนี้ทำให้นักเรียนได้คะแนนต่ำ ดังนั้นผู้วิจัยในฐานะครูผู้สอนจึงจำเป็นต้องหาวิธีการที่จะช่วยพัฒนาผู้เรียน ให้มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูงขึ้น จากที่กล่าวมาในข้างต้น ผู้วิจัยพบว่าแบบฝึกเสริมทักษะถือเป็น อีกวิธีการหนึ่งที่ครูผู้สอนสามารถนำมาพัฒนาหรือแก้ปัญหาของผู้เรียนได้ เพราะแบบฝึกเสริม ทักษะจะช่วยฝึกทักษะให้ผู้เรียนมีความสามารถในทักษะต่าง ๆ มากขึ้น เพราะจากการทดลองใช้ ประโยชน์ของแบบฝึกในการสอน พบว่า แบบฝึกจะช่วยทำให้นักเรียนเข้าใจบทเรียนดีขึ้น เป็นเรื่องอำนวยความสะดวกในการเรียนรู้ นักเรียนมีความสุขกับกิจกรรมที่ได้ใช้แบบฝึก รวมถึง แบบฝึกจะฝึกให้เด็กมีความเชื่อมั่นและสามารถประเมินผลตนเองได้ด้วย ผู้วิจัยจึงสนใจในการ พัฒนาทักษะการอ่านภาษาอังกฤษโดยใช้แบบฝึกทักษะ สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 เพราะเป็นชั้นเรียนสุดท้ายในช่วงชั้นที่ 1 ที่เริ่มมีพัฒนาการทางภาษาชัดเจน ถ้าหากได้รับการ พัฒนาการอ่านภาษาอังกฤษที่ดี ก็ควรจะส่งผลทำให้มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนที่ดีต่อไปด้วย ทั้งนี้ เพื่อเป็นแนวทางในการพัฒนาการเรียนการสอนวิชาภาษาอังกฤษและวิชาอื่น ๆ ให้มีประสิทธิภาพ ยิ่งขึ้น ผู้วิจัยจึงนำแบบฝึกทักษะการเรียนรู้ที่ผ่านการทดลองใช้แล้ว มาพัฒนาปรับปรุงแก้ไขและ ทดลองใช้ประกอบการเรียนรู้กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ (ภาษาอังกฤษ) เพื่อเป็นองค์ ความรู้ต่อการพัฒนาทักษะทางภาษาอังกฤษต่อไป

1.2 วัตถุประสงค์การวิจัย

1.2.1 เพื่อพัฒนาการจัดการเรียนรู้ทักษะการอ่านภาษาอังกฤษโดยใช้แบบฝึกทักษะ สำหรับ นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 ให้มีประสิทธิภาพ (E1/E2) ตามเกณฑ์ 80/80

1.2.2 เพื่อศึกษาดัชนีประสิทธิผลการเรียนรู้ของนักเรียนที่เรียน โดยแบบฝึกทักษะการอ่าน ภาษาอังกฤษ สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3

1.2.3 เพื่อเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 ที่เรียน โดยใช้แบบฝึก ทักษะ ระหว่างก่อนเรียนกับหลังการเรียน

1.2.4 เพื่อศึกษาความพึงพอใจของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 ที่มีต่อการเรียนรู้โดยใช้ แบบฝึกทักษะการอ่านภาษาอังกฤษ

1.3 สมมุติฐานการวิจัย

นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 ที่เรียนด้วยการใช้แบบฝึกทักษะการอ่านภาษาอังกฤษ มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนหลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียน

1.4 ขอบเขตการวิจัย

1.4.1 กลุ่มตัวอย่าง

กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในวิจัยครั้งนี้ คือ นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2558 จำนวน 8 คน โรงเรียนบ้านหนองอุ่มห้วยสามัคคี สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามหาสารคาม เขต 1 ซึ่งได้มาจากการเลือกแบบเจาะจง (Purposive Sampling)

1.4.2 ขอบเขตเนื้อหา

1.4.2.1 เนื้อหาที่ใช้ในการการพัฒนาสื่อการเรียนรู้เพื่อพัฒนาทักษะการอ่านภาษาอังกฤษ ชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 (มาตรฐาน ต 1.1 : เข้าใจกระบวนการฟังและการอ่าน สามารถตีความเรื่องที่ฟังและอ่านจากสื่อประเภทต่าง ๆ และนำความรู้มาใช้อย่างมีวิจารณญาณ, มาตรฐาน ต 4.2 : สามารถใช้ภาษาต่างประเทศเป็นเครื่องมือในการเรียนรู้ การศึกษาต่อ การประกอบอาชีพ การสร้างความร่วมมือ และการอยู่ร่วมกันในสังคม) ผู้วิจัยได้ศึกษาเนื้อหาความรู้กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ ผังมโนทัศน์ สาระการเรียนรู้

1.4.2.2 ระยะเวลาในการวิจัย ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2558 ระหว่างเดือนมกราคม 2559 ถึงเดือนมีนาคม 2559 สัปดาห์ละ 2 ชั่วโมง จำนวน 8 สัปดาห์ รวมเป็นเวลา 16 ชั่วโมง โดยมีแผนการจัดการเรียนรู้ในการใช้แบบฝึกจำนวน 8 แผน ใช้แผนละ 2 ชั่วโมง ในภาคการศึกษาปกติ เป็นสื่อการเรียนรู้พัฒนาทักษะการอ่านภาษาอังกฤษ จำนวน 4 หน่วยการเรียนรู้ คือ My school, At school, Our food และ At the zoo โดยใช้เวลาจัดการเรียนรู้หน่วยละ 4 ชั่วโมง รวมเป็นทั้งสิ้น 16 ชั่วโมง ไม่รวมเวลาทำแบบทดสอบก่อนและหลังการเรียน

1.5 นิยามศัพท์เฉพาะ

“แบบฝึกทักษะ” หมายถึง แบบฝึกปฏิบัติที่ช่วยให้นักเรียนทำการการอ่านภาษาอังกฤษได้ดีขึ้น ซึ่งผู้วิจัยสร้างขึ้นเพื่อใช้สอนทักษะการอ่านภาษาอังกฤษ สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 จัดกิจกรรมการเรียนสัปดาห์ละ 2 ชั่วโมง จำนวน 8 สัปดาห์ รวมเป็นเวลา 16 ชั่วโมง โดยมีแผนการ

จัดการเรียนรู้ในการใช้แบบฝึกจำนวน 8 แผน ในภาคการศึกษาปกติ เป็นสื่อการเรียนรู้พัฒนาทักษะการอ่านภาษาอังกฤษในชีวิตประจำวัน จำนวน 4 หน่วยการเรียนรู้ คือ My school, At school, Our food และ At the zoo โดยใช้เวลาจัดการเรียนรู้หน่วยละ 4 ชั่วโมง รวมเป็น 16 ชั่วโมง

“ทักษะการอ่านภาษาอังกฤษ” หมายถึง ความสามารถของบุคคลในการแสดงออกทางการอ่านภาษาอังกฤษ โดยการอ่านเป็นการแสดงออก หรือการส่งสารต่อผู้ฟัง ให้ผู้ฟังเข้าใจ ซึ่งผู้อ่านต้องตระหนักถึงความรู้ความสามารถทางด้านศัพท์ ไวยากรณ์ และโครงสร้างทางภาษา จึงจะสามารถอ่านและถ่ายทอดเนื้อหาออกมาได้ โดยใช้แบบวัดทักษะการอ่านแบบ Rubric Scoring ซึ่งผู้วิจัยพัฒนาขึ้น ในระหว่างกิจกรรมการพัฒนาการฝึกทักษะการอ่านภาษาอังกฤษโดยใช้แบบฝึกทักษะ

“ประสิทธิภาพ (E1/E2)” หมายถึง การพัฒนาทักษะการเรียนรู้การอ่านของผู้เรียนให้เกิดการเรียนรู้ได้อย่างใดอย่างหนึ่ง จนเกิดความรู้ ความเข้าใจ ความชำนาญ สามารถการอ่านภาษาอังกฤษได้อย่างมีคุณภาพได้ตามเกณฑ์ 80/80 ดังนี้

1. 80 ตัวแรก (E1) หมายถึง ร้อยละของคะแนนเฉลี่ยของนักเรียนทุกคนที่ได้จากการแสดงออกในทักษะการอ่าน ในระหว่างการเรียน ซึ่งได้ค่าเฉลี่ยร้อยละ 80 ขึ้นไป
2. 0 ตัวหลัง (E2) หมายถึง ร้อยละของคะแนนเฉลี่ยของนักเรียนทุกคนที่ได้จากการทำแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์หลังจากจบการเรียนรู้แล้ว ซึ่งได้ค่าเฉลี่ยร้อยละ 80 ขึ้นไป

“ดัชนีประสิทธิผล” (The Effectiveness Index) หมายถึง ค่าที่แสดงความก้าวหน้าทางการอ่านภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 โดยเปรียบเทียบคะแนนทดสอบหลังเรียนกับก่อนการเรียน

“ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน” หมายถึง ความสามารถของนักเรียนในการพัฒนาทักษะการอ่านภาษาอังกฤษโดยใช้แบบฝึกทักษะ สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 หลังจากระเบียบการสอนสิ้นสุดลงแล้วซึ่งได้จากคะแนนการทดสอบหลังเรียนจากแบบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน

“ความพึงพอใจ” หมายถึง ความรู้สึกหรือเจตคติของนักเรียนที่มีต่อแบบฝึกทักษะการอ่านภาษาอังกฤษที่พัฒนาขึ้น หรือความคิดเห็นเชิงบวก ซึ่งเป็นความรู้สึกที่ดี ชอบใจ พอใจ มีความสุขในการปฏิบัติกิจกรรมนั้น ๆ จนสำเร็จ ในที่นี้ใช้การวัดจากแบบวัดความพึงพอใจสำหรับนักเรียน

1.6 ประโยชน์ที่จะได้รับ

1.6.1 ทำให้นักเรียนกลุ่มเป้าหมายมีทักษะการอ่านภาษาอังกฤษที่ดีขึ้น

1.6.2 ได้แนวทางสำหรับครูผู้สอนวิชาภาษาอังกฤษระดับประถมศึกษา ในการพัฒนาทักษะการสอนภาษาอังกฤษต่อไป

1.6.3 โรงเรียนมีแนวทางในการพัฒนาการเรียนการสอนภาษาอังกฤษในระดับชั้นอื่น ๆ
ต่อไป

มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม
RAJABHAT MAHASARAKHAM UNIVERSITY

บทที่ 2

เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

การวิจัยเรื่องการพัฒนาทักษะการอ่านภาษาอังกฤษโดยใช้แบบฝึกทักษะ สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 ปีการศึกษา 2558 ครั้งนี้ ผู้วิจัยได้ทำการศึกษาค้นคว้าเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องดังต่อไปนี้

1. การศึกษาขั้นพื้นฐานการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ พุทธศักราช 2551
2. การจัดการเรียนรู้การอ่านภาษาอังกฤษ
3. แบบฝึกทักษะการอ่านภาษาอังกฤษ
4. ความพึงพอใจ
5. งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง
6. กรอบแนวคิดการวิจัย

2.1 การศึกษาขั้นพื้นฐานการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ พุทธศักราช 2551

สำนักวิชาการและมาตรฐานการศึกษา (2555 : 1-27) ได้จัดทำกลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศในหลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 มีสาระสำคัญดังนี้

2.1.1 ความสำคัญ

ในสังคมโลกปัจจุบัน การเรียนรู้ภาษาต่างประเทศเป็นสิ่งจำเป็น ทั้งนี้เพื่อประโยชน์ในการติดต่อสื่อสาร การศึกษา การแสวงหาข้อมูลเพิ่มเติม และเพื่อการประกอบอาชีพ ตลอดจนเพื่อให้สามารถนำประเทศไปสู่การแข่งขันด้านเศรษฐกิจ เข้าใจความแตกต่างทางการเมืองและวัฒนธรรม ในฐานะที่เป็นพลเมืองโลกในยุคโลกาภิวัตน์ การเรียนภาษาต่างประเทศจะช่วยให้ผู้เรียนมีวิสัยทัศน์กว้างไกล สามารถสื่อสารกับชาวต่างประเทศได้อย่างถูกต้องเหมาะสม และมั่นใจ มีเจตคติที่ดีต่อการใช้ภาษา และวัฒนธรรมต่างประเทศ นอกจากนี้ ยังมีความเข้าใจ และภาคภูมิใจในภาษาและวัฒนธรรมไทย และสามารถถ่ายทอดวัฒนธรรม และเอกลักษณ์ไทยไปสู่สังคมโลก

2.1.2 วิสัยทัศน์

การจัดการเรียนการสอนภาษาต่างประเทศ ในหลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐานมีความคาดหวังว่า เมื่อผู้เรียนเรียนภาษาต่างประเทศอย่างต่อเนื่อง ตั้งแต่ชั้นประถมศึกษาถึงชั้นมัธยมศึกษา

ผู้เรียนจะมีเจตคติที่ดีต่อภาษาต่างประเทศ สามารถใช้ภาษาต่างประเทศ สื่อสารในสถานการณ์ต่าง ๆ แสวงหาความรู้ ประกอบอาชีพ และศึกษาต่อในระดับที่สูงขึ้น รวมทั้งมีความรู้ความเข้าใจในเรื่องราว และวัฒนธรรมอันหลากหลายของประชาคมโลก และสามารถถ่ายทอดความคิด และวัฒนธรรมไทยไปยังสังคมโลกได้อย่างสร้างสรรค์

2.1.3 โครงสร้างของกลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ

โครงสร้างของกลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศกำหนดตามระดับความสามารถทางภาษาและพัฒนาการผู้เรียน (Proficiency-Based) เป็นสำคัญ

2.1.4 คุณภาพของผู้เรียน

หลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐานได้กำหนดสาระการเรียนรู้วิชาภาษาต่างประเทศเป็นสาระการเรียนรู้ที่เสริมสร้างพื้นฐานความเป็นมนุษย์ และสร้างศักยภาพในการคิด เพื่อพัฒนาผู้เรียนให้มีคุณลักษณะอันพึงประสงค์ตามจุดหมายของหลักสูตรการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ จะช่วยให้ผู้เรียนมีวิสัยทัศน์กว้างไกล และเกิดความเชื่อมั่นใจที่จะสื่อสารกับชาวต่างประเทศ รวมทั้งเกิดเจตคติที่ดีต่อภาษาและวัฒนธรรมต่างประเทศ โดยยังความภาคภูมิใจในภาษาและวัฒนธรรมไทย การที่จะให้ผู้เรียนเกิดคุณภาพได้ตามที่คาดหวังดังกล่าว หลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐาน ได้กำหนดองค์ความรู้ กระบวนการเรียนรู้ และคุณธรรมจริยธรรม ค่านิยม ที่ผู้เรียนพึงมีเมื่อจบการศึกษาขั้นพื้นฐาน เมื่อจบ 12 ปีแล้ว ไว้เป็นกรอบสำหรับแต่ละช่วงชั้น โดยคุณภาพของผู้เรียนช่วงชั้นที่ 2 คือ ป. 4 – 6 กำหนด ดังนี้

2.1.4.1 เข้าใจและใช้ภาษาต่างประเทศ แลกเปลี่ยนนำเสนอข้อมูลข่าวสาร สร้างความสัมพันธ์ระหว่างบุคคล ในเรื่องที่เกี่ยวข้องกับตนเอง ชีวิตประจำวัน สิ่งแวดล้อมในชุมชน

2.1.4.2 มีทักษะในการใช้ภาษาต่างประเทศ ในการฟัง พูด อ่าน เขียน ในหัวข้อเรื่องเกี่ยวกับตนเอง ครอบครัว โรงเรียน สิ่งแวดล้อม อาหาร เครื่องดื่ม ความสัมพันธ์กับบุคคลเวลาว่าง และสวัสดิการ การซื้อขาย ลมฟ้าอากาศ การศึกษาและอาชีพ การเดินทางท่องเที่ยว การบริการสถานที่ ภาษา วิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี ภายในวงคำศัพท์ประมาณ 1,050-1,200 คำ (คำศัพท์ที่เป็นนามธรรมมากขึ้น)

2.1.4.3 ใช้ประโยคเดียวและประโยคผสม สื่อความหมายตามบริบทต่าง ๆ

2.1.4.4 เข้าใจข้อความที่เป็นความเรียงและไม่เป็นความเรียง ในการสนทนาทั้งที่เป็นทางการ และไม่เป็นการ ในบริบทที่หลากหลาย

2.1.4.5 มีความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับวัฒนธรรมทางภาษา และชีวิตความเป็นอยู่ของเจ้าของภาษาตามบริบทของข้อความที่พบในแต่ละระดับชั้น

2.1.4.6 มีความรู้ความสามารถในการใช้ภาษาต่างประเทศ นำเสนอและ สืบค้นข้อมูล ความรู้ในวิชาอื่นที่เรียนตามความสนใจและตามระดับชั้น

2.1.4.7 มีความสามารถในการใช้ภาษาต่างประเทศภายในห้องเรียนและในโรงเรียน เพื่อการแสวงหาความรู้เพิ่มเติมหาความเพลิดเพลิน

2.1.5 สาระ

สาระที่เป็นองค์ความรู้ของกลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ ประกอบด้วย 2 สาระดังนี้

2.1.5.1 สาระที่ 1 ภาษาเพื่อการสื่อสาร

มาตรฐาน ต 1.1 : เข้าใจกระบวนการฟังและการอ่าน สามารถตีความเรื่องที่ฟัง และอ่านจากสื่อประเภทต่าง ๆ และนำความรู้มาใช้อย่างมีวิจารณญาณ

มาตรฐาน ต 1.2 : มีทักษะในการสื่อสารทางภาษา แลกเปลี่ยนข้อมูล ข่าวสาร การแสดงความรู้สึก และความคิดเห็น โดยใช้เทคโนโลยีและการจัดการที่เหมาะสมเพื่อการเรียนรู้ ตลอดชีวิต

มาตรฐาน ต 1.3 : เข้าใจกระบวนการพูด การเขียน และสื่อสารข้อมูล ความคิดเห็น และความคิดรวบยอดในเรื่องต่าง ๆ ได้อย่างสร้างสรรค์ มีประสิทธิภาพ และมีสุนทรียภาพ

2.1.5.2 สาระที่ 2 ภาษาและวัฒนธรรม

มาตรฐาน ต 2.1 : เข้าใจความสัมพันธ์ระหว่างภาษากับวัฒนธรรมของเจ้าของ ภาษา และนำไปใช้ได้เหมาะสมกับกาลเทศะ

มาตรฐาน ต 2.2 : เข้าใจความเหมือนและความแตกต่างระหว่างภาษา และ วัฒนธรรมของเจ้าของภาษากับภาษาและวัฒนธรรมไทย และนำมาใช้อย่างมีวิจารณญาณ

2.1.5.3 สาระที่ 3 ภาษากับความสัมพันธ์กับกลุ่มสาระการเรียนรู้อื่น

มาตรฐาน ต 3.1 : ใช้ภาษาต่างประเทศในการเชื่อมโยงความรู้กับกลุ่มสาระ การเรียนรู้อื่น และเป็นพื้นฐานในการพัฒนาและเปิดโลกทัศน์ของตน

2.1.5.4 สาระที่ 4 ภาษากับความสัมพันธ์กับชุมชนและโลก

มาตรฐาน ต 4.1 : สามารถใช้ภาษาต่างประเทศ ตามสถานการณ์ต่าง ๆ ทั้งใน สถานศึกษา ชุมชน และสังคม

มาตรฐาน ต 4.2 : สามารถใช้ภาษาต่างประเทศเป็นเครื่องมือในการเรียนรู้ การศึกษาต่อ การประกอบอาชีพ การสร้างความร่วมมือ และการอยู่ร่วมกันในสังคม

2.1.6 กระบวนการเรียนรู้

ในการจัดการเรียนการสอนภาษาต่างประเทศ ผู้สอนจำเป็นที่จะต้องรู้ความแตกต่างระหว่างเทคนิคการสอน วิธีสอน และแนวคิด ทฤษฎี ซึ่งเป็นที่มาของวิธีสอนแบบต่าง ๆ เพื่อจะได้เข้าใจถึงความสัมพันธ์ของคำทั้งสามตามระดับชั้น วิธีสอนบางวิธีเป็นที่นิยมใช้กันอยู่นาน บางวิธีถูกนำมาใช้เพียงช่วงเวลาหนึ่ง แล้วก็เสื่อมความนิยมไป การที่วิธีสอนแต่ละวิธีไม่ได้รับความนิยมต่อเนื่อง มิใช่เพราะมีความล้มเหลวในการปฏิบัติจริง แต่มีสาเหตุมาจากการเปลี่ยนแปลงด้านแนวคิด ทฤษฎีการเรียนรู้ด้านจิตวิทยา ด้านภาษาศาสตร์ และด้านการศึกษา

แนวทางในการจัดการเรียนการสอนภาษาต่างประเทศ ได้รับอิทธิพลจากแนวคิดในยุคสมัยต่าง ๆ ของนักปรัชญา นักจิตวิทยา และนักภาษาศาสตร์ ซึ่งเข้ามามีส่วนร่วมในการกำหนดแนวทางในการจัดการเรียนการสอนภาษาหลายแนวทาง ที่ได้พัฒนาไปหลายรูปแบบตามยุคสมัย จนถึงแนวการสอนภาษาเพื่อการสื่อสาร ที่มีลักษณะเด่นชัด คือเน้นผู้เรียนเป็นศูนย์กลาง (Learner - Centered) การจัดการเรียนการสอนภาษาตามแนวการสอนภาษาเพื่อการสื่อสาร มุ่งเน้นกระบวนการเรียนรู้ที่มีการฝึกปฏิบัติ มีการนำภาษาไปใช้ได้จริงตามหน้าที่ของภาษาในการสื่อความหมาย โดยมีเป้าหมายอยู่ที่การใช้ภาษาสื่อสารในชีวิตจริงโดยเฉพาะอย่างยิ่งการใช้ภาษาได้อย่างเหมาะสมกับสภาพสังคม ดังนั้นการจัดการกระบวนการเรียนรู้ จะมุ่งให้ผู้เรียนมีโอกาสฝึกใช้ภาษาให้มาก และให้มีทักษะในการแสวงหาความรู้ จากแหล่งการเรียนรู้ต่าง ๆ ที่มีอยู่หลากหลาย ในการจัดกิจกรรมการเรียนการสอน ผู้สอนจึงควรเลือกใช้กลยุทธ์การเรียนรู้ต่าง ๆ (Learning Strategies) เหมาะสมกับวัย และระดับชั้นของผู้เรียน เพื่อให้ผู้เรียนมีลีลาการเรียนรู้ (Learning Styles) เป็นของตนเองกลยุทธ์การเรียนรู้ต่าง ๆ ได้แก่ กลยุทธ์ในการสื่อสาร ทักษะการจำ ทักษะการถาม การคิดอย่างมีวิจารณญาณ การคิดเชิงสร้างสรรค์การประเมินตนเอง การวางแผนจัดการเรียนรู้ของตนเอง การใช้วิธีเรียนแบบต่าง ๆ การทำงานร่วมกับผู้อื่น ฯลฯ ได้เหมาะสมกับตนเองตามลำดับชั้น

ในการเรียนการสอนภาษาต่างประเทศ ยังไม่สามารถสรุปได้ว่า วิธีสอนใดเป็นวิธีที่ดีที่สุด และสมบูรณ์แบบที่สุด เพราะแต่ละวิธีต่างก็มีจุดดีและจุดด้อย ดังนั้นผู้สอนจึงจำเป็นต้องศึกษา วิวัฒนาการทฤษฎีการเรียนรู้ และวิธีสอน เพื่อเป็นพื้นฐานในการตัดสินใจ เข้าใจเหตุผลและมองเห็นความจำเป็นในการที่จะต้องปรับเปลี่ยน และประยุกต์วิธีสอนของตน เพื่อสามารถเลือกวิธีสอนที่เหมาะสมกับผู้เรียน และจุดมุ่งหมายของการเรียนภาษาในแต่ละระดับชั้น ทำให้การเรียนการสอนมีประสิทธิภาพ ผู้เรียนเกิดการเรียนรู้ตามความแตกต่างระหว่างบุคคลและเกิดศักยภาพสูงสุดตามความสามารถของแต่ละคน

2.1.7 การจัดการประเมินผล

การจัดการเรียนการสอนใด ๆ ก็ตาม การสอนกับการวัดผลประเมินผลมีความเกี่ยวข้องสัมพันธ์กันมาตั้งแต่ต้นจนอาจกล่าวได้ว่า เมื่อมีการสอนต้องมีการประเมินควบคู่กันไป ด้วยเสมอ เพียงแต่วิธีการวัดและการประเมินอาจเปลี่ยนรูปแบบไปตามยุคสมัย การประเมินเป็นส่วนที่สำคัญและจำเป็นของกระบวนการเรียนการสอน ซึ่งมีความหมายมากกว่าการให้เป็นเกรดหรือคะแนนรวม แต่เป็นการหาคำตอบที่สร้างสรรค์ในทางบวก และให้ข้อมูลย้อนกลับ (Feedback) เกี่ยวกับความก้าวหน้าของผู้เรียน เพื่อตรวจสอบว่าการสอนนั้นบรรลุเป้าหมายในระดับใด ผลจากการประเมินจะนำไปสู่การตัดสินใจที่มีผลต่อ โรงเรียนในเชิงบริหาร และการสร้างความเชื่อมั่นในสังคมการประเมินที่ดีส่วนหนึ่งเป็นเสมือนเครื่องช่วยในการเรียน และอีกส่วนหนึ่งเป็นเสมือนเครื่องมือในการวัด และบ่งบอกถึงความสามารถของผู้เรียนตลอดหลักสูตรตามมาตรฐานการเรียนรู้

หลักการสำคัญในการประเมินผลที่พึงพิจารณา คือ การประเมินผลควรมีลักษณะเป็นกระบวนการพัฒนาคุณภาพผู้เรียน เน้นคุณลักษณะและความสามารถของผู้เรียนเป็นภาพรวม ผลการประเมินต้องชี้ให้เห็นผลการปรับปรุงการสอนของครูผู้สอน และความสำเร็จของผู้เรียนตามเป้าหมายของหลักสูตร บ่งบอกถึงความสามารถในการนำความรู้และทักษะไปใช้ในชีวิตจริงได้ ทั้งยังส่งเสริมให้ผู้เรียนได้แสดงความสามารถที่หลากหลาย ไม่แยกเด็ดขาดจากการเรียนการสอน เป็นการให้ข้อมูลที่ทำให้ผู้เรียนแต่ละคนรู้จักตนเองและมองเห็นแนวทางที่จะปรับปรุงตนเองให้ดีขึ้น โดยเน้นความร่วมมือของทุกฝ่ายที่เกี่ยวข้องในการให้ข้อมูล ตรวจสอบและทบทวนซึ่งกันและกัน เน้นที่การวัดกระบวนการ (Process) เท่า ๆ กับการวัดผลผลิต (Product) ของกระบวนการ เน้นการวัดที่สะท้อนให้เห็นถึงการใช้ความคิดพิจารณา ไตร่ตรองรวมทั้งการใช้เหตุผลและการแก้ปัญหา

ข้อมูลที่จะนำมาใช้ประเมินจะต้องได้มาโดยกระบวนการเก็บรวบรวม จากแหล่งข้อมูลที่หลากหลาย และสอดคล้องกับรูปแบบการประเมินผลตามหลักสูตร โดยใช้เครื่องมือและวิธีการประเมินที่มีหลากหลายรูปแบบ เลือกนำมาใช้ให้สอดคล้อง เหมาะสมกับกระบวนการสอนของผู้สอน และกระบวนการเรียนรู้ของผู้เรียน เพื่อให้เกิดประสิทธิภาพสูงสุด บางครั้งอาจต้องปรับวิธีการ หรือดัดแปลงเครื่องมือวัด เพื่อใช้สำหรับผู้เรียนที่มีความต้องการพิเศษ บางกรณีจำเป็นต้องใช้เทคนิคการประเมินที่ผสมผสานหรือหลากหลาย เพื่อให้ได้ภาพเกี่ยวกับผลสัมฤทธิ์ของผู้เรียนที่กว้าง และสมบูรณ์ขึ้น

จากกระบวนการจัดการเรียนรู้ที่เปลี่ยนแปลง ภาระงานด้านการประเมินผลการเรียน ระบบการวัดการประเมินผล ที่สถานศึกษาจะต้องดำเนินการ จึงต้องเปลี่ยนแปลงไปด้วยเพื่อให้เกิดความสอดคล้องกัน การประเมินผลตามหลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐาน จึงเน้นไปที่การวัดและ

การประเมินผลที่จะนำไปสู่การชี้ให้เห็นสภาพที่แท้จริงของผู้เรียน และสภาพจริงของการเรียนการสอน จากพฤติกรรมที่ผู้เรียนได้แสดงออก (Student Performance) สะท้อนให้เห็นความสามารถอย่างหลากหลายในการพัฒนาคนที่ชัดเจน สอดคล้องกับสมรรถภาพที่มีในตนเอง และจากการลงมือปฏิบัติจริงซึ่งชี้ให้เห็นวิธีการตัดสินใจและการแก้ปัญหาด้วยตนเอง การใช้กิจกรรม การประเมินตามสภาพจริง (Authentic Assessment) จะช่วยให้ค้นพบได้ว่าผู้เรียนเรียนรู้เรื่องต่าง ๆ มากน้อยเพียงใด นอกจากระบบการวัดและประเมินผลจะปรับเปลี่ยนแล้ว ผู้ที่เกี่ยวข้องกับการประเมินจะต้องปรับเปลี่ยนไปจากเดิมซึ่งมีเพียงครูผู้สอน เป็นบุคคลหลายกลุ่ม ได้แก่ ครูผู้สอน ผู้เรียน ซึ่งทำหน้าที่ทั้งประเมินตนเอง และประเมินเพื่อน (ในกลุ่ม) ผู้ปกครอง เป็นต้น ทั้งนี้ผู้เกี่ยวข้องควรมีส่วนร่วมในการกำหนดเป้าหมาย วิธีการและเกณฑ์ต่าง ๆ ในการประเมินด้วย

ส่วนลักษณะภาษาที่นำมาประเมิน ควรเป็นภาษาที่ใช้สถานการณ์สื่อสารตามสภาพจริง คือเป็นข้อความสมบูรณ์ในตัวเอง เป็นภาษาที่เจ้าของภาษาใช้ มีความเป็นธรรมชาติอยู่ในบริบท ทั้งนี้ต้องคำนึงถึงความสามารถและประสบการณ์ของผู้เรียนด้วย การประเมินความสามารถในการใช้ภาษาเพื่อการสื่อสาร ควรประเมินความสามารถในการสื่อความหมายจริง ๆ ไม่ควรแยกการใช้ภาษาออกจากสถานการณ์ และควรวัดให้ครอบคลุมองค์ประกอบทางภาษา อันประกอบด้วยความรู้เรื่องเสียง คำศัพท์ โครงสร้าง การใช้ภาษาในสถานการณ์ และกลวิธีในการสื่อสาร แนวการประเมินเช่นนี้ช่วยเสริมให้เกิดการเชื่อมโยงระหว่างหลักสูตร การสอนและการประเมิน

ในการวัดผลประเมินผลการเรียนรู้ สถานศึกษาจะต้องทำหลักเกณฑ์และแนวปฏิบัติของสถานศึกษาไว้ เพื่อให้บุคลากรที่เกี่ยวข้องทุกฝ่ายถือปฏิบัติร่วมกัน และเป็นไปในมาตรฐานเดียวกันสถานศึกษาต้องมีการวัดและประเมินผลการเรียนรู้ของผู้เรียนทั้งในระดับชั้นเรียน ระดับสถานศึกษา ปรับปรุงการจัดการเรียนรู้และใช้เป็นข้อมูลสร้างความมั่นใจ เกี่ยวกับคุณภาพของผู้เรียน และสถานศึกษา แก่ผู้เกี่ยวข้องต่อไป

2.1.8 การพัฒนาสื่อการเรียนรู้และแหล่งการเรียนรู้

2.1.8.1 การพัฒนาสื่อการเรียนรู้

1) การจัดการศึกษาตามหลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐานและหลักสูตรสถานศึกษา มุ่งส่งเสริมให้ผู้เรียนมีโอกาสเรียนรู้ด้วยตนเอง เรียนรู้อย่างต่อเนื่องตลอดชีวิต และใช้เวลาอย่างสร้างสรรค์ รวมทั้งมีความยืดหยุ่น สนองความต้องการและความจำเป็นของผู้เรียน ชุมชน สังคม และประเทศชาติ ผู้เรียนสามารถเรียนรู้ได้ทุกเวลา ทุกสถานที่ และเรียนรู้ได้จากสื่อการเรียนรู้ และแหล่งเรียนรู้ทุกประเภท รวมทั้งจากเครือข่ายการเรียนรู้ต่าง ๆ ที่มีอยู่ในท้องถิ่น ชุมชน สังคม และแหล่งอื่น ๆ การจัดการเรียนรู้โดยให้ผู้เรียนได้เรียนรู้จากสื่อการเรียนรู้ที่เหมาะสม จะทำให้ผู้เรียนได้พัฒนาศักยภาพของตนเอง ผู้เรียนสามารถค้นพบตนเอง สามารถเลือกวิธีการ

เรียนรู้ตามความต้องการ และความถนัดผู้เรียนสามารถเลือกที่จะใช้สื่อการเรียนรู้ เพื่อพัฒนาตนเองได้

2) สื่อการเรียนรู้ตามหลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐานหมายถึง ทุกสิ่งทุกอย่างรอบตัวผู้เรียนที่ช่วยให้ผู้เรียนเกิดการเรียนรู้ เน้นสื่อที่ใช้สำหรับการค้นคว้าด้วยตนเองทั้งผู้เรียนและครูผู้สอน ผู้เรียน และครูผู้สอนสามารถจัดทำ พัฒนาสื่อการเรียนรู้ขึ้นเองหรือนำสิ่งต่าง ๆ ที่มีอยู่รอบตัวมาใช้ในการเรียนรู้ สื่อที่เกี่ยวข้องกับกลุ่มวิชาภาษาต่างประเทศ มีอยู่หลายประเภท ได้แก่ สื่อสิ่งพิมพ์ (Published) สื่อวัสดุอุปกรณ์ สื่อเทคโนโลยี สื่อของจริง (Relies) และสื่อที่ใช้จริงในชีวิตประจำวัน (Authentic Material) ลักษณะของสื่อการเรียนรู้ที่จะนำมาใช้ในการจัดการเรียนรู้ควรมีคุณภาพและหลากหลาย ทั้งสื่อของจริงที่มีอยู่ตามธรรมชาติ สื่อสิ่งพิมพ์ สื่อเทคโนโลยี และสื่ออื่น ๆ ซึ่งช่วยส่งเสริมให้การเรียนรู้เป็นไปอย่างกว้างขวาง มีคุณค่า น่าสนใจ ชวนคิด ชวนติดตาม เข้าใจได้ง่าย และรวดเร็วขึ้น รวมทั้งกระตุ้นให้ผู้เรียนรู้จักวิธีการแสวงหาความรู้ เกิดการเรียนรู้อย่างกว้างขวางลึกซึ้ง และต่อเนื่องตลอดเวลา เพื่อให้การใช้สื่อการเรียนรู้เป็นไปตามแนวการจัดการเรียนรู้ และพัฒนาผู้เรียนให้เกิดการเรียนรู้อย่างแท้จริง

2.1.9 การผลิตและการพัฒนาสื่อการเรียนรู้กลุ่มสาระการเรียนรู้กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ จะแยกเป็น 2 ระดับคือ

2.1.9.1 ระดับชาติ (Published Materials) เป็นการผลิตสื่อการเรียนการสอนใน ส่วนกลาง ซึ่งสามารถดำเนินการได้ทั้งหน่วยงานภาครัฐ และเอกชน (ในนามบริษัทหรือบุคคลก็ได้)

2.1.9.2 ระดับท้องถิ่น (In-house Materials) เป็นการผลิตสื่อการเรียนการสอนใน ระดับท้องถิ่นซึ่งส่งเสริมให้หน่วยงานภาครัฐและเอกชนในระดับพื้นที่/เขตการศึกษา และสถานศึกษาเป็นผู้ผลิต การพัฒนาสื่อการเรียนรู้ตามหลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐาน สามารถดำเนินการได้ทุกระดับชั้นใน 2 ลักษณะ คือ การพัฒนาจากสื่อที่มีอยู่เดิม และการจัดทำสื่อการเรียนรู้ใหม่

2.1.10 แหล่งการเรียนรู้

แหล่งการเรียนรู้ที่ผู้เรียนสามารถใช้ประโยชน์เพื่อเพิ่มพูนทักษะทางภาษาของตนได้นั้นจำแนกได้ดังนี้ คือ

2.1.10.1 ครูผู้สอน เพื่อนร่วมชั้นเรียน พ่อ-แม่ ผู้ปกครอง

2.1.10.2 ห้องสมุดโรงเรียน ห้องสมุดหมวดวิชา

2.1.10.3 ศูนย์การเรียนรู้ด้วยตนเอง (Self-Access Learning Center) ซึ่งเป็นที่ฝึกภาษา เอกประสงค์เพื่อช่วยให้ผู้เรียนพัฒนาความสามารถทางภาษาแตกต่าง โดยเลือกใช้สื่อต่าง ๆ ที่จัดไว้ให้ตามความสนใจ เช่น หนังสือพิมพ์ วารสาร CD-Rom Internet

2.1.10.4 โทรทัศน์ภาคภาษาอังกฤษ หรือรายการจากต่างประเทศ เช่น BBC, VOA, หรือรายการจากเคเบิลทีวี หรือดาวเทียม เช่น CNN, Discovery, National Geography ฯลฯ

2.1.10.5 สถานที่ทำการต่าง ๆ ทั้งภาครัฐและเอกชน รัฐวิสาหกิจ เช่น การท่องเที่ยวแห่งประเทศไทย ท่าอากาศยาน โรงแรมต่าง ๆ กรมประชาสัมพันธ์ ธนาคาร ห้างร้าน บริษัท ร้านหนังสือ ศูนย์หนังสือ ฯลฯ

2.1.10.6 สถานที่ท่องเที่ยวต่าง ๆ เช่นวัด พิพิธภัณฑ์ โบราณสถาน สวนอุทยานแห่งชาติ

2.1.10.7 สถานทูตประเทศต่าง ๆ ประจำประเทศไทย องค์การระหว่างประเทศ เช่น UNESCO, UNICEF ฯลฯ และสถาบันสอนภาษา เช่น British Council, A.U.A, ELCA ฯลฯ

2.1.10.8 การเดินทางไปศึกษาภาษาต่างประเทศในประเทศนั้น ๆ ในช่วงภาคฤดูร้อน

2.1.11 อธิบายรายวิชาและหน่วยการเรียนรู้

สำนักวิชาการและมาตรฐานการศึกษา (2555, น. 92) ได้สรุปคำอธิบายรายวิชาและหน่วยการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ ชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 ไว้ดังตารางที่ 2.1

มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม
RAJABHAT MAHASARAKHAM UNIVERSITY

ตารางที่ 2.1

คำอธิบายรายวิชาและหน่วยการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ ชั้นประถมศึกษาปีที่ 3

คำอธิบายรายวิชา	หน่วยการเรียนรู้
เข้าใจคำสั่ง คำขอร้อง ภาษาท่าทาง คำแนะนำในสถานศึกษา และสังกรมรอบตัว อ่านออกเสียงคำ กลุ่มคำ และประโยคง่าย ๆ ตามหลัก การออกเสียง เข้าใจประโยค ข้อความสั้น ๆ บทสนทนา เรื่องสั้น และเรื่องเล่า ใช้ภาษาง่าย ๆ เพื่อสร้างความสัมพันธ์ระหว่างบุคคล แสดงความต้องการของตน เสนอความช่วยเหลือผู้อื่น แลกเปลี่ยนความคิดเห็น แสดงความรู้สึก และบอกเหตุผล ขอและให้ข้อมูล อธิบายเกี่ยวกับบุคคลและสิ่งต่าง ๆ ที่พบเห็นในชีวิตประจำวัน ตนเอง ครอบครัว โรงเรียน อาหาร เครื่องดื่ม เวลาว่าง นันทนาการ การซื้อขาย ลมฟ้าอากาศ นำเสนอความคิดรวบยอด ความคิดเห็นเกี่ยวกับเรื่องต่าง ๆ ที่ใกล้ตัวได้อย่างมีเหตุผล นำเสนอบทเพลง บทกวี ตามความสนใจด้วยความสนุกสนาน เข้าใจรูปแบบ พฤติกรรม และการใช้ถ้อยคำสำนวน ในการติดต่อปฏิสัมพันธ์ตามวัฒนธรรมของเจ้าของภาษา รู้จักขนบธรรมเนียม ประเพณี เทศกาลงานฉลองในวัฒนธรรมของเจ้าของภาษา เข้าใจความแตกต่างระหว่างภาษาอังกฤษกับภาษาไทยในเรื่องสระ พยัญชนะ คำ วลี ประโยคและข้อความง่าย ๆ เข้าใจความเหมือนและความแตกต่างระหว่างวัฒนธรรมของเจ้าของภาษากับของไทยที่มีอิทธิพลต่อการใช้ภาษา เห็นประโยชน์ของการเรียนรู้ภาษาอังกฤษง่าย ๆ ที่เกี่ยวข้องกับกลุ่มสาระการเรียนรู้อื่น ๆ ใช้ภาษาเพื่อสื่อสารตามสถานการณ์ต่าง ๆ กับบุคคลในสถานศึกษา อาชีพต่าง ๆ ในสถานการณ์จำลอง และการปฏิบัติงานร่วมกับผู้อื่นอย่างมีความสุข	Unit 1: My school - Direction and Transportation - Relationships Unit 2: At school - Describing Things - School Subjects - Likes / Dislikes Unit 3: Our food - Place to Eat and Drink - Ordering Food Unit 4: At the zoo - Animals and Place Unit 5: Daily Routine - Activity and times - Household Articles Unit 6: Good Health - Myself Unit 7: Our weekend - Travel

2.2 การจัดการเรียนรู้การอ่านภาษาอังกฤษ

การจัดการเรียนรู้การอ่านภาษาอังกฤษ มีนักวิชาการหลายท่าน ได้กล่าวถึงการจัดการเรียนรู้การอ่านภาษาอังกฤษที่ดี ต้องใช้การผสมผสานความรู้ที่นักเรียนได้ใช้บ่อย ๆ ในชีวิตประจำวัน ดังนี้ นิตยา ฤทธิโยธี (2556, น. 29-55) ได้กล่าวถึง การเรียนการสอนภาษาอังกฤษแบบผสมผสานความรู้ ไว้ดังนี้

1. ประวัติความเป็นมาของการเรียนการสอนแบบผสมผสานความรู้ความคิดเรื่องการจัดหลักสูตรและการเรียนการสอนแบบผสมผสานความรู้ เป็นเรื่องที่เกิดขึ้นมานานแล้ว ซึ่ง แฮร์บาร์ท (Herbart) นักปรัชญาการศึกษาชาวเยอรมันเป็นผู้ริเริ่มคิดขึ้นมาก่อน เมื่อประมาณหนึ่งศตวรรษที่ผ่านมาแล้ว ดีวอี้ (Dewey) นักการศึกษาชาวอเมริกัน ได้เป็นผู้นำแนวคิดมาเสนอให้เป็นรูปธรรมขึ้นมาภายใต้ปรัชญาความเชื่อที่ว่า การศึกษาจะต้องพัฒนาผู้เรียนในลักษณะเบ็ดเสร็จ มิใช่พัฒนาแต่เพียงเฉพาะเรื่องใดเรื่องหนึ่งหรือด้านใดด้านหนึ่งเท่านั้น การดำเนินการในการนำเสนอ แนวคิดของหลักสูตรและการเรียนการสอนแบบผสมผสานความรู้ ซึ่งดีวอี้เป็นผู้ริเริ่มนี้ ได้รับการสนับสนุนจากนักการศึกษาที่มีชื่อเสียงหลายคนในระยะเวลาต่อมา เช่น บรูเนอร์ (Bruner) วิพกอทสกี (Vygotsky) และ โรกอฟฟ์ (Rogoff) นอกจากนี้ยังมีนักการศึกษาของไทยหลายคน เช่น สุมิตร คุณากร สักดิ์ อุทรานันท์ และธำรง บัวศรี ที่ได้นำหลักการในเรื่องนี้มาเผยแพร่ และทดลองใช้มาโดยลำดับเช่นกัน หลักสูตรประถมศึกษาและมัธยมศึกษาของไทยเราที่ใช้ในปัจจุบันนี้ได้กล่าวถึงเรื่องผสมผสานความรู้ไว้อย่างชัดเจน ในแนวทางการดำเนินงานสำหรับการจัดการศึกษาตามหลักสูตร และถ้าจะนึกย้อนทบทวนกันดูแล้วจะเห็นได้ว่า การจัดการศึกษาของไทยแท้แต่โบราณก็ถือเอาผู้เรียนเป็นศูนย์กลาง แต่เดิมครูจะจัดการศึกษาให้ศิษย์ก็ต้องคำนึงถึงพื้นฐานทางพฤติกรรมและอุปนิสัยของศิษย์แต่ละคนซึ่งไม่เหมือนกันเป็นที่ตั้ง รวมทั้งเนื้อหาของวิชาที่สอนก็พัฒนาให้ดำเนินไปตามวิถีชีวิตและสภาพที่แวดล้อมเป็นสำคัญ ด้วยเหตุนี้การผสมผสานความรู้จึงไม่ใช่เรื่องใหม่สำหรับวงการการศึกษาไทย และครูไทย เพียงแต่ว่าระบบการศึกษาจะให้ความสำคัญและความเอาใจใส่แก่กรณีนี้เป็นพิเศษเพียงใด

2. ความสำคัญ

พระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. 2542 ได้กำหนดในมาตราที่ 22 ไว้ดังนี้

การจัดการศึกษาต้องยึดหลักว่าผู้เรียนทุกคนมีความสามารถเรียนรู้และพัฒนาตนเองได้ และถือว่าผู้เรียนสำคัญที่สุด กระบวนการจัดการศึกษา ต้องส่งเสริมให้ผู้เรียนสามารถพัฒนาตามธรรมชาติและเต็มศักยภาพ ในมาตราที่ 23 ได้กล่าวไว้อย่างชัดเจนว่า การจัดการศึกษาทั้งการศึกษาในระบบการศึกษานอกระบบ และการศึกษาตามอัธยาศัย ต้องเน้นความสำคัญทั้งความรู้ คุณธรรม

กระบวนการเรียนรู้ และผสมผสานความรู้ตามความเหมาะสมของแต่ละระดับการศึกษา และมาตราที่ 24 (4) ได้กล่าวถึงการจัดการกระบวนการเรียนรู้ให้สถานศึกษาและหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง จัดการเรียนการสอนโดยผสมผสานสาระความรู้ด้านต่าง ๆ อย่างสมดุลกัน รวมทั้งปลูกฝังคุณธรรม ค่านิยมที่ดีงาม และคุณลักษณะอันพึงประสงค์ไว้ในทุกวิชา

ด้วยเหตุนี้แนวทางการจัดการศึกษาและการจัดการกระบวนการเรียนรู้ตามพระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ.2542 จึงจำเป็นต้องจัดในลักษณะผสมผสานความรู้เพื่อมุ่งพัฒนาผู้เรียนให้เจริญงอกงามทั้งร่างกาย สติปัญญา อารมณ์ สังคม สามารถปรับตัวให้เข้ากับสภาพแวดล้อมและดำรงอยู่ในสังคมได้อย่างมีความสุข (ศรีนทิพย์ รักษาสัตย์ และ สัมฤทธิ์ คลังภูเขียว, 2545, น. 1)

3. ความหมายของการผสมผสานความรู้

คำว่าผสมผสานความรู้ ตรงกับภาษาอังกฤษว่า Integration หมายถึงการทำให้สมบูรณ์ ในพจนานุกรมฉบับราชบัณฑิตสถาน พ.ศ. 2546 ให้ความหมายของคำว่า ผสมผสานความรู้รวมหน่วย ไว้ว่าเป็นการนำหน่วยที่แยก ๆ กันมารวมเข้าเป็นอันหนึ่งอันเดียวกัน ในทางการศึกษา ผสมผสานความรู้ หมายถึง การนำเอาศาสตร์สาขาวิชาต่าง ๆ ที่มีความสัมพันธ์เกี่ยวข้องกันมา ผสมผสานเชื่อมโยงเข้าด้วยกันเพื่อประโยชน์ในการเรียนรู้ที่มีความหมายต่อผู้เรียน และสามารถนำไปใช้ประโยชน์ในชีวิตจริงได้ การจัดการเรียนรู้แบบผสมผสานความรู้เป็นการเน้นองค์รวมของความรู้มากกว่าเนื้อหาย่อยแต่ละวิชา และเน้นที่กระบวนการเรียนรู้มากกว่าการบอกกล่าวเนื้อหาความรู้ โดยผสมผสานความรู้ภายใต้เรื่องราว โครงการ หรือกิจกรรมเดียวกัน เพื่อแสวงหาความรู้ ความเข้าใจ หรือเพื่อแก้ปัญหาเรื่องใดเรื่องหนึ่ง ในการจัดการเรียนรู้แบบผสมผสานความรู้ จึงจำเป็นต้องพิจารณาการผสมผสานความรู้ในเนื้อหาวิชา จุดประสงค์การเรียนรู้ วิธีการจัดกิจกรรม การเรียนการสอน การใช้สื่อการเรียนการสอนรวมทั้งการวัดและการประเมินผล

วิมลรัตน์ สุนทรโรจน์ (2545, น. 155) ได้นิยามความหมายของผสมผสานความรู้ไว้เป็นสองนัย คือ ความหมายโดยทั่วไปของคำว่าผสมผสานความรู้ประการหนึ่ง และความหมายเฉพาะในทางศึกษาศาสตร์ของคำว่าผสมผสานความรู้อีกประการหนึ่ง โดยนัยแรกผสมผสานความรู้ หมายถึง การทำให้สมบูรณ์ ซึ่งอาจจะขยายความเพิ่มเติมได้อีกว่า หมายถึงการทำให้หน่วยย่อย ๆ ที่สัมพันธ์กันอยู่เข้ามารวมทำหน้าที่อย่างประสานกลมกลืนเป็นองค์รวมหนึ่งเดียว ที่มีความครบถ้วนในตัวเอง

ความหมายอีกนัยหนึ่งซึ่งกล่าวเฉพาะเจาะจงลงไปถึงองค์ความรู้ในสาขาวิชาทางศึกษาศาสตร์หรือครุศาสตร์ ผสมผสานความรู้หมายถึง การนำเอาศาสตร์สาขาวิชาต่าง ๆ ที่มีความสัมพันธ์เกี่ยวข้องกันมาผสมผสานเข้าด้วยกันเพื่อประโยชน์ในการจัดหลักสูตรและจัดการเรียนการสอน หลักสูตรที่พัฒนา หรือดำเนินการด้วยวิธีผสมผสานความรู้แล้วเราเรียกว่าหลักสูตร

แบบผสมผสานความรู้ (Integrated Curriculum) คือหลักสูตรที่นำเอาเนื้อหาวิชาต่าง ๆ มาหลอมรวมเข้าด้วยกัน ทำให้เอกลักษณ์ของแต่ละรายวิชาหมดไป เกิดเป็นเอกลักษณ์ใหม่ของหลักสูตรโดยรวม เช่นเดียวกับการเรียนการสอนที่ดำเนินการด้วยวิธีผสมผสานความรู้ก็เรียกการสอนแบบผสมผสานความรู้

4. ประโยชน์และคุณค่าของการผสมผสานความรู้

4.1 ทำให้ผู้เรียนได้ประยุกต์ใช้ความคิด ประสบการณ์ ความสามารถ และทักษะต่าง ๆ ในเวลาเดียวกันทำให้เกิดความรู้ความเข้าใจในลักษณะองค์รวม ซึ่งจะส่งผลให้ผู้เรียนเกิดการเรียนรู้ที่ลึกซึ้งเนื่องจากการเรียนรู้ที่ใกล้เคียงและสอดคล้องกับชีวิต

4.2 ช่วยลดความซับซ้อนของเนื้อหาต่าง ๆ ซึ่งปัจจุบันความรู้มีมากมาย และเพิ่มขึ้นอย่างรวดเร็วทำให้การเรียนรู้แบบสัมพันธ์วิชามีความสำคัญมากกว่า และช่วยคลอบคลุมยิ่งขึ้น

4.3 ช่วยตอบสนองความสามารถของผู้เรียนในหลายด้าน เช่น ภาษา คณิตศาสตร์ ความคล่องแคล่ว ของร่างกาย และความเคลื่อนไหว คนตรี สังคม หรือมนุษย์สัมพันธ์ และความรู้ความเข้าใจตนเอง ซึ่งรวมเรียกว่า “พหุปัญญา” และตอบสนองต่อความสามารถที่จะแสดงออกทางอารมณ์

5. ลักษณะสำคัญของการผสมผสานความรู้

5.1 การผสมผสานความรู้ระหว่างความรู้และกระบวนการหาความรู้ ในปัจจุบันนี้ปริมาณของความรู้มีมากขึ้นเป็นทวีคูณ รวมทั้งมีความสลับซับซ้อนมากขึ้นเป็นลำดับ การเรียนการสอนด้วยวิธีการเดิม เช่น การบอกเล่า การบรรยาย และการท่องจำ จึงไม่เพียงพอที่จะก่อให้เกิดประสิทธิภาพได้ ผู้เรียนควรเป็นผู้สำรวจตนเองว่าองค์ความรู้หลากหลายนั้น อะไรคือสิ่งที่ตนเองสนใจอย่างแท้จริง ตนควรจะแสวงหาความรู้เพื่อตอบสนองความสนใจเหล่านั้นได้อย่างไร เพียงใด และด้วยกระบวนการเช่นใด ซึ่งแน่นอนว่ากระบวนการเรียนการสอนลักษณะนี้ ย่อมขึ้นอยู่กับความแตกต่างระหว่างบุคคล (Individual Differences)

5.2 การผสมผสานความรู้ระหว่างพัฒนาการทางความรู้และพัฒนาการทางด้านจิตใจ คือ การให้ความสำคัญแก่จิตพิสัย คือเจตคติ ค่านิยม ความสนใจ และสุนทรียภาพ แก่ผู้เรียนในการแสวงหาความรู้ด้วย ไม่ใช่เน้นแต่องค์ความรู้หรือพุทธิพิสัยเพียงอย่างเดียวอันที่จริงการทำให้ผู้เรียนเกิดความซาบซึ้งขึ้นเสียก่อนที่จะลงมือสอนนั้น นับได้ว่าเป็นยุทธศาสตร์สำคัญยิ่งสำหรับจงใจให้เกิด การเรียนรู้ขึ้นทั้งแก่ผู้สอนและผู้เรียน

5.3 การผสมผสานความรู้ระหว่างความรู้และการกระทำ ความสัมพันธ์ ในความรู้ระหว่างความรู้และการกระทำในข้อนี้มีนัยแห่งความสำคัญและความสัมพันธ์เช่นเดียวกับที่กล่าวไว้แล้วในข้อสอง เพียงแต่เปลี่ยนจิตพิสัย เป็นทักษะพิสัยเท่านั้น

5.4 การผสมผสานความรู้ระหว่างสิ่งที่เรียนในโรงเรียนกับสิ่งที่เป็นอยู่ในชีวิตประจำวันของผู้เรียนคือการตระหนักถึงความสำคัญแห่งคุณภาพชีวิตของผู้เรียนว่าเมื่อได้ผ่านกระบวนการเรียนการสอนตามหลักสูตรแล้ว สิ่งที่เรียนที่สอนในห้องเรียนจะต้องมีความหมายและมีคุณค่าต่อชีวิตผู้เรียนอย่างแท้จริง

5.5 เป็นการผสมผสานความรู้ระหว่างวิชาต่าง ๆ เพื่อให้ผู้เรียนเกิดความรู้ เจตคติ และการกระทำที่เหมาะสมกับความต้องการและความสนใจของผู้เรียนอย่างแท้จริงและตอบสนองต่อคุณค่าในการดำรงชีวิตของผู้เรียนแต่ละคน การผสมผสานความรู้ความรู้อันต่าง ๆ เข้าด้วยกันเพื่อตอบสนองความต้องการ หรือเพื่อตอบปัญหาที่นักเรียนสนใจจึงเป็นขั้นตอนที่สำคัญ ที่ควรจะทำในขั้นตอนของผสมผสานความรู้หลักสูตรและการเรียนการสอน

6. การผสมผสานความรู้หลักสูตร

ศรินทิพย์ รักษาสัตย์ และ สัมฤทธิ์ คลังภูเขียว (2545, น. 3-4) แบ่งประเภทการผสมผสานความรู้หลักสูตรไว้ 2 ประเภทดังนี้

6.1 การผสมผสานความรู้ภายในวิชา

การผสมผสานความรู้แบบนี้เป็นการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนสัมพันธ์ภายในวิชาเดียวกัน โดยเป็นกิจกรรมที่มุ่งเน้นให้ผู้เรียนสามารถเชื่อมโยงแนวคิด ทักษะและความคิดรวบยอดของเนื้อหาสาระนั้น ๆ การผสมผสานความรู้ภายในวิชาเดียวกันใช้กันมากในการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนภาษาโดยเฉพาะอย่างยิ่งวิชาภาษาอังกฤษ ซึ่งเน้นการเรียนการสอนโดยใช้แนวการสอนแบบสื่อสาร (Communicative Approach) การผสมผสานความรู้ดังกล่าวเป็นกระบวนการพัฒนาความรู้ความคิดสัมพันธ์เชื่อมโยงกับทักษะทางภาษาในการสื่อสารทั้งการฟัง การพูด การอ่านและการเขียน โดยจัดกิจกรรมในรูปแบบต่าง ๆ ที่หลากหลาย การจัดการเรียนการสอนในลักษณะนี้จะมีผลให้ผู้เรียนสามารถสร้างองค์ความรู้ที่จะนำไปสู่ ความรู้ ความเข้าใจ และใช้ในชีวิตจริงได้ ในทางภาษาเรื่องของไวยากรณ์ ตัวสะกด คำศัพท์ เครื่องหมาย การออกเสียง ตลอดจนการใช้ที่ถูกต้องจะชัดเจนคล่องแคล่วขึ้น เมื่อนักเรียนได้ทำกิจกรรมผสมผสานความรู้ทั้งความรู้ และทักษะการสื่อสาร การสอนภาษาในลักษณะนี้ จะช่วยให้เกิดการเรียนได้ดีกว่าการสอนแบบแยกเป็นส่วน ๆ

6.2 การผสมผสานความรู้ระหว่างวิชา

การผสมผสานความรู้ระหว่างวิชา เป็นการเชื่อมโยงสาระการเรียนรู้ในกลุ่มวิชาอื่น ๆ ภายใต้อำเภอเรื่องหรือ Theme เดียวกัน การผสมผสานความรู้ในแบบนี้จะช่วยให้อาจารย์มีความคิดรวบยอดต่าง ๆ ได้มากกว่าการผสมผสานความรู้ภายในวิชา และสามารถนำวิชาการศึกษาที่หลากหลาย เป็นการผสมผสานความรู้ที่สมบูรณ์แบบ ซึ่งสำนักวิชาการและมาตรฐานการศึกษา

(2555, น. 21-22) ได้สรุปถึงการผสมผสานความรู้ระหว่างวิชาทำได้ใน 4 ลักษณะ คือ

6.2.1 การผสมผสานความรู้แบบสอดแทรก (Infusion) เป็นการจัดการเรียนรู้โดยครูผู้สอนนำเนื้อหาวิชาอื่น ๆ เข้ามารวมกับการกับวิชาที่ตนเองสอนเป็นการวางแผนและดำเนินการสอนโดยครูผู้สอนเพียงคนเดียวแต่แทรกเนื้อหาในรายวิชาอื่น ๆ เข้าไป เช่น ครูสอนเนื้อหาวิชาภาษาอังกฤษ โดยจะโยงเข้าสู่เรื่อง การรักษาสิ่งแวดล้อมในโรงเรียน ในขณะที่คนอื่น ๆ ก็สอนเนื้อหาของตนเอง และแทรกเรื่องการรักษาสิ่งแวดล้อมในโรงเรียนเข้าไปในวิชาของตนเอง

6.2.2 การผสมผสานความรู้แบบคู่ขนาน (Paralleled) เป็นการจัดการเรียนรู้โดยครูผู้สอนตั้งแต่ 1 คน ขึ้นไปสอนต่างวิชากัน ต่างคนต่างสอนแต่วางแผนการสอนร่วมกันรวมองค์ประกอบของหัวเรื่อง (Theme) ความคิดรวบยอด (Concept) หรือประเด็นปัญหา (Problem) ภายใต้หัวเรื่องที่กำหนดร่วมกัน ในการดำเนินการสอนครูผู้สอนแต่ละวิชาจะสอนแยกกัน ส่วนชิ้นงานแต่ละวิชาขึ้นอยู่กับครูผู้สอนแต่ละวิชาจะกำหนด แต่ทั้งหมดต้องสะท้อนถึงหัวข้อเรื่อง ความคิดรวบยอดหรือปัญหาที่ระบุไว้ร่วมกัน

6.2.3 การผสมผสานความรู้แบบสหวิทยาการ (Multidisciplinary) เป็นการผสมผสานความรู้ที่ครูหลาย ๆ คน หรือตั้งแต่ 2 คนขึ้นไป จากหลายสาขาวิชามาร่วมกันในการกำหนดหัวข้อเรื่องความคิดรวบยอด หรือปัญหาในการดำเนินการสอนต่างคนต่างแยกกันสอน เช่นเดียวกับการผสมผสานความรู้แบบคู่ขนาน ต่างกันที่มีการมอบหมายงานหรือโครงการ (Project) ร่วมกันเพื่อจะเชื่อมโยงสาขาต่าง ๆ เข้าด้วยกัน และกำหนดว่าจะแบ่งโครงการนั้นออกเป็นโครงการย่อย ๆ ให้ผู้เรียนได้ปฏิบัติในแต่ละรายวิชาอย่างไร

6.2.4 การผสมผสานความรู้ข้ามวิชา หรือร่วมกันสอนเป็นทีม (Transdisciplinary) วิธีการสอนนี้เป็นการสอนที่ครูผู้สอนวิชาต่าง ๆ จะร่วมกันสอนเป็นทีม มีการวางแผนปรึกษาหารือร่วมกันโดยกำหนดหัวเรื่อง ความคิดรวบยอดหรือปัญหาด้วยกัน แล้วร่วมกันสอนเป็นทีม โดยสอนนักเรียนกลุ่มเดียวกัน

7. หลักการจัดการเรียนการสอนแบบผสมผสานความรู้

สุนันทา สุนทรประเสริฐ (2554, น. 11) เน้นเกี่ยวกับการจัดการเรียนการสอนแบบผสมผสานความรู้ว่า การผสมผสานความรู้หลักสูตรแบบใดก็ตาม การจัดการเรียนการสอนจะต้องคำนึงถึงหลักการสำคัญในการจัดการเรียนการสอน 5 ประการได้แก่

7.1 การจัดการเรียนการสอน โดยเน้นนักเรียนเป็นศูนย์กลาง โดยให้ผู้เรียนมีส่วนร่วมในกระบวนการเรียนการสอนอย่างกระตือรือร้น

7.2 การส่งเสริมการทำงานให้นักเรียน ได้ร่วมกลุ่มการทำงานด้วยตนเอง โดยส่งเสริมให้มีกิจกรรมกลุ่มลักษณะต่าง ๆ หลากหลายในการเรียนการสอน และส่งเสริมให้ผู้เรียนได้มีโอกาส

ได้ลงมือทำกิจกรรมต่าง ๆ ด้วยตนเองอย่างแท้จริง

7.3 จัดประสบการณ์ตรงให้แก่ผู้เรียน โดยให้ผู้เรียนมีโอกาสได้เรียนรู้จากสิ่งที่เป็นรูปธรรม เข้าใจง่ายตรงกับความ เป็นจริง สามารถนำไปใช้ในชีวิตประจำวันอย่างได้ผล และส่งเสริมให้มีโอกาสได้ปฏิบัติจริงจนเกิดความสามารถและทักษะที่ติดเป็นนิสัย

7.4 จัดบรรยากาศในชั้นเรียนที่ส่งเสริมให้ผู้เรียนเกิดความรู้สึกนึกคิดกล้าทำโดยส่งเสริมให้ผู้เรียนมีโอกาสที่จะแสดงออกซึ่งความรู้สึกนึกคิดของตนเองต่อสาธารณชน หรือเพื่อนร่วมชั้นเรียน ทั้งนี้เพื่อสร้างเสริมความมั่นใจให้เกิดขึ้นในตัวผู้เรียน

7.5 เน้นการปลูกฝังจิตสำนึก ค่านิยม และจริยธรรมที่ถูกต้องดีงาม ให้ผู้เรียนสามารถจำแนกแยกแยะความถูกต้องดีงามและความเหมาะสมได้ สามารถขจัดความขัดแย้งได้ด้วยเหตุผล มีความกล้าหาญทางจริยธรรม และแก้ไขด้วยปัญญา และสามัคคี

นอกจากนี้ครูควรคำนึงถึงความสามารถทางสติปัญญาของนักเรียนประกอบด้วย เพราะปัจจุบันนี้ นักจิตวิทยาการศึกษาเชื่อว่ามนุษย์มีความสามารถทางปัญญาที่แตกต่างกัน และสามารถแบ่งย่อยออกได้เป็น 7 ด้าน (Multiple Intelligence) ด้วยกันคือ ความสามารถด้านดนตรี ด้านภาษา ความสามารถด้านการรับรู้โดยการสัมผัส ความสามารถด้านคณิตศาสตร์ ความสามารถด้านระยะพื้นที่ ความสามารถด้านศิลปะธรรมชาติ และความสามารถด้านสัมพันธ์ภาพระหว่างบุคคล ด้วยเหตุนี้ผู้เรียนในชั้นเรียน จึงมีสติปัญญาที่เหมาะสมกับการศึกษาในเรื่องเดียวกันคนละแบบสุดแท้แต่ว่าผู้เรียนคนนั้นจะมีความสามารถด้านสติปัญญา ในด้านใดด้านหนึ่งบางด้านหรือหลายด้านเป็นหลัก นี่คือสาเหตุอีกประการหนึ่งที่ช่วยอธิบายและสนับสนุนให้เห็นว่าการผสมผสานความรู้หลักสูตร และการเรียนการสอนมีความจำเป็นและเหมาะสมต่อการเรียนการสอนในยุคปัจจุบันที่นับวันองค์ความรู้ด้านต่าง ๆ ก็ยิ่งทวีความสลับซับซ้อนมากขึ้นอย่างต่อเนื่อง

8. ส่วนดีส่วนด้อยของการผสมผสานความรู้ของหลักสูตรและการเรียนการสอน

วิมลรัตน์ สุนทรโรจน์ (2554, น. 160) ได้สรุปถึงส่วนดี ส่วนด้อยของการเรียนรู้แบบผสมผสานความรู้ไว้ดังนี้

8.1 ส่วนดี

8.1.1 เป็นนวัตกรรมที่ส่งเสริมให้ผู้เรียนมองเห็นความสัมพันธ์ ระหว่างวิชาที่เรียนกับวิชาอื่นที่เกี่ยวข้อง ทำให้เป็นผู้มีทัศนกว้างไกล จิตใจไม่คับแคบ

8.1.2 ทำให้เกิดกิจกรรมการเรียนรู้ได้กว้างขวางหลากหลายรูปแบบ

8.1.3 ผู้เรียนสามารถนำความรู้ที่ได้ไปใช้ในชีวิตประจำวันได้อย่างถูกต้องตรงตามความสนใจและความเป็นจริง

8.1.4 ส่งเสริมให้เกิดทักษะและความสามารถในการแก้ปัญหา ทั้งผู้เรียนและผู้สอนรวมทั้งส่งเสริมการค้นคว้าการวิจัยด้วย

8.2 ส่วนคือ

8.2.1 เป็นวิธีการที่ทำได้ค่อนข้างยาก เพราะต้องอาศัยความร่วมมือจากผู้ชำนาญในวิทยาการต่าง ๆ หลายฝ่าย และต้องเป็นความร่วมมืออย่างจริงจังและจริงจังด้วย

8.2.2 เป็นการจัดการเรียนการสอนที่ผู้สอนต้องทุ่มเททั้งความรู้ประสบการณ์ และความสามารถอย่างเต็มที่ รวมทั้งในบางโอกาสจะต้องร่วมมือกันในการดำเนินกิจกรรมการเรียนการสอนด้วย จึงอาจจะก่อให้เกิดความยุ่งยากในการบริหารจัดการจัดการเรียนการสอนได้

8.2.3 ความกว้างขวางของการผสมผสานความรู้หลักสูตรเข้าด้วยกัน อาจทำให้ผู้เรียนขาดความลึกซึ้งในการเรียนรู้ได้ครบทั้งสามพิสัยของการเรียนรู้ (พุทธิพิสัย ทักษะพิสัย และจิตพิสัย) เพราะถ้าผู้สอนไม่เอาใจใส่ทุ่มเทให้แก่การผสมผสานความรู้เรียนการสอนแล้ว ผู้เรียนอาจมองไม่เห็นถึงความสัมพันธ์ของเนื้อหาหรือวิชาการต่าง ๆ ได้ตามที่ผู้สอนต้องการ

8.2.4 สภาพการจัดการเรียนการสอนในปัจจุบันมักจะกำหนดเวลาที่ตายตัวแน่นอน เช่น เป็นรายคาบ 50 นาทีหรือ 1 ชั่วโมง อาจจะไม่สอดคล้องกับการจัดการสอนตามวิธีการนี้

สรุปได้ว่าการจัดการเรียนรู้การอ่านภาษาต่างประเทศที่ดี ต้องมีการผสมผสานความรู้หลักสูตรและการเรียนการสอนจึงจะประสบผลสำเร็จ เพราะภาษาคือเครื่องมือสื่อสาร จำเป็นที่ผู้เรียนต้องเชื่อมโยงเรื่องราวต่าง ๆ ทั้งทางวิชาการ และในชีวิตประจำวันเข้าด้วยกัน ผู้เรียนต้องตระหนักถึงลักษณะบุคคล สังคม วัฒนธรรม และข้อมูลข่าวสารรอบด้าน ทั้งนี้จำเป็นที่ครูผู้สอนจะต้องมีความเชี่ยวชาญในเรื่องหลักสูตรและการสอน มีการเตรียมแผนการเรียนรู้ที่มีกิจกรรมที่ให้องค์ความรู้ที่หลากหลายและเน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ เพื่อส่งเสริมให้ผู้เรียนได้พัฒนาความสามารถได้เต็มตามศักยภาพของตนได้อย่างมีประสิทธิภาพมากที่สุด จะเห็นได้ว่าข้อมูลที่กล่าวมาแล้วทั้งหมด การผสมผสานความรู้หลักสูตรและการเรียนการสอนไม่ได้อยู่บนวิสัยที่ผู้สอนจะดำเนินการได้ หากให้ความเอาใจใส่เตรียมการเหมาะสมต่อเนื้อเรื่อง ทั้งนี้เพื่ออำนวยความสะดวกให้ผู้เรียนผู้เรียนเลื่อนไหลไปได้ตามเอกัตภาพของแต่ละบุคคลอย่างไม่ติดขัดสับสนหรือที่เรียกกันว่า การเรียนรู้โดยเน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ ทั้งนี้เพื่อส่งเสริมให้ผู้เรียนได้พัฒนาความสามารถได้เต็มศักยภาพของตนได้อย่างมีประสิทธิภาพ

2.3 แบบฝึกทักษะการอ่านภาษาอังกฤษ

2.3.1 ความหมาย

ศรินทิพย์ รักษาสัตย์ และสัมฤทธิ์ คลังภูเขียว (2545, น. 3) ได้กล่าวถึง การจัดการเรียน การสอน โดยใช้แบบฝึกทักษะการอ่านภาษาอังกฤษที่ดีมิใช่การจัดการเรียนรู้โดยครูผู้สอนเพียงคน เดียว แต่แทรกเนื้อหาในรายวิชาอื่น ๆ เข้าไป เช่นครูสอนเนื้อหาวิชาภาษาอังกฤษโดยจะโยงเข้าเรื่อง การรักษาสัตว์แวดล้อมในโรงเรียน ในขณะที่คนอื่น ๆ ก็สอนเนื้อหาของตนเอง และแทรกเรื่องการ รักษาสัตว์แวดล้อมในโรงเรียนเข้าไปในวิชาของตนเองด้วย

สุนันทา สุนทรประเสริฐ (2554, น. 26) กล่าวถึงการจัดการเรียนรู้ที่ดีไว้ว่า แบบฝึก ทักษะการอ่านภาษาอังกฤษ เป็นการผสมผสานความรู้โดยยึดวิชาใดวิชาหนึ่งเป็นแกน แล้วนำ เนื้อหาในวิชาอื่นมาสอดแทรกในเนื้อหาหรือกิจกรรมหลักตามความเหมาะสม ซึ่งการผสมผสาน ความรู้แบบนี้เหมาะสมสำหรับครูที่สอนประจำวิชาใดวิชาหนึ่ง เมื่อสอนวิชาของตนในเรื่องใดเรื่อง หนึ่ง ซึ่งเป็นเรื่องหลักแล้ว หากมีเรื่องที่สามารถเชื่อมโยงไปยังวิชาอื่น ๆ ได้ก็จะนำความรู้ที่นำมา สอดแทรกไว้ในเรื่องที่สอนด้วย ทำให้ผู้เรียนมีความรู้กว้างขวางขึ้น สามารถนำไปประยุกต์ใช้ได้ ใน ชีวิตจริง

การจัดการเรียนรู้พัฒนาทักษะการอ่านภาษาอังกฤษโดยใช้แบบฝึกทักษะ ในแบบการ ผสมผสานความรู้แบบสอดแทรกเป็นการสอนในลักษณะที่ครูผู้สอนในวิชาหนึ่งสอดแทรก เนื้อหาวิชาอื่น ๆ ในการสอนของตน เพื่อแก้ปัญหา หรือแสวงหาความรู้ ความเข้าใจในเรื่องใดเรื่อง หนึ่ง ทำให้ผู้เรียนได้ประยุกต์ใช้ความคิด ประสบการณ์ ความสามารถและทักษะต่าง ๆ ในเวลา เดียวกัน ทำให้ได้รับความเข้าใจในลักษณะองค์รวม ซึ่งจะส่งผลให้ผู้เรียนเกิดการเรียนรู้ที่ลึกซึ้ง เนื่องจากเป็นการเรียนรู้ที่มีสภาพใกล้เคียงกับชีวิตจริง (กระทรวงศึกษาธิการ, 2551, น. 35)

2.3.2 ขั้นตอนการจัดทำแบบฝึกทักษะการอ่านภาษาอังกฤษ

การเรียนรู้พัฒนาทักษะการอ่านภาษาอังกฤษโดยใช้แบบฝึกทักษะเป็นการจัดการ เรียนรู้ที่เชื่อมโยงสาระการเรียนรู้ต่าง ๆ กับหัวข้อเรื่องที่สอดคล้องกับชีวิตจริงหรือสาระที่กำหนด ขึ้นดังนั้นในการจัดทำแผนการสอนผสมผสานความรู้แบบสอดแทรกจึงมีขั้นตอนดังนี้

2.3.2.1 กำหนดเรื่องที่จะสอน โดยศึกษาหลักสูตร ผลการเรียนรู้ทุกกลุ่มสาระที่มีความ เกี่ยวพันกัน เพื่อนำมากำหนดเป็นหัวข้อเรื่องหรือปัญหา

2.3.2.2 กำหนดเนื้อหาย่อย เป็นการกำหนดเนื้อหาหรือหัวข้อเรื่องย่อย ๆ สำหรับการเรียน การสอนให้สนองจุดประสงค์การเรียนรู้ที่กำหนดไว้

2.3.2.3 จัดกลุ่มเนื้อหาที่สัมพันธ์หรือต่อเนื่องกันเป็นประเด็นหรือเหตุการณ์ โดยครูเป็นผู้กำหนดหรือให้นักเรียนร่วมกันระดมสมอง เพื่อกำหนดหัวข้อหลักตามความสนใจ และต้องการที่จะเรียน เช่น หัวข้อ My Family เนื้อหาที่สัมพันธ์ คือวันแม่ การบรรยายลักษณะบุคคล คำศัพท์เกี่ยวกับเครือญาติ สนทนาซักถามเกี่ยวกับอายุ น้ำหนัก ส่วนสูง

2.3.2.4 วางแผนการสอน โดยกำหนดรายละเอียดของการสอนตั้งแต่ต้นจนจบ โดยการเขียนแผนการสอน ซึ่งประกอบด้วยองค์ประกอบสำคัญ เช่นเดียวกับแผนการสอนทั่วไป คือผลการเรียนรู้ที่คาดหวัง เนื้อหา กิจกรรมการเรียนการสอน การวัดการประเมินผลการเรียนรู้

2.3.3 การวัดและประเมินผลการจัดการเรียนรู้

สรินทิพย์ รักษาสัตย์และสัมฤทธิ์ คลังภูเขียว (2545, น. 6-7) ได้สรุปการวัดผลประเมินผลการเรียนรู้ไว้ดังนี้

1. การวัดผลประเมินผลการจัดการเรียนรู้แบบผสมผสานความรู้ เน้นการวัดผลตามสภาพจริง โดยประเมินเป็นระยะอย่างต่อเนื่องด้วยวิธีการประเมินที่หลากหลาย เป็นกระบวนการประเมินความก้าวหน้าในการเรียน โดยทำไปพร้อม ๆ กับการปฏิบัติกิจกรรมของผู้เรียนซึ่งสอดคล้องกับกิจกรรมการเรียนรู้แบบผสมผสานความรู้ ครูสามารถเห็นความเปลี่ยนแปลง ความแตกต่าง ระหว่างการเรียนรู้สามารถแก้ไขปรับปรุงและพัฒนาผู้เรียนให้ใช้ความสามารถอย่างเต็มศักยภาพ ทำให้ได้ผลงานที่มีคุณค่าและมีความหมายต่อการเรียนมากขึ้น ในการวัดผลและการประเมินผลควรจัดให้ครอบคลุมในสิ่งต่อไปนี้

1.1 ประเมินความสามารถ ทักษะและทัศนคติของผู้เรียน

1.2 ประเมินผลสำเร็จของผลงาน โครงการหรือกิจกรรมโดยการคัดเลือกชิ้นงานที่มีคุณค่า สร้างสรรค์และท้าทาย เป็นงานที่สะท้อนความรู้ความสามารถของผู้เรียนได้จริง

1.3 ประเมินพฤติกรรมการแสดงออกของผู้เรียน ที่สะท้อนให้เห็นถึงทักษะการคิด กระบวนการทำงาน ความรับผิดชอบ ความสามารถในการแก้ปัญหา ความเรียบร้อยในการปฏิบัติงานจากการสังเกต และการบันทึก ซึ่งประเมินได้

2. ลักษณะสำคัญของการประเมินผลตามความเป็นจริง (Authentic Assessment)

2.1 เป็นการประเมินที่ทำได้ตลอดเวลา ทุกสถานการณ์

2.2 เป็นการประเมินผู้เรียนในทุกแง่ทุกมุม โดยใช้เครื่องมือหลาย ๆ ประเภท

2.3 เป็นการประเมินแบบมีส่วนร่วมทั้งครูผู้สอน ผู้เรียน ผู้ปกครอง

2.4 เป็นการประเมินทั้งความรู้ ทัศนคติ ทักษะพื้นฐาน และความสามารถในการสร้าง หรือผลิตผลงานที่เน้นทักษะการคิดที่ซับซ้อน มีกระบวนการทำงาน และการแก้ปัญหา

3. การประเมินทำได้หลายวิธี

3.1 การสังเกต

3.2 การบันทึก

3.3 การสัมภาษณ์

3.4 การใช้แบบทดสอบการปฏิบัติ

3.5 การรายงาน

3.6 การใช้แฟ้มสะสมงาน

2.3.4 การสอนคำศัพท์

2.3.4.1 เทคนิคการสอนคำศัพท์ (Techniques in Town Teaching)

ในการสอนคำศัพท์ มีมากมายหลายวิธีที่จะกระตุ้นความสนใจผู้เรียน และช่วยให้ผู้เรียนจดจำคำศัพท์ ตลอดจนสามารถนำไปใช้ได้ โดยใช้เทคนิคการสอนดังต่อไปนี้

1) สอนโดยการสาธิต (Presentation Through Demonstration) วิธีนี้อาจใช้กริยาท่าทาง (Gestures) ประกอบ

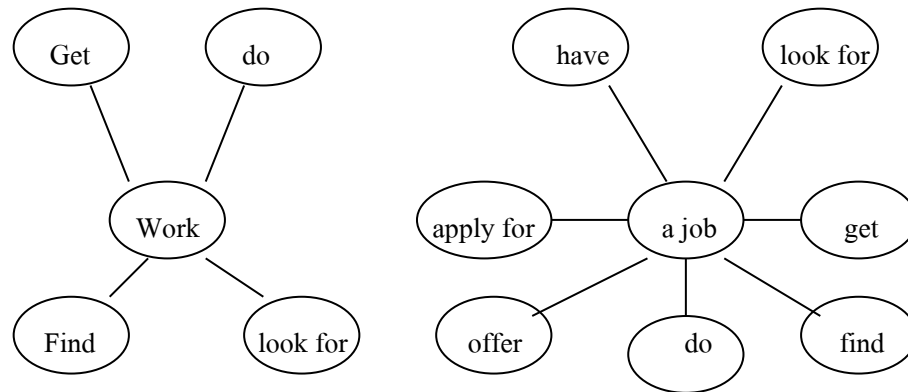
2) สอนโดยใช้สื่อ (Visual Aids) ได้แก่ รูปภาพ ของจริง หุ่นจำลอง การเขียนกระดานดำและแผ่นใส

3) อธิบายด้วยคำพูด (Verbal Explanation) ตัวอย่าง อธิบายโดยให้คำจำกัดความ อธิบายในบริบท การใช้คำเหมือน การใช้คำตรงข้าม

2.3.4.2 แบบฝึกทักษะการเรียนรู้เกี่ยวกับคำศัพท์ (A Variety of Town Exercises) เป็นที่ทราบกันดีว่า "คำศัพท์" เป็นพื้นฐานที่สำคัญของการเรียนภาษาให้กับผู้เรียน ซึ่ง "แบบฝึกทักษะการเรียนรู้เกี่ยวกับคำศัพท์" ถือเป็นเครื่องมือที่สำคัญในการที่จะพัฒนาผู้เรียนให้มีความรู้ด้านคำศัพท์ให้กว้างขวางขึ้น แบบฝึกทักษะการเรียนรู้ที่ควรนำมาฝึกมีดังต่อไปนี้

1) Collocation Exercise

Exercise 2.1.1 Collocations of words connected with work

It's not easy to get/find work in this area.

I've applied for/been offered a job in Tokyo.

What do you do for a living ? (Source, Mc Carthy and O'Dell (1997, p. 80))

Exercise 2.1.2 Match the words on the left with collocate with them on the right.

1. take	a. a job
2. apply for	b. a living
3. earn	c. eight-to-four
4. work	d. early retirement
5. take on	e. a responsibility

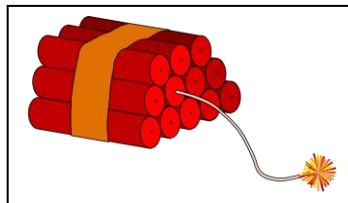
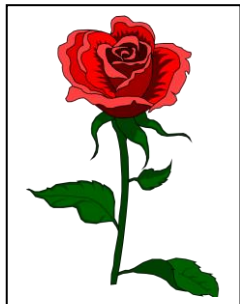
2) Matching word and definition exercise

Exercise Match the words on the left with the examples/definitions on the right.

1. bland	a. a lot of salt
2. sour	b. e.g. a strong Indian curry
3. salty	c. e.g. fruit which is not ripe
4. sweet	d. rather negative, very little flavor
5. hot, spicy	e. e.g. ripe mango

3) Synonym and antonym exercise

แบบฝึกทักษะการเรียนรู้เพื่อฝึกหาคำที่มีความหมายเหมือนกัน/ตรงข้ามกัน Town Quiz

I like it. It's .....

I don't like it. It's .....

4) Compound words exercise

Exercise : Read each sentence and make a compound word by joining two of the words provided. The word must make sense in the sentence.

1. My _____ lives across the street.
2. Is this dress _____ ?
3. The _____ likes to ride on his house.

class	produced
mass	mate
cow	boy

2.3.4.3 Vocabulry Games and Activities

การที่ผู้เรียนได้ทำกิจกรรมและเล่นเกม ช่วยให้ผู้เรียนได้ความรู้และความสนุกสนาน ตลอดจนเสริมสร้างบรรยากาศที่ดีในห้องเรียน เกมและกิจกรรมเกี่ยวกับคำศัพท์มีมากมายหลากหลาย ซึ่งผู้เขียนได้กรองแนวคิดมาจาก Jones (1993) ดังจะได้กล่าวต่อไปนี้

1. Ice-breaker activities เช่น Find someone who _____
2. Matching pair activities เช่น Who uses what ?
3. Word grouping activities เช่น Word Groups : Nouns
4. Activities for dividing a class into pair/group เช่น broken sentences
5. Miscellaneous activities เช่น Word hunt

FIND SOMEONE WHO.....

Find someone who :

1. can name three things you would find in a bedroom _____
name:
2. can think of three words that start with tr- _____
name:
3. can name three thing that a carpenter could use. _____
name:
4. know two other words for very big. _____
name:
5. knows what the abbreviation VIP stands for. _____
name:

Find someone who :

1. can name three things you would wear on you feet. _____
name:
2. know the American word for holiday. _____
name:
3. can name three things you would find in an office. _____
name:
4. can name three people who wear uniform. _____
name:
5. knows the opposite of entrance. _____
name:

FIND SOMEONE WHO.....

เกมนี้ใช้สำหรับผู้เรียนใหม่ที่ยังไม่คุ้นเคยกัน

ระดับ : intermediate

วิธีการ

1. Copy และตัดบัตรตามจำนวนเท่ากับผู้เรียน
2. แจกบัตรให้ผู้เรียนแผ่นละคน
3. ให้ความเวลาในการทำกิจกรรมประมาณ 15-20 นาที
4. ผู้เรียนแต่ละคนเดินถามเพื่อน โดยถามคนละคำถาม ดังนั้น 5 ข้อ ควรถามให้ได้ 5 คน
5. เมื่อถามคำถามเพื่อนแล้วให้จดจำคำตอบ พร้อมเขียนชื่อเพื่อนที่ตอบ
6. เมื่อครบกำหนดเวลา ผู้สอนสุ่มเรียกผู้เรียนให้อ่านคำตอบในบัตรของตน

WHO USES WHAT?

Who uses what? (A cards)

Crash Helmet	Saw
Whistle	Briefcase
Rifle	Screwdriver
Comb	Stethoscope
Pins	Palette

Who uses what? (B cards)

Motorcyclist	Carpenter
Referee	Businessman
Soldier	Electrician
Barber	Doctor
Dressmaker	Artist

WHO USES WHAT?

ระดับ : intermediate

กิจกรรมนี้ผู้เรียนต้องจับคู่สิ่งของ (A) กับบุคคลที่ใช้สิ่งนั้น (B)

วิธีการ

1. Copy และตัดบัตรคำ A และ B ให้เพียงพอกับจำนวนกลุ่มผู้เรียน
2. แบ่งผู้เรียนเป็นกลุ่ม ๆ ละ 3 คนและแจกบัตรคำ 1 ชุด ต่อ 1 กลุ่ม
3. กำหนดเวลาให้ทำกิจกรรมประมาณ 1 นาที
4. Check คำตอบโดยให้ผู้เรียนแต่ละกลุ่มเขียนคำตอบบนกระดาน หรืออาจใช้วิธีสอนเดินไปหาผู้เรียนแต่ละกลุ่ม และให้ผู้เรียนแต่ละกลุ่มอ่านเป็นคู่โดยผู้สอนบอกคำตอบผิดหรือถูก

WORD GROUPS : NOUNS

In the kitchen	In the bathroom	In the bedroom	In the living room
Knife	Tooth paste	Bed	Television
Rice cooler	Toothbrush	Blanket	Armchair
Frying pan	Soap	Pillow	Sofa
Kettle	Shampoo	Dressing table	Bookcase
Pot	shower	wardrobe	Coffee table

WORD GROUPS : NOUNS

ระดับ : ประถมศึกษา

วิธีการ

1. Copy และตัดคำออกเป็นคำ ๆ สลับกัน
2. ให้ผู้เรียนทำงานเป็นคู่ (pairs) แต่ละคู่แจกคำ 1 ชุด (ข้างต้น)
3. กำหนดเวลาให้ทำกิจกรรม 10-15 นาที
4. เมื่อครบกำหนดเวลา ครูอาจจะเรียกแต่ละคู่ โดยถามว่า Which words are placed under IN THE KITCHEN? ถ้าผู้เรียนตอบไม่ถูกต้องทั้งหมด ผู้สอนอาจบอกผู้เรียนว่า You got three right- rice, cooker, knife, and kettle. และครูอาจจะถามคู่อื่น เช่น What are the missing two words? และเริ่มต้นถามหัวข้อใหม่ ทำเช่นนี้จนครบ

BROKEN SENTENCES

I'm going to the zoo.....	.....to see wild animals.
My son wants a watch.....	.....for his birthday.
Let's go to the market.....	.....to buy some fruits.
I need some shampoo.....	.....to wash my hair.
You'll need a saucepan.....	.....to boil those vegetables.
I need a pen	.....to write a letter.
You can use a dictionary.....	.....to find out what the word means.
I went to Phuket.....	.....last year.
I must go to the optician's.....	.....to get a new pair of glass.
Let' take the lift.....	.....to get to the fifth floor.

BROKEN SENTENCES

ระดับ : ประถม/มัธยม

กิจกรรมนี้ ผู้เรียนต้องรวมประโยคที่ถูกแบ่งเป็นสองส่วนเข้าด้วยกัน

วิธีการ

1. Copy และตัดกระดาษตามที่ประโยคตัดขาด ให้มีจำนวนเท่ากับผู้เรียนแต่ละคู่
2. ผู้เรียนแต่ละคนเดินหาคู่ของตน "Pair" เมื่อพบคู่ให้นั่งด้วยกัน
3. ครูเช็คคำตอบ โดยให้ผู้เรียนแต่ละคู่อ่านประโยคของตน

WORD HUNT

Name at least two things that :

1. are round. _____
2. You can use to write with. _____
3. people enjoy doing in their free time. _____
4. Won't work without electricity. _____
5. Are found in a garden. _____
6. Can move very quickly. _____
7. Are very heavy. _____
8. Are red. _____
9. Are containers. _____
10. Are thin and sharp. _____

WORD HUNT

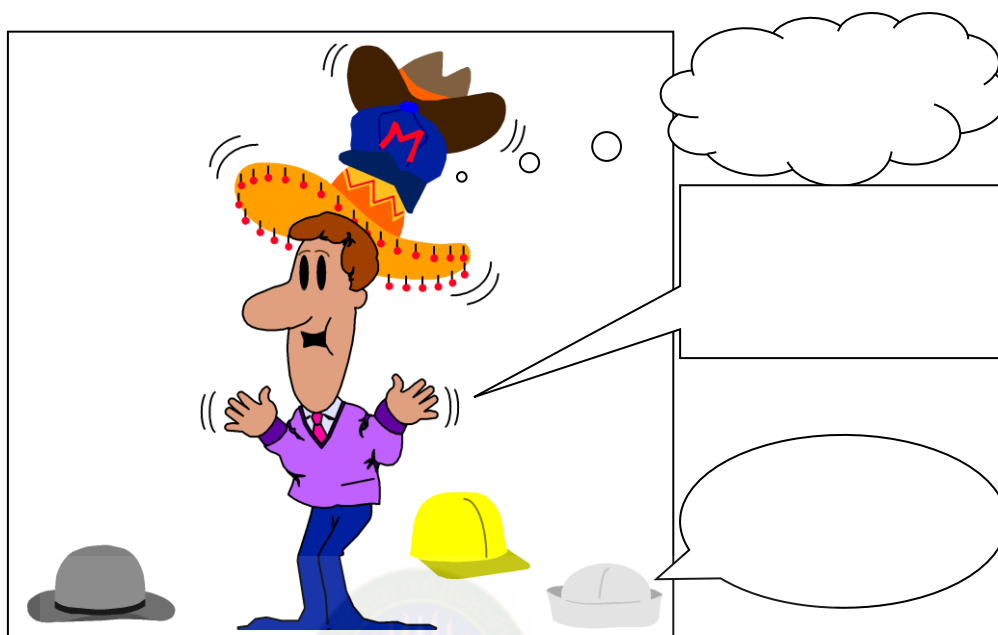
ระดับ : intermediate

กิจกรรมนี้เป็นกิจกรรมที่ผู้เรียนต้องเติมคำตอบเอง ซึ่งสามารถทำเป็นกิจกรรมเดี่ยว (Individual) หรือคู่ (Pairs) ก็ได้

วิธีการ

1. แจก Handout : WORD HUNT ให้ผู้เรียนคนละแผ่น
2. กำหนดเวลา 5-10 นาที
3. Check คำตอบโดยให้ตอบปากเปล่า

กล่าวโดยสรุป การที่จะสอนคำศัพท์ให้ได้ผล ผู้สอนจะต้องมีกลวิธีในการสอนดังที่ผู้วิจัยได้กล่าวมาแล้วข้างต้น และที่สำคัญต้องกระทำอย่างต่อเนื่องทั้งในเวลาเรียนปกติและนอกเวลาเรียน สำหรับโรงเรียนที่ไม่มีห้องเรียนรู้ภาษาอังกฤษแบบพึ่งพาตนเอง อาจจัดมุมหนึ่งของห้องเป็นมุม Town เพื่อให้ผู้เรียนได้ใช้ประโยชน์ในเวลาเรียนหรือช่วงเวลาว่าง และในปัจจุบันนี้มีหนังสือมากมายที่มีแบบฝึกเกี่ยวกับคำศัพท์ซึ่งมีวิธีนำเสนอที่น่าสนใจมาก อาทิเช่น มีรูปภาพประกอบและอื่น ๆ อีกหลากหลาย ซึ่งผู้สอนสามารถนำไปใช้ได้เลย หรืออาจจะประยุกต์ใช้ได้ตามความเหมาะสม ดังเช่นตัวอย่างนี้

2.3.5 การจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือ

2.3.5.1 ความหมายของการเรียนรู้แบบร่วมมือ

นักการศึกษาหลายท่านได้ให้ความหมายของการเรียนรู้แบบร่วมมือไว้ ดังนี้
 บุญชม ศรีสะอาด (2537, น. 122 – 123) กล่าวว่า การจัดการเรียนแบบร่วมมือ
 ไม่ได้หมายถึงแต่เพียงการจัดให้นักเรียนมานั่งทำงานเป็นกลุ่มเท่านั้น แต่เป็นการมุ่งให้ผู้เรียน
 ร่วมมือกันในการเรียน ซึ่งมีวิธีการ ดังนี้

- 1) ครูสอนบทเรียน
- 2) นักเรียนกลุ่มละ 4 คน ทำงานร่วมกันตามที่ครูกำหนดมีการเปรียบเทียบ
คำตอบ ซักถาม และตรวจงาน
- 3) แนะนำให้คนเก่งในกลุ่มอธิบายแบบฝึกหัดให้เพื่อน
- 4) เมื่อเรียนจบบทเรียนให้นักเรียนทุกคนทำแบบทดสอบสั้น ๆ ด้วยตนเอง
- 5) ตรวจผลการสอบโดยหาค่าเฉลี่ยของแต่ละกลุ่ม
- 6) นักเรียนคนใดทำได้ดีจะได้รับคำชมเชยและกลุ่มใดทำได้ดีจะได้รับ

รับคำชมเชยเช่นกัน

วัฒนาพร ระงับทุกข์ (2541, น. 38) ให้ความหมายของการเรียนรู้แบบร่วมมือ
 (Cooperative Learning) ว่าเป็นวิธีการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนที่เน้นการจัดสภาพแวดล้อม
 ทางการเรียน ให้ผู้เรียนเรียนรู้ร่วมกันเป็นกลุ่มเล็ก ๆ แต่ละกลุ่มประกอบด้วยสมาชิกที่มีความรู้

ความสามารถแตกต่างกัน โดยแต่ละคนมีส่วนร่วมอย่างจริงในการเรียนรู้และความสำเร็จของกลุ่ม
ความสำเร็จของแต่ละคนถือเป็นความสำเร็จของกลุ่ม

วัชรภรณ์ กองมณี (2546, น. 19) กล่าวว่า การเรียนรู้แบบร่วมมือเป็นการจัด
สถานการณ์และบรรยากาศให้บุคคลเกิดการเรียนรู้ร่วมกันเป็นกลุ่มเล็ก ๆ แต่ละกลุ่มมีสมาชิกที่มี
ความแตกต่างกันในด้านสติปัญญาหรือความถนัด สมาชิกแต่ละคนต้องมีส่วนร่วมในการเรียนรู้ของ
ตนเองและของสมาชิกในกลุ่ม

ลดาเดือน ศรีจันทร์ชัย, 2540, น. 41, อ้างถึงใน Slavin, 1987, p. 68) ให้
ความหมายของการเรียนแบบร่วมมือว่า เป็นวิธีสอนอีกแบบหนึ่งที่กำหนดให้ผู้เรียนที่มีความสามารถ
ต่างกัน ทำงานร่วมกันเป็นกลุ่ม ๆ โดยปกติจะมี 4 คน เป็นเด็กเรียนเก่ง 1 คน ปานกลาง 2 คน และ
อ่อน 1 คน ผลการเรียนรู้ของเด็กจะพิจารณาเป็น 2 ตอน ตอนแรกพิจารณาค่าเฉลี่ยของทั้งกลุ่ม ตอนที่
2 พิจารณาคะแนนสอบเป็นรายบุคคล การสอบทั้ง 2 ครั้ง ให้เด็กต่างคนต่างสอบเป็นรายบุคคล
การสอบทั้ง 2 ครั้ง ให้เด็กต่างคนต่างสอบแต่เวลาเรียนต้องเรียนร่วมกัน ดังนั้น เด็กเก่งจึงต้อง
พยายามช่วยเด็กอ่อน เพราะจะทำให้คะแนนทั้งกลุ่มดีขึ้น และครูควรรางวัลเป็นแรงเสริมให้ด้วย

คำดี ขิณานา, 2546, น. 37, อ้างถึงใน Artzt and Nuwman, 1990, pp. 448 – 449)
ได้กล่าวถึงการเรียนแบบร่วมมือว่า เป็นแนวทางที่เกี่ยวกับการที่ผู้เรียนทำการแก้ปัญหาพร้อมกันเป็น
กลุ่มเล็ก ๆ สมาชิกในกลุ่มประสบความสำเร็จหรือเป้าหมายร่วมกันสมาชิกในกลุ่มทุกคนต้องระลึก
เสมอว่าเขาเป็นส่วนสำคัญของกลุ่ม ความสำเร็จ หรือความล้มเหลวของทุกคนในกลุ่มเพื่อให้บรรลุ
เป้าหมาย สมาชิกที่ทุกคนต้องแสดงความคิดเห็นและช่วยเหลือกันให้เกิดการเรียนรู้ในการแก้ปัญหา
ครูมีบทบาทเป็นผู้ให้ความช่วยเหลือ จัดหาและชี้แนะแหล่งข้อมูลในการเรียนรู้ นักเรียนเป็นแหล่ง
ความรู้ซึ่งกันและกันในกระบวนการเรียน

2.3.5.2 หลักการและข้อตกลงเบื้องต้นของการเรียนรู้แบบร่วมมือ

ลดาเดือน ศรีจันทร์ชัย, 2540, น. 39, อ้างถึงใน Slavin, 1990, p. 56) กล่าวว่า
การเรียนรู้แบบร่วมมือการเรียนรู้ เป็นวิธีการจัดการเรียนการสอนที่ช่วยให้ผู้เรียนได้ใช้ความสามารถ
เฉพาะตัว แลกศักยภาพในตนเอง ร่วมมือกันแก้ไขปัญหาต่าง ๆ ให้บรรลุผลสำเร็จได้โดยที่สมาชิกใน
แต่ละกลุ่มตระหนักว่า แต่ละคนเป็นส่วนหนึ่งของกลุ่ม ดังนั้น ความสำเร็จและความล้มเหลวของ
กลุ่ม สมาชิกในกลุ่มต้องรับผิดชอบร่วมกัน ช่วยเหลือซึ่งกันและกัน ผู้เรียนจะได้รับรู้จากเพื่อและ
เป็นสิ่งที่ผลพลอยได้จากการใช้วิธีการเรียนแบบร่วมมือกันเรียนรู้ประการหนึ่งคือการที่นักเรียน
รู้สึกถึงคุณค่าของตัวเองเพิ่มขึ้นทั้งนี้เพราะว่านักเรียนได้มีส่วนร่วมในการทำกิจกรรมกลุ่ม ซึ่งแต่ละ
คนมีบทบาทสำคัญต่อความสำเร็จของกลุ่ม และเมื่อประสบความสำเร็จในการทำงานหรือมีความ
เข้าใจในเนื้อหาวิชาแล้วจะเพิ่มความสนใจในการเรียนรู้มากขึ้น นอกจากนี้การเรียนแบบร่วมมือกัน

เรียนรู้ยังก่อให้เกิดบรรยากาศที่นักเรียนสามารถอธิบายให้เพื่อนฟังได้ ก็จะเป็นการยกระดับความเข้าใจให้สูงขึ้นถึงระดับการถ่ายทอดความคิด การเรียบเรียงถ้อยคำอธิบายออกมาจะช่วยปรับความเข้าใจให้ชัดเจนแน่นแฟ้นยิ่งขึ้น สำหรับบทบาทของครูจะเปลี่ยนไปจากเดิมคือต้องไม่ถือว่าตนเองเป็นผู้ถ่ายทอดความรู้ในชั้นเรียนคนเดียว แต่หน้าที่ของครูคือการสร้างสภาพแวดล้อมและวิธีการที่เอื้ออำนวยให้นักเรียนสามารถค้นหาความรู้จากการร่วมมือซึ่งมีหลักที่ผู้สอนต้องคำนึงถึงอยู่ 3 ประการ คือ

1) รางวัล หรือเป้าหมายของกลุ่ม ในการจัดการเรียนการสอนผู้สอนจะต้องตั้งเป้าหมายหรือรางวัล เพื่อกระตุ้นให้ผู้เรียนมีความพยายามในการเรียนมากขึ้น ตลอดจนการปรับพฤติกรรมของตนเพื่อความสำเร็จของกลุ่ม รางวัลที่กำหนดอาจเป็นสิ่งของ คำชมเชย ประกาศนียบัตร และการเชิดชูเกียรติ เป็นต้น

2) ความหมายของแต่ละบุคคลในกลุ่ม การจัดกิจกรรมการเรียนการสอน ถึงแม้จะอยู่ในรูปของกลุ่มแต่จะต้องมีขั้นตอนที่สามารถบอกถึงความสามารถของสมาชิกแต่ละคนได้ว่าเข้าใจบทเรียนมากน้อยเพียงใด ในการเรียนแต่ละครั้งต้องมั่นใจว่าสมาชิกทุกคนในกลุ่มเข้าใจเนื้อหาที่เรียนเพราะเป้าหมายของกลุ่มจะประสบความสำเร็จได้ ขึ้นอยู่กับความสามารถของคนในกลุ่ม

3) สมาชิกทุกคนในกลุ่มมีโอกาสที่จะช่วยให้กลุ่มประสบความสำเร็จได้เท่าเทียมกันทั้งคนที่เรียนเก่ง ปานกลาง และเรียนอ่อนแนวคิดเบื้องต้นของการเรียนรู้แบบร่วมมือ

2.3.5.3 แนวคิดเบื้องต้นของการเรียนรู้แบบร่วมมือ

ลดาคีออน ศรีขันชัย, 2540, น. 40, อ้างถึงใน Boric, 1992, pp. 325 – 326) ได้กล่าวถึงรูปแบบการเรียนแบบร่วมมือกันเรียนรู้ว่ามีแนวคิดซึ่งตั้งอยู่บนพื้นฐานของความเชื่อดังต่อไปนี้

1) การเรียนแบบร่วมมือกันเรียนรู้ จะสร้างแรงจูงใจในการเรียนมากกว่าการเรียนรายบุคคลหรือการแข่งขัน ความรู้สึกเป็นอันหนึ่งอันเดียวกันภายในกลุ่ม จะสร้างพลังในทางบวกให้แก่กลุ่ม

2) สมาชิกแต่ละคนภายในกลุ่มจะเรียนรู้จากกันและกันจะพึ่งพาอาศัยกันในการเรียนรู้

3) การปฏิสัมพันธ์กันในกลุ่ม นอกจากจะพัฒนาความรู้ความเข้าใจในเนื้อหาวิชาที่เรียนมาแล้ว ยังพัฒนาทักษะทางสังคม สติปัญญา และเพิ่มพูนการเรียนรู้มากกว่าการเรียนการสอน

4) การร่วมมือกันเรียนรู้จะเพิ่มความรู้สึกในทางบวกต่อกันและกันระหว่างสมาชิกในกลุ่ม ลดความรู้สึกโดดเดี่ยวและห่างเหิน ในทางตรงข้าม จะสร้างความสัมพันธ์และความรู้สึกที่ดีต่อบุคคลอื่น

5) การร่วมมือกันเรียนรู้จะพัฒนาความรู้สึกเห็นคุณค่าของตนเอง รู้จักตนเองมากขึ้นตลอดจนการตระหนักว่าตนเองได้รับการยอมรับและเอาใจใส่จากสมาชิกอื่นในกลุ่ม

6) ผู้เรียนสามารถพัฒนาความสามารถในการทำงานร่วมกันอย่างมีประสิทธิภาพจากงานที่กำหนดให้กลุ่มรับผิดชอบ หรือกล่าวอีกนัยหนึ่ง คือ ถ้าเปิดโอกาสให้ผู้เรียนได้ร่วมมือทำงานมากเท่าใดผู้เรียนจะสามารถพัฒนาทักษะทางสังคม โดยเฉพาะอย่างยิ่งทักษะการทำงานร่วมกัน

7) ทักษะทางสังคมที่จำเป็นต่าง ๆ สามารถเรียนรู้และฝึกฝนได้ เพื่อประสิทธิภาพของการทำงานร่วมกัน

วรรณทิพา รอดแรงคำ (2540, น. 101) ได้เสนอแนวคิดกับการเรียนแบบร่วมมือไว้ดังนี้

1) การเปรียบเทียบความแตกต่างระหว่างการเรียนรู้แบบร่วมมือกับการเรียนเป็นกลุ่มแบบเดิม ดังตัวอย่าง

การเรียนรู้แบบร่วมมือ	การเรียนเป็นกลุ่มแบบเดิม
1. จัดนักเรียนที่มีความสามารถแตกต่างกันให้อยู่ในกลุ่มเดียวกัน	1. จัดให้นักเรียนมีความสามารถใกล้เคียงกันอยู่ในกลุ่มเดียวกัน
2. นักเรียนในแต่ละกลุ่มมี 2 – 5 คน	2. นักเรียนในแต่ละกลุ่มมี 8 – 12 คน
3. นักเรียนได้รับการกระตุ้นให้แสดงปฏิสัมพันธ์ซึ่งกันและกัน	3. นักเรียนไม่ได้รับการกระตุ้นให้แสดงปฏิสัมพันธ์ซึ่งกันและกัน
4. สมาชิกแต่ละคนในกลุ่มจะช่วยกันทำงานจนสำเร็จ	4. สมาชิกแต่ละคนในกลุ่มสามารถทำงานตามลำพังได้สำเร็จมีใบงานมีหนังสือเรียนของตนเอง
5. เป้าหมายที่สำคัญคือ ต้องการพัฒนาทักษะทางสังคมและทักษะความร่วมมือในการทำงาน	5. ไม่มีเป้าหมายที่จะพัฒนาทักษะทางสังคมและทักษะความร่วมมือในการทำงาน
6. สมาชิกทุกคนในกลุ่มเป็นแหล่งความรู้หลัก	6. ครูเป็นแหล่งความรู้หลักเมื่อสมาชิกของกลุ่มมีปัญหาเกี่ยวกับภาระงานที่ทำ สามารถสอบถามได้จากครู
7. มีการให้คะแนนเป็นรายบุคคลและเป็นกลุ่ม	

การเรียนรู้แบบร่วมมือ	การเรียนรู้เป็นกลุ่มแบบเดิม
การเรียนรู้แบบร่วมมือ 8. สมาชิกแต่ละกลุ่มคนในกลุ่มแบ่งความรับผิดชอบในการทำงานร่วมกัน 9. มีกระบวนการกลุ่มเพื่อประเมินหน้าที่ของกลุ่ม	การเรียนรู้เป็นกลุ่มแบบเดิม 7. มีการให้คะแนนเป็นรายบุคคล 8. สมาชิกแต่ละคนมีความรับผิดชอบเฉพาะงานของตน 9. ไม่มีกระบวนการกลุ่ม

2) การเรียนแบบร่วมมือทำให้ผลด้านพุทธิพิสัยแก่นักเรียนดังนี้

2.1) มีความคงทนในการเรียนรู้

2.2) สามารถนำสิ่งที่เรียนรู้แล้วไปใช้ทำให้เกิดการถ่ายโอนข้อเท็จจริง

มคณมิติและหลักการ

2.3) มีความสามารถทางภาษา

2.4) สามารถแก้ปัญหาได้

2.5) มีทักษะความร่วมมือในการทำงาน

2.6) มีความคิดสร้างสรรค์

2.7) เกิดความตระหนัก และรู้จักใช้ความสามารถของตนเอง

2.8) มีความสามารถในการแสดงบทบาทที่ได้รับมอบหมาย

3) ผลที่เกิดขึ้นทางด้านจิตพิสัยมีดังนี้

3.1) มีความสนุกสนานและเกิดความพอใจในการเรียนรู้

3.2) มีเจตคติที่ดีต่อโรงเรียน

3.3) มีความสามารถในการควบคุมอารมณ์

3.4) ลดความอคติและความลำเอียง

3.5) รู้จักตนเองและตระหนักในคุณค่าของตนเอง

3.6) ยอมรับความแตกต่างระหว่างบุคคล

3.7) ยอมรับการพัฒนาทักษะระหว่างบุคคล

2.3.5.4 ลักษณะการเรียนรู้แบบร่วมมือ

ลักษณะของการเรียนรู้แบบร่วมมือว่าการเรียนรู้แบบร่วมมือควรประกอบด้วย

1) สมาชิกกลุ่มมีความแตกต่างกัน อาจเป็นด้านสติปัญญา ภูมิหลังหรือความถนัด เพื่อให้การแลกเปลี่ยนความรู้ ความคิดหลากหลาย กลุ่มมีโอกาสช่วยเหลือพึ่งพากันได้ อย่างราบรื่น

2) สมาชิกแต่ละคนจะต้องรับผิดชอบการเรียนรู้ของตนเอง และของเพื่อนที่เป็นสมาชิกในกลุ่ม มีการช่วยเหลือแก้ไขข้อบกพร่องของกันและกัน จนแน่ใจว่าสมาชิกแต่ละคนเกิดการเรียนรู้บทเรียนอย่างดี สามารถตรวจสอบเป็นรายบุคคลได้

3) ความสำเร็จของกลุ่มพิจารณาจากผลสำเร็จในการเรียนรู้ของสมาชิกแต่ละคนกลุ่มจะได้รับความสำเร็จเมื่อสมาชิกทุกคนมีคะแนนหรือผลงานตามเกณฑ์ที่กำหนดไว้

4) การเรียนร่วมกันเน้นการใช้กระบวนการกลุ่ม ทุกคนยอมรับและทำตามบทบาทหน้าที่ของตน

ศักดิ์ชัย นิรัฐทวี และไพเราะ พุ่มมัน (2542, น. 36) กล่าวถึงวิธีการเรียนรู้แบบร่วมมือมีหัวใจของการเรียนรู้ 3 ประการ คือ

1) รางวัลของทีม (Team Award) หมายถึง ผลทีมที่ผู้ร่วมทีมทุกคนจะต้องมีโอกาสเท่ากันในการประสบความสำเร็จ

2) ความรับผิดชอบ ต่อ งาน ของ นักเรียน แต่ละ คน (Individual Accountability) หมายถึง ผลการเรียนรู้ ผลการทำงานของแต่ละคน ที่ทำให้กลุ่มมีผลงานโดยรวมถึงเกณฑ์ที่กำหนดสมาชิกกลุ่มต้องช่วยเหลือกันพัฒนาการเรียนของตน และพร้อมตลอดเวลาสำหรับการทดสอบ

3) การมีโอกาสประสบความสำเร็จเท่าเทียมกัน หมายถึง นักเรียนทุกคนไม่มีการเรียนในระดับใด สามารถสร้างผลงานให้กับทีมด้วยการยกระดับผลการเรียนของตน

2.3.5.5 องค์ประกอบพื้นฐานของการจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือ

การจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือจะมีประสิทธิภาพถ้าสมาชิกภายในกลุ่มมองเห็นคุณค่าของการทำงานร่วมกัน และช่วยเหลือซึ่งกันและกัน โดยมีองค์ประกอบพื้นฐาน 5 ประการ คือ (จันทรา ดันติพงษ์สารักษ์, 2543, น. 38 – 40)

1) ความเกี่ยวข้องสัมพันธ์กันของนักเรียนในทางบวก (Positive Interdependence) หมายถึง การที่สมาชิกภายในกลุ่มทำงานอย่างมีเป้าหมายร่วมกัน โดยสมาชิกทุกคนมีส่วนร่วมในการทำงานนั้น มีการแบ่งปันวัสดุ อุปกรณ์ ข้อมูลต่าง ๆ ในการทำงาน ทุกคนมีบทบาทหน้าที่และประสบความสำเร็จร่วมกัน ครูผู้สอนสามารถจัดกิจกรรมให้นักเรียนมีความรู้เกี่ยวข้องสัมพันธ์กันในทางบวกได้หลายวิธี เช่น

1.1) กำหนดเป้าหมายของกลุ่ม (แต่ละคนลงมือเรียนและต้องแน่ใจว่าสมาชิกคนอื่นเรียนรู้ไปพร้อม ๆ กัน)

1.2) การกำหนดรางวัลร่วมกัน (ถ้าทุกคนทำได้ตามเกณฑ์ที่ครูกำหนดไว้แต่ละคนจะได้รับคะแนน Bonus เท่าเทียมกันทุกคน)

1.3) การกำหนดให้ใช้วัสดุ อุปกรณ์ หรือสื่อการเรียนอื่น ๆ ร่วมกัน (แต่每人ได้วัสดุเพียง 1 ส่วน ของทั้งหมดที่จำเป็นต้องใช้ในการทำงานกลุ่ม)

1.4) การกำหนดบทบาทสมาชิกในกลุ่ม ให้แต่ละคนมีหน้าที่ในกลุ่ม เช่น ผู้อ่าน ผู้ตรวจสอบ ผู้บันทึก ผู้ให้กำลังใจ หรือผู้จัดหาวัสดุ

2) การปฏิสัมพันธ์กันอย่างใกล้ชิดในระหว่างทำงานกลุ่ม (Face to Face Promotive Interaction) เป็นกิจกรรมที่เปิดโอกาสให้นักเรียนช่วยเหลือสมาชิกในกลุ่มให้ประสบความสำเร็จ โดยทำกิจกรรมต่อไปนี้

2.1) แลกเปลี่ยนความคิดเห็นซึ่งกันและกัน

2.2) อธิบายความรู้ให้เพื่อนในกลุ่มฟัง

กิจกรรมดังกล่าวจะทำให้ให้นักเรียนได้ติดต่อกันโดยตรง เป็นการแลกเปลี่ยนความรู้ความคิดและการให้ข้อมูลย้อนกลับ ซึ่งจะทำให้เกิดลักษณะการทำงานกลุ่มที่สมาชิกภายในกลุ่มมีความสัมพันธ์กันอย่างใกล้ชิด

3) การตรวจสอบความรับผิดชอบของสมาชิกแต่ละคน (Individual Accountability) เป็นกิจกรรมเพื่อตรวจสอบให้แน่ใจว่าสมาชิกทุกคนมีความรับผิดชอบต่องานกลุ่ม ซึ่งสามารถทำได้หลายวิธีเช่น

3.1) ดูแลเพื่อน ๆ ให้ปฏิบัติตามหน้าที่

3.2) รักษาระเบียบในการทำงานและรักษาเวลา

3.3) ไม่ก้าวร้าวหน้าที่ของผู้อื่น

3.4) กำหนดหน้าที่ของสมาชิกทุกคนในกลุ่มตามความเหมาะสม

3.5) ทดสอบรายบุคคล

3.6) สุ่มถามปากเปล่าสมาชิกในกลุ่ม หรือสุ่มตรวจงานของสมาชิกในกลุ่ม

3.7) สังเกตและบันทึกการทำงานของสมาชิก

3.8) กำหนดให้สมาชิก 1 คน ในกลุ่มเป็นผู้ตรวจสอบความเข้าใจของสมาชิกเกี่ยวกับงานกลุ่ม

4) ทักษะระหว่างบุคคล และทักษะการทำงานกลุ่มย่อย (Interdependence and Small Group Skills) เป็นทักษะที่นักเรียนควรได้รับการฝึกก่อนการจัดกิจกรรมการเรียนรู้อื่น ๆ เพื่อช่วยให้การปฏิบัติงานกลุ่มประสบความสำเร็จ เช่น

4.1) การทำความรู้จักและและไว้วางใจผู้อื่น

4.2) การสื่อสารที่ถูกต้องและเที่ยงตรง

สนใจ

- 4.3) การใช้ภาษาสุภาพ เหมาะสมกับโอกาส
- 4.4) การให้กำลังใจในการทำงานร่วมกันด้วยคำพูด หรือการแสดงความคิดเห็น
- 4.5) การยอมรับและการช่วยเหลือกัน
- 4.6) การแก้ปัญหาขัดแย้ง
- 4.7) การวิจารณ์ความคิดเห็น โดยไม่วิจารณ์เจ้าของความคิด
- 4.8) การเป็นผู้นำ ผู้ตามที่ดีในการชี้แนะการทำงานกลุ่ม
- 4.9) การให้ความสำคัญ และการเอาใจใส่ต่อทุกคนเท่าเทียมกัน
- 4.10) การยอมรับฟังความคิดเห็นของผู้อื่น
- 4.11) การแสดงความคิดเห็นและการรับฟังความคิดเห็น
- 4.12) การให้กำลังใจในการทำงานร่วมกัน
- 4.13) ความสามารถในการหลีกเลี่ยงข้อขัดแย้ง

5) กระบวนการกลุ่ม (Group Process)

ทุกคนที่เป็นสมาชิกจะต้องร่วมรับผิดชอบต่อการเรียนของสมาชิกในกลุ่มสมาชิกทุกคนต้องมุ่งมั่นและกระตุ้นให้แต่ละคนทำชิ้นงานตามที่กำหนด ดังนั้น ครูผู้สอนต้องคอย

ประโยชน์

- 5.1) ให้อธิบายการกระทำของสมาชิกที่เป็นประโยชน์และไม่เป็นประโยชน์
- 5.2) ให้ตัดสินใจว่าการกระทำใดของกลุ่มควรรักษาไว้ และการกระทำใดควรเลิกปฏิบัติ

ควรเลิกปฏิบัติ

5.3) สังเกตและบันทึกพฤติกรรมที่ดีและพฤติกรรมที่เป็นปัญหา เพื่อนำมาวิเคราะห์ภายหลัง

5.4) ให้เล่าถึงเหตุการณ์ในกลุ่มปัญหาของกลุ่มหรือวิเคราะห์การทำงานของของกลุ่ม

2.3.5.6 รูปแบบการเรียนรู้แบบร่วมมือ

รูปแบบการเรียนรู้แบบร่วมมือว่าแบ่งออกเป็น 3 แบบ ดังนี้

1) รูปแบบการเรียนรู้แบบร่วมมือตามแนวของ Robert Slavin และคณะจาก John Hopkins University ซึ่งได้พัฒนาเทคนิคการสอนแบบร่วมมือกันเรียนรู้ต่าง ๆ จากผลวิธีการสอนในทุกรูปแบบของ Slavin จะยึดหลักการสอนแบบร่วมมือการเรียนรู้ 3 ประการด้วยกันคือ รางวัล และเป้าหมายของกลุ่ม ความหมายของแต่ละบุคคลและโอกาสช่วยให้กลุ่มประสบ

ความสำเร็จเท่าเทียมกัน จากผลการวิจัยชี้ให้เห็นว่า รางวัลของกลุ่มและความหมายของแต่ละบุคคล เป็นลักษณะจำเป็นและสำคัญต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียน ทั้งรูปแบบการสอนแบบร่วมมือของกลุ่ม Slavin ที่เป็นที่ยอมรับกันแพร่หลาย ดังนี้

1.1) STAD (Student Teams – Achievement Division) เป็นรูปแบบการสอนที่สามารถประยุกต์ใช้ได้เกือบทุกวิชาและทุกระดับชั้น เพื่อเป็นการพัฒนาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนและทักษะทางสังคมเป็นสำคัญ

1.2) TGT (Team – Game – Tournament) เป็นรูปแบบการสอนที่คล้ายกับ STAD แต่เป็นการมุ่งใจในการเรียนเพิ่มขึ้น โดยการใช้การแข่งขัน แทนการทดสอบย่อย

1.3) TAI (Team Assisted Integrated Reading and Composition) เป็นรูปแบบการสอนที่ผสมผสานแนวคิดระหว่างการเรียนแบบร่วมมือกันกับการสอนรายบุคคล (Individualized Instruction) รูปแบบของ TAI จะเป็นการประยุกต์ใช้กับการสอนคณิตศาสตร์

1.4) CIRC (Cooperative Integrated Reading and Composition) เป็นรูปแบบการสอนแบบร่วมมือแบบผสมผสาน ที่มุ่งพัฒนาขึ้นเพื่อสนองการอ่านและการเขียนสำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาตอนปลายโดยเฉพาะ

1.5) Jigsaw เป็นการสอนแบบแบ่งกลุ่ม โดยใช้กิจกรรมเดียวกัน และมอบหมายให้นักเรียนแต่ละกลุ่มค้นคว้า ซึ่งเป็นรูปแบบการสอนที่เหมาะสมกับวิชาที่เกี่ยวข้องกับการบรรยายร่วมทั้งวิชาอื่น ๆ ที่เน้นพัฒนาความรู้เข้าใจมากกว่าพัฒนาทักษะ

2) รูปแบบการสอนแบบร่วมมือตามแนวความคิด David Johnson และคณะ ซึ่งได้พัฒนาการสอนแบบร่วมมือกันเรียนรู้โดยยึดหลักการเบื้องต้น 5 ประการ คือ

2.1) การพึ่งพาอาศัยซึ่งกันและกัน

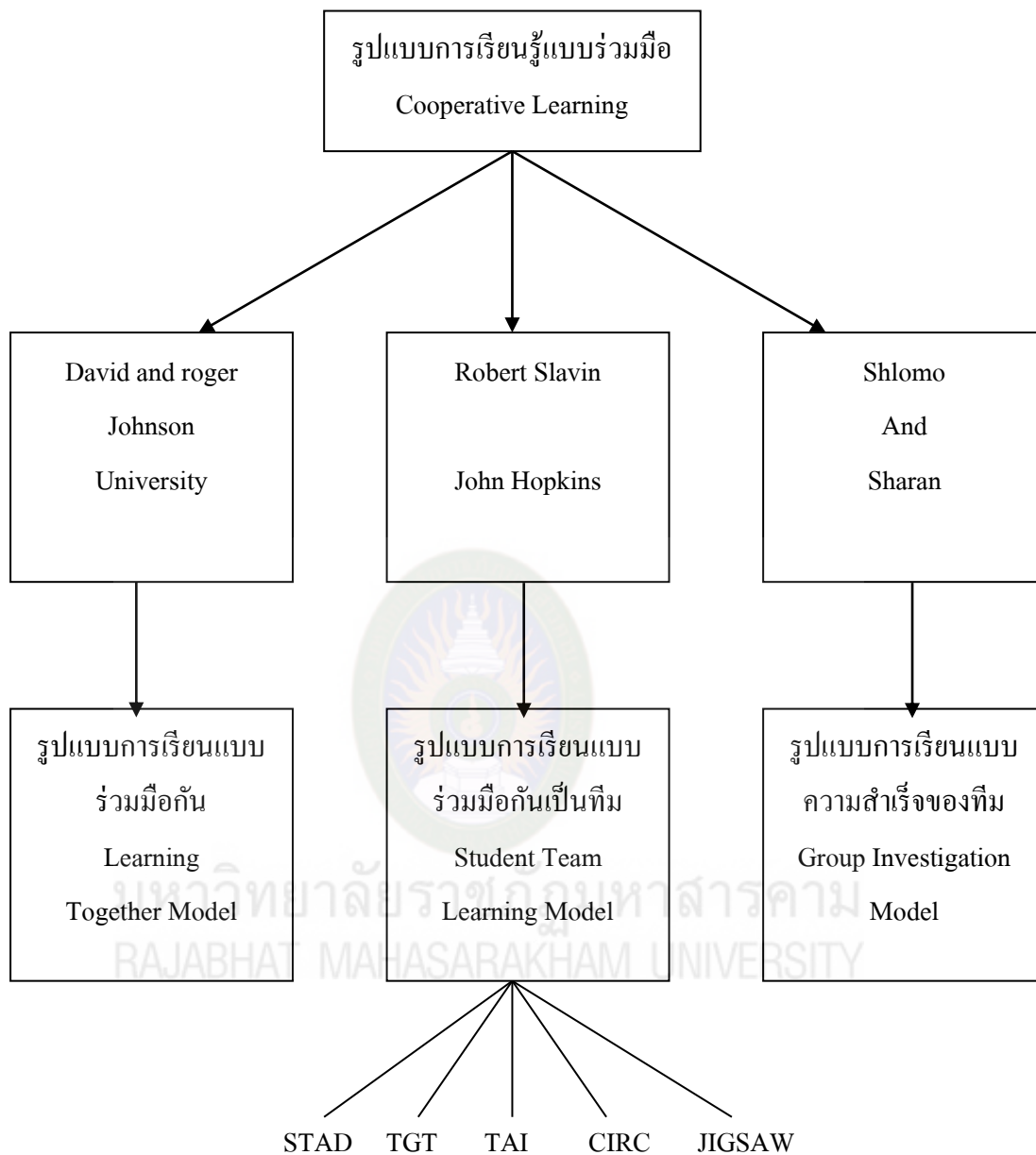
2.2) การปฏิสัมพันธ์แบบตัวต่อตัว

2.3) ความหมายและความสามารถของแต่ละบุคคลในกลุ่ม

2.4) ทักษะทางสังคม

2.5) กระบวนการกลุ่ม

3) รูปแบบการสอนแบบร่วมมือในงานเฉพาะอย่าง เช่น Group Investigation ของ Shlomo และ Tacl Sharam Co-op Co-op จากรูปแบบการเรียนแบบร่วมมือสามารถสรุปรูปแบบต่าง ๆ ได้ดังภาพที่ 2.1

ภาพที่ 2.1 รูปแบบการเรียนรู้แบบร่วมมือ

2.3.5.7 การเรียนแบบร่วมมือแบ่งกลุ่มตามผลสัมฤทธิ์ผลทางการเรียน (STAD)

สุรศักดิ์ หลาบมาลา (2531, น. 4 – 5) กล่าวถึง STAD ว่าเป็นแบบเรียนแบบร่วมมือแบบแรกที่ได้รับการพัฒนาขึ้นที่ John Hopkins University ซึ่งการเรียนแบบร่วมมือหมายถึง **วิธีสอนอีกแบบหนึ่ง**ที่กำหนดให้นักเรียนที่มีความสามารถต่างกันทำงานร่วมกันเป็นกลุ่ม ๆ โดยปกติจะมี 4 คน เป็นเด็กเรียนเก่ง 1 คน เด็กเรียนปานกลาง 2 คน และเด็กเรียนอ่อน 1 คน ผลการ

เรียนของเด็กจะพิจารณาเป็น 2 ตอน ตอนแรกจะพิจารณาค่าเฉลี่ยของทั้งกลุ่ม ตอนที่ 2 จะพิจารณาคะแนนสอบเป็นรายบุคคล การสอบทั้ง 2 ครั้ง เด็กต่างสอบ แต่เวลาเรียนต้องร่วมมือกันดังนั้นเด็กนักเรียนที่เรียนเก่งจึงพยายามช่วยเด็กอ่อน เพราะจะทำให้คะแนนของกลุ่มดีขึ้นและครูมีแรงเสริมให้ด้วย

2.3.5.8 วิธีการจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือให้เกิดประสิทธิภาพ

พัชรี วงษ์สุวรรณ, 2543, น. 19 – 20, อ้างถึงใน สุมณฑา พรหมบุญ, ม.ป.ป. กล่าวถึงวิธีการจัดการเรียนรู้ตามแนวคิดของ Johnson and Johnson ว่ามีลักษณะดังนี้ คือ

- 1) ระบุจุดประสงค์ของบทเรียนให้ชัดเจน
- 2) แบ่งกลุ่มก่อนการสอน
- 3) อธิบายลักษณะงานหน้าที่รับผิดชอบของสมาชิกในกลุ่ม โครงสร้างจุดประสงค์และกิจกรรมการเรียนรู้อย่างชัดเจน
- 4) สังเกตประสิทธิผลของกลุ่มแลกเปลี่ยนให้คำแนะนำช่วยเหลือ
- 5) ประเมินผลสัมฤทธิ์ของนักเรียน

การเรียนแบบร่วมมือ (STAD) จึงเป็นวิธีการเรียนแบบหนึ่ง ซึ่งนักการศึกษาเห็นว่าสามารถทำให้นักเรียนได้พัฒนาความสามารถของตนเองและมีคุณสมบัติตามที่สังคมต้องการได้ โดยมีลักษณะและขั้นตอนของการเรียน ดังนี้

ขั้นที่ 1 ชี้แจงวัตถุประสงค์ในการเรียน

เป็นขั้นตอนที่ครูจะอธิบายเกี่ยวกับวัตถุประสงค์ของบทเรียนให้นักเรียนเข้าใจอย่างชัดเจน

ขั้นที่ 2 ให้ข้อมูล

เป็นขั้นที่ครูสอนหรือให้ข้อมูลเกี่ยวกับเนื้อหาในบทเรียนที่นักเรียนต้องศึกษา

ขั้นที่ 3 จัดนักเรียนเป็นกลุ่ม

ในขั้นนี้ครูจะต้องอภิปรายให้นักเรียนทราบถึงวิธีการจัดกลุ่ม แนะนำเกี่ยวกับทักษะในการทำงานกลุ่มและทักษะทางสังคม

ขั้นที่ 4 ให้ความช่วยเหลือกลุ่มในการทำงานหรือการเรียน

ในขั้นนี้ครูต้องคอยแนะนำให้ความช่วยเหลือเมื่อนักเรียนมีข้อสงสัยหรือมีปัญหาที่สมาชิกในกลุ่มไม่สามารถช่วยกันได้เมื่อกลุ่มต้องการความช่วยเหลือจากครู

ขั้นที่ 5 ทดสอบ

ในการเรียนแต่ละครั้งเมื่อจบบทเรียนหนึ่ง ๆ นักเรียนทุกคนจะต้องได้รับการทดสอบเพื่อที่จะได้รู้ว่าสามารถประสบความสำเร็จได้มากน้อยเพียงใด และนั่นเป็นคะแนนของสมาชิกทุกคนในกลุ่ม

ขั้นที่ 6 ขั้นส่งเสริม

ในขั้นนี้เป็นการยอมรับผลสำเร็จของนักเรียนและของกลุ่ม ซึ่งเป็นการใช้คำพูดหรือ โครงสร้างเกี่ยวกับรางวัลเป็นการสร้างกำลังใจให้นักเรียนแต่ละกลุ่ม (พัชรวิมลสุวรรณ, 2543, น. 20, อ้างถึงใน Arends. 1989, p. 46)

2.3.5.9 ประโยชน์ของการจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือ

การจัดการเรียนการสอนแบบร่วมมือมีประโยชน์ต่อนักเรียนทั้งในด้านสังคมและวิชาการ ดังที่นักวิชาการได้รวบรวมไว้ดังนี้

จันทร์ตา ดันติพงสานุรักษ์ (2543 : 45) กล่าวว่า การเรียนรู้แบบร่วมมือมีประโยชน์ต่อนักเรียนดังนี้

- 1) สร้างความสัมพันธ์ที่ดีระหว่างสมาชิกแต่ละคนร่วมมือในการทำงานของทุกกลุ่ม ทุกคนมีส่วนร่วมเท่าเทียมกัน ทำให้เดเจตคติที่ดีต่อการเรียน
- 2) ส่งเสริมให้สมาชิกกลุ่มแสดงความคิดเห็นลงมือทำอย่างเท่าเทียมกัน
- 3) ส่งเสริมให้ผู้เรียนรู้จักช่วยเหลือซึ่งกันและกัน เด็กเก่งได้มีโอกาสช่วยเหลือและแสดงน้ำใจ ส่วนเด็กอ่อนเกิดความซาบซึ้งในน้ำใจของเพื่อน
- 4) ทำให้รู้จักรับฟังความคิดเห็นของผู้อื่น การร่วมคิด การระดม ความคิด นำข้อมูลมาพิจารณาร่วมกัน เพื่อหาคำตอบที่เหมาะสม เป็นการส่งเสริมการคิดวิเคราะห์และการตัดสินใจร่วมกัน
- 5) ส่งเสริมทักษะทางสังคม ผู้เรียนปรับตัวในการอยู่ร่วมกันมีความเข้าใจกัน

- 6) ส่งเสริมทักษะการสื่อสาร การทำงานเป็นกลุ่ม ทำงานร่วมกับผู้อื่นได้

นอกจากนี้ สุรศักดิ์ หลาบมาลา (2531, น. 4 – 8) ได้กล่าวถึงประโยชน์ของการเรียนแบบร่วมมือไว้ว่า

- 1) เด็กเก่งได้รับผลดีหรือมีความรู้เพิ่มมากขึ้นจากวิธีการเรียนแบบร่วมมือ เพราะเด็กเก่งมีโอกาสอธิบาย อภิปราย และสาธิตให้เพื่อนดู เด็กเก่งจึงมีโอกาสดำเนินปฏิบัติมาก จึงทำให้เกิดความคล่องในวิชาที่เรียนมากขึ้น

2) การเรียนแบบร่วมมือไม่ทำให้ความคิดวิเคราะห์และการให้เหตุผลระดับสูงของเด็กเก่งลดลง เพราะการสอนไม่เน้นการฝึกซ้ำแล้วซ้ำอีก

3) เด็กเก่งจะเก่งทางวิชาการมากขึ้นเมื่อเรียนแบบร่วมมือ และเด็กเก่งทราบว่าตนเองต้องอธิบายบทเรียนให้เพื่อนฟังจึงศึกษาได้อย่างถ่องแท้

4) เด็กอ่อนไม่ถ่วงการเรียนรู้อันของเด็กเก่ง เพราะเด็กอ่อนทราบบทบาบทว่าตนเองต้องรับฟังคำอธิบายจากเด็กเก่ง

5) เด็กเก่งมีเวลาศึกษาค้นคว้าน้อยลง เพราะเด็กเก่งต้องใช้เวลาส่วนหนึ่งดูแลเพื่อนในกลุ่มจึงมีเวลาเป็นของตัวเองน้อยลง ดังนั้นความรู้ที่กว้างขวางอาจลดลงบ้างแต่ความรู้ในทางลึกจะเพิ่มขึ้น

6) การเรียนแบบร่วมมือนั้น เด็กที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนปานกลางและต่ำ จึงทำให้เด็กมีทัศนคติดีต่อกัน

7) การเรียนแบบร่วมมือช่วยส่งเสริมทักษะทางสังคมให้แก่เด็กเพราะเด็กทุกคนจะรู้สึกวาดนมีกลุ่ม มีพวกมีเพื่อนคอยช่วยเหลือกัน ไม่รู้สึกเปล่าเปลี่ยว จึงทำให้เด็กรักใคร่มีความมั่นคงทางใจ การเรียนแบบร่วมมือยังมีประโยชน์จากการทำงานกลุ่ม ซึ่งจะเชื่อมสู่ทักษะที่หลากหลาย ซึ่งช่วยให้การทำงานง่ายกว่าการทำงานคนเดียว

2.3.6 ความหมายของแบบฝึกทักษะ

แบบฝึกหัด หมายถึง แบบตัวอย่างปัญหาหรือคำสั่งที่ตั้งขึ้นเพื่อให้นักเรียนฝึกตอบ (ราชบัณฑิตยสถาน, 2546, น. 483)

ทักษะ หมายถึง ความชำนาญ (ราชบัณฑิตยสถาน, 2546, น. 386)

แบบฝึกทักษะ หรือแบบฝึกทักษะการเรียนรู้ เป็นสื่อการเรียนประเภทหนึ่งสำหรับให้นักเรียนฝึกปฏิบัติ เพื่อให้เกิดความรู้ความเข้าใจและมีทักษะเพิ่มขึ้น ส่วนใหญ่หนังสือเรียนจะมีแบบฝึกทักษะการเรียนรู้อยู่ท้ายบทเรียน ในบางวิชาแบบฝึกทักษะการเรียนรู้จะมีลักษณะเป็นแบบฝึกปฏิบัติ (สำนักวิชาการและมาตรฐานการศึกษา, 2555, น. 141)

จากความหมายดังกล่าวข้างต้น สรุปได้ว่าแบบฝึกทักษะ หมายถึง แบบตัวอย่าง หรือสื่อการเรียนประเภทหนึ่งที่สร้างขึ้นเพิ่มเติมเพื่อให้นักเรียนฝึกตอบ ฝึกปฏิบัติ เพื่อเพิ่มความเข้าใจและมีความเชี่ยวชาญในเรื่องนั้น ๆ ได้ดียิ่งขึ้น

ยุพา ยิ้มพงษ์ (2552, น. 27) ได้กล่าวถึงประโยชน์ของแบบฝึกเสริมทักษะไว้ดังนี้

1. เป็นส่วนเพิ่มเติมหรือเสริมหนังสือเรียนในการเรียน
2. ช่วยเสริมการใช้ภาษาได้ดียิ่งขึ้น แต่ทั้งนี้จะต้องอาศัยการส่งเสริม และการเอาใจใส่จากผู้สอนด้วย

3. ช่วยในเรื่องความแตกต่างระหว่างบุคคล เพราะการที่ให้นักเรียนทำแบบฝึกเสริมทักษะที่เหมาะสมกับความสามารถของเขาจะช่วยให้นักเรียนประสบความสำเร็จทางด้านจิตใจมากขึ้น

4. แบบฝึกเสริมทักษะช่วยเสริมให้ทักษะทางภาษาคงทน ลักษณะการฝึกที่จะช่วยให้เกิดผลดังกล่าว ได้แก่

4.1 ฝึกทันทีหลังจากที่นักเรียนได้เรียนรู้ในเรื่องนั้น

4.2 ฝึกซ้ำหลาย ๆ ครั้ง

4.3 เน้นเฉพาะในเรื่องที่ฝึก

5. การให้นักเรียนทำแบบฝึกเสริมทักษะ ช่วยให้ครูมองเห็นจุดเด่น หรือจุดบกพร่องของนักเรียนได้ชัดเจน ซึ่งจะช่วยให้ครูดำเนินการปรับปรุงแก้ไขปัญหานั้น ได้ทันทั่วทั้งที่

6. แบบฝึกที่จัดพิมพ์ไว้เรียบร้อยแล้ว จะช่วยให้ครูประหยัดแรงงานและเวลาในการที่จะเตรียมสร้างแบบฝึกเสริมทักษะ ในด้านผู้เรียนก็ไม่ต้องเสียเวลาในการคัดลอก แบบฝึกเสริมทักษะทำให้ได้มีเวลา และโอกาสได้ฝึกฝนทักษะด้านต่าง ๆ มากขึ้น

จากประโยชน์ของแบบฝึกเสริมทักษะที่กล่าวมาพอสรุปได้ว่า แบบฝึกเสริมทักษะมีความสำคัญและจำเป็นต่อการเรียนทักษะทางภาษา ดังนี้

1. เป็นอุปกรณ์การสอนที่ช่วยลดภาระของครู เพราะเป็นสิ่งที่จัดทำขึ้นอย่างเป็นระบบ และมีระเบียบ

2. ช่วยให้ผู้เรียนเข้าใจในบทเรียนได้ดียิ่งขึ้น

3. ผู้เรียนเรียนอย่างมีความสุข และสนุกสนาน

4. ช่วยส่งเสริมทักษะทางภาษาให้คงทน

5. สามารถนำแบบฝึกมาทบทวนเนื้อหาเดิมได้ด้วยตนเอง

6. สามารถนำมาเป็นเครื่องมือวัดผลการเรียนหลังจากที่เรียนแล้ว

7. สามารถนำภาษาไปใช้สื่อสารได้อย่างมีประสิทธิภาพ

2.3.6.1 ลักษณะของแบบฝึกเสริมทักษะที่ดี

นิตยา ฤทธิโยธี (2556 : 32) กล่าวว่า ลักษณะของแบบฝึกเสริมทักษะที่ดีควรประกอบด้วย

1) เกี่ยวข้องกับเรื่องที่เรียนแล้ว

2) เหมาะสมกับระดับวัย หรือความสามารถของนักเรียน

3) มีคำชี้แจงสั้น ๆ ที่ช่วยให้นักเรียนเข้าใจวิธีทำให้ง่าย

4) ใช้เวลาที่เหมาะสม

5) เป็นสิ่งที่น่าสนใจและท้าทายให้แสดงความสามารถ
 ภาวินี ทอสูงเนิน (2553, น. 32) ได้กล่าวถึงลักษณะของภาพที่เด็กชอบหลักการ
 พิจารณาเลือกรูปภาพและประโยชน์ของภาพประกอบแบบฝึก สรุปลงได้ดังนี้

ลักษณะของภาพที่เด็กชอบ

- 1) ภาพสีมากกว่าภาพขาวดำ
- 2) ภาพที่เหมือนจริงมากกว่าภาพประดิษฐ์
- 3) ภาพที่แสดงให้เห็นการกระทำหรือเรื่องราว
- 4) ภาพที่ไม่ซับซ้อน เห็นได้ง่ายและมีขนาดใหญ่

หลักการพิจารณาเลือกรูปภาพ

- 1) ตรงกับจุดมุ่งหมายในการสอน
- 2) เหมาะสมกับวัยของผู้เรียน
- 3) เกี่ยวข้องกับประสบการณ์เดิมของผู้เรียน
- 4) เป็นจริงหรือเหมือนจริงพร้อมทั้งมีสิ่งที่จะทำให้เข้าใจขนาดได้ถูกต้อง
- 5) รูปภาพรูปหนึ่งมีเรื่องสำคัญเพียงเรื่องเดียวเท่านั้น
- 6) มีความชัดเจนและมีขนาดโตพอจะมองเห็นสิ่งต่าง ๆ ที่ต้องการชัดเจน
- 7) ควรเลือกภาพที่มีการจัดภาพหรือประกอบภาพได้น่าสนใจ
- 8) เลือกภาพสี เมื่อเห็นว่าสีจะช่วยการเรียนรู้ของเด็ก

2.3.6.2 ทฤษฎีและแนวคิดในการสร้างแบบฝึกทักษะ

ในการสร้างแบบฝึกทักษะสิ่งที่สำคัญยิ่งที่ต้องคำนึงถึง คือ ทฤษฎีการเรียนรู้
 ทางจิตวิทยา (วิลเลียมส์ อุดมทรัพย์, 2549, น. 44-46, อ้างถึงใน สุจริต เพียรชอบ และสายใจ
 อินทร์ทรัพย์, 2522, น. 52-62) ซึ่งมีรายละเอียด ดังนี้

1) กฎการเรียนรู้ของธอร์นไดค์ (Thorndike) ซึ่งนำมาใช้ในการจัดการเรียน
 การสอน ดังนี้

1.1) กฎแห่งการฝึกฝน (Law of Exercise) คือการให้ผู้เรียนทำแบบฝึก
 ทักษะการเรียนรู้ให้มาก ๆ จะทำให้เกิดความคล่องแคล่วชำนาญ การสร้างแบบฝึกเสริมทักษะจึง
 ช่วยให้ผู้เรียนทำแบบฝึกทักษะการเรียนรู้ที่เสริมจากแบบฝึกในบทเรียนและมีหลายรูปแบบ

1.2) กฎแห่งความพร้อม (Law of Readiness) คือการให้ผู้เรียนมีความ
 พร้อมในการเรียน จะทำให้เกิดความพอใจในการเรียน

1.3) กฎแห่งผล (Law Of Effect) คือแบบฝึกต้องมีเนื้อเรื่องเป็นที่สนใจของผู้เรียน ความยากง่ายให้เหมาะสมกับวัยและสติปัญญา มีสิ่งกระตุ้นให้ผู้เรียนพอใจในการเรียน การประเมินควรทำอย่างรวดเร็ว หลังจากที่นักเรียนทำเสร็จแล้ว

2) ความแตกต่างระหว่างบุคคล นักเรียนแต่ละคนมีความรู้ ความถนัด ความสามารถและความสนใจแตกต่างกัน ดังนั้นการสร้างแบบฝึกเสริมทักษะจึงควรพิจารณาถึงความเหมาะสมไม่ยากหรือไม่ง่ายเกินไป และควรมีหลาย ๆ แบบ เพื่อให้เหมาะกับเด็กแต่ละประเภท

3) การจูงใจผู้เรียน สามารถทำได้โดยการจัดแบบฝึกเสริมทักษะจากง่ายไปหายากเพื่อดึงดูดความสนใจของผู้เรียน เป็นการกระตุ้นให้ติดตามต่อไป และทำให้นักเรียนประสบผลสำเร็จในการทำแบบฝึกเสริมทักษะ แบบฝึกเสริมทักษะควรสั้น ๆ จะช่วยให้ผู้เรียนไม่เบื่อหน่าย

4) การนำสิ่งที่มีความหมายต่อชีวิตและการเรียนรู้มาให้ให้นักเรียนได้ทดลองทำภาษาที่ใช้พูดใช้เขียนในชีวิตประจำวัน ทำให้ผู้เรียนได้เรียนและฝึกในสิ่งที่ใกล้ตัวจะทำให้จำได้ แม่นยำนักเรียนยังสามารถจำหลักและความรู้ที่ได้รับไปใช้ประโยชน์อีกด้วย

มาสวิลม รักบ้านเกิด, 2545, น. 24, อ้างถึงใน Harless, N.d., pp. 93-94) ได้ให้คำแนะนำว่า แบบฝึกควรสร้างโดยใช้หลักจิตวิทยา ในการเร้าและตอบสนอง ดังนี้

1) เร้าให้นักเรียนเกิดความสนใจ โดยการใช้แบบฝึกเสริมทักษะหลาย ๆ ชนิด

2) ให้นักเรียนมีโอกาสดตอบสนองสิ่งเร้าด้วยการแสดงออกทางความสามารถและความเข้าใจลงในแบบฝึกเสริมทักษะ

3) ให้นักเรียนนำสิ่งที่เรียนรู้จากบทเรียนมาตอบในแบบฝึกให้ตรงเป้าหมาย

2.3.7 ประโยชน์ของภาพประกอบแบบฝึก

มีผู้ให้กล่าวถึงประโยชน์ของภาพประกอบแบบฝึกหลายท่าน ดังเช่น

จันทร์ชัย มหาโพธิ์ (2535, น. 20) กล่าวว่า ลักษณะของแบบฝึกเสริมทักษะที่ดีควรประกอบไปด้วย

1. มีเนื้อหาที่ตรงจุดประสงค์
2. กิจกรรมเหมาะสมกับระดับวัย หรือความสามารถของนักเรียน
3. มีภาพประกอบ มีการวางฟอร์มที่ดี
5. มีที่ว่างเหมาะสำหรับฝึกเขียน
6. ใช้เวลาที่เหมาะสม

7. ทำทายความสามารถของผู้เรียนและสามารถนำไปฝึกด้วยตนเองได้
มนทิตรา ภักดีณรงค์ (2540, น. 99-100) กล่าวว่า การสร้างแบบฝึกเสริมทักษะที่จะทำ
ให้ นักเรียนมีความคงทนในการเรียนรู้ได้ต้องมีองค์ประกอบ ต่อไปนี้

1. นักเรียนต้องได้ฝึกกระทำบ่อย ๆ
2. นักเรียนได้ฝึกกระทำเอง
3. สนุกสนานในการทำแบบฝึกเสริมทักษะ

วรรณ แก้วแพรง (2552, น. 33-38) ได้กล่าวว่า แบบฝึกเสริมทักษะที่ดีควรมีลักษณะ
ดังนี้

1. เนื้อหาที่นำมาต้องเป็นเนื้อหาที่มีในบทเรียนหรือสอดคล้องสัมพันธ์กับ
แบบเรียนและมีเนื้อหาตรงตามหลักสูตรกำหนด

2. มีหลายแบบหลายลักษณะ เพื่อไม่ให้เบื่อและเป็นการทำทายให้อยากทำ

3. ต้องช่วยให้นักเรียนเกิดความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับคำ 3 ประการ คือ รู้คำเพิ่ม
เข้าใจความหมายของคำดีขึ้น และมีความสามารถในการใช้คำสูงขึ้น ตามระดับชั้นของนักเรียน

4. ต้องส่งเสริมให้นักเรียนได้ใช้ความคิด โดยอาศัยความรู้และความเข้าใจเดิมเป็น
พื้นฐาน

5. ต้องไม่มีลักษณะอย่างข้อทดสอบทั่ว ๆ ไปที่มุ่งวัดความรู้ความเข้าใจอย่างเดียว
แต่ต้องมีลักษณะที่เร้าความสนใจ ชั่ว ๆ จูงใจให้นักเรียนได้คิด ได้พิจารณาและได้ศึกษาค้นคว้าจน
เกิดความรู้ความเข้าใจทักษะและความสามารถในการใช้คำสูงขึ้นด้วย

สมชัย ไชยสกุล (2551, น. 14-15) กล่าวว่า ลักษณะของแบบฝึกเสริมทักษะที่ดีควรมี
ลักษณะ ดังนี้

1. สร้างขึ้นเพื่อฝึกทักษะที่ต้องการ มิใช่ทดสอบว่านักเรียนรู้อะไรบ้าง
2. แบบฝึกเสริมทักษะหนึ่ง ๆ ควรเกี่ยวกับ โครงสร้างเฉพาะสิ่งที่สอนเพียงอย่าง

เดียว

3. สิ่งสำคัญที่จะฝึกควรเป็นสิ่งที่นักเรียนพบเห็นอยู่แล้ว

4. ข้อความที่นำมาฝึกแต่ละแบบฝึกควรสั้นเพื่อมิให้นักเรียนเกิดความยุ่งยากใจ

5. ควรเป็นแบบที่กระตุ้นให้เด็กเกิดการตอบสนองที่พึงปรารถนาเท่านั้น

6. ในการฝึกไม่ควรใช้คำศัพท์มากนัก

5. แบบฝึกจะต้องออกเสียงทุกแบบฝึก ก่อนที่จะนำไปอ่านหรือเขียน

6. การฝึกควรใช้คำที่สัมผัสและร้อยกรอง แต่ควรเลือกศัพท์เนื้อหา และ
โครงสร้างให้เหมาะสมกับระดับของนักเรียน และในการฝึกอาจจะทำเป็นรายบุคคล และกลุ่มก็ได้

Brook, 1964, pp. 212-215 ได้เสนอรูปแบบของแบบฝึกเสริมทักษะไว้หลายชนิดที่เป็นประโยชน์ในการฝึกทักษะทางภาษา มีดังนี้

1. การเลียนคำ (Repetition) ฝึกโดยให้นักเรียนเลียนแบบครู
2. การเปลี่ยน โครงสร้างของประโยค (Transformation)
3. การแทนที่ของคำโดยเปลี่ยนคำนามเป็นคำสรรพนาม (Replacement)
4. แต่งบทโต้ตอบ (Rejoinder) ให้นักเรียนแต่งประโยคโต้ตอบประโยคที่กำหนดได้
5. การเรียบเรียงข้อความใหม่ (Restatement) หรือหาข้อความมาเติม

จากลักษณะรูปแบบของแบบฝึกเสริมทักษะที่กล่าวมาข้างต้น จะเห็นได้ว่า มีหลายลักษณะ และหลายรูปแบบ ทั้งนี้ในการนำไปสร้างแบบฝึกเสริมทักษะนั้นเราจะต้องนำไปใช้ให้สอดคล้อง และเหมาะสมกับเนื้อหาตลอดจนเหมาะสมกับระดับวัย และความสามารถของนักเรียน เพื่อให้เกิดประสิทธิภาพต่อนักเรียน และการใช้ภาษามากที่สุด สรุปประโยชน์ของภาพประกอบแบบฝึก ได้ว่า

1. จำลองความเป็นจริงมาให้เราศึกษาและใช้เวลาศึกษาอยู่ได้นานเท่าใดก็ได้
2. ช่วยให้สิ่งที่อ่านหรือศึกษาสมบูรณ์ขึ้น
3. ช่วยแก้ไขรอยประทับใจที่ผิดมาแต่เดิมให้ถูกต้อง
4. สามารถรื้ออารมณ์หรือเปลี่ยนเจตคติของผู้เรียนได้

2.3.8 หลักในการสร้างแบบฝึกเสริมทักษะ

การสร้างแบบฝึกที่ดีจะต้องอาศัยหลักสำคัญตามทฤษฎีการเรียนรู้ประกอบด้วยดังต่อไปนี้

1. ความใกล้ชิด คือ ถ้าใช้สิ่งเร้าและการตอบสนองเกิดขึ้นในเวลาใกล้เคียงกันจะสร้างความพอใจให้แก่ผู้เรียน
2. การฝึกหัด คือ การให้ผู้เรียนได้ทำซ้ำ ๆ กัน เพื่อช่วยสร้างความรู้ความเข้าใจที่แม่นยำ
3. กฎแห่งผล คือ การให้ผู้เรียนได้ทราบผลการทำงานของตนด้วยการเฉลยคำตอบให้ จะช่วยให้ผู้เรียนทราบความบกพร่อง เพื่อปรับปรุงแก้ไข และเป็นการสร้างความพอใจให้แก่ผู้เรียน
4. การจูงใจ คือ การจัดแบบฝึกทักษะการเรียนรู้เรียงลำดับ จากแบบฝึกง่ายและสั้นไปสู่เรื่องที่ยากและยาวขึ้น ควรมีภาพประกอบและมีหลายรส หลายรูปแบบ
5. การสร้างบัตรฝึกหัด เพื่อใช้พัฒนาทักษะย่อยแต่ละทักษะ ในแต่ละบัตรจะมีคำถามให้นักเรียนตอบ การกำหนดรูปแบบ ขนาดของบัตร พิจารณาตามความเหมาะสม

6. การสร้างบัตรอ้างอิงนี้อาจทำเพิ่มเติมเมื่อนำบัตรฝึกหัดไปทดลองใช้แล้ว
  7. สร้างแบบบันทึกความก้าวหน้า เพื่อใช้บันทึกผลการทดลองหรือผลการเรียน โดยจัดทำเป็นตอน เป็นเรื่อง เพื่อให้เห็นความก้าวหน้าเป็นระยะ ๆ สอดคล้องกับแบบทดสอบความก้าวหน้า
  8. นำแบบฝึกไปทดลองใช้ เพื่อหาข้อบกพร่องคุณภาพของแบบฝึก และคุณภาพของแบบทดสอบ
  9. ปรับปรุงแก้ไข
  10. รวบรวมเป็นชุดจัดคำชี้แจง คู่มือการใช้สารบัญเพื่อใช้ประโยชน์ต่อไป
- วรรณ แก้วแพรง (2552, น. 87) ได้กล่าวถึงหลักในการจัดทำแบบฝึกเสริมทักษะไว้ว่า
1. มีจุดมุ่งหมายในการจัดแน่นอน
  2. ต้องจัดจากง่ายไปหายากและคำนึงถึงความแตกต่างระหว่างบุคคล
  3. ต้องจัดจากหลังจากสอนบทเรียนหรือเนื้อหาอื่น ๆ แล้ว
  4. ต้องจัดแบบฝึกเสริมทักษะไว้ล่วงหน้า โดยทำไว้เป็นรายเนื้อหาหรือทำเป็นบท ๆ ตามบทเรียน พร้อมทำเฉลยไว้ด้วย
  5. สนองความสนใจใคร่รู้ และความสามารถของผู้เรียนและส่งเสริมให้ผู้เรียนมีส่วนร่วมในการเรียนอย่างเต็มที่

2.3.9 ประโยชน์ของแบบฝึกเสริมทักษะ

2.3.9.1 ทำให้นักเรียนเข้าใจบทเรียนยิ่งขึ้น

2.3.9.2 ทำให้ครูทราบความเข้าใจของนักเรียนที่มีต่อการเรียนอันเป็นแนวทางในการปรับปรุงการเรียนการสอนต่อไป ตลอดจนสามารถช่วยให้นักเรียนได้ดีที่สุดตามความสามารถของเขาด้วย

2.3.9.3 ฝึกให้นักเรียนมีความเชื่อมั่น และสามารถประเมินผลงานของเขาได้

2.3.9.4 ฝึกให้นักเรียนได้ทำงานตามลำพัง โดยมีความรับผิดชอบต่องานที่ได้รับมอบหมาย

2.3.10 การหาประสิทธิภาพของแบบฝึก

การพัฒนาแบบฝึกทักษะการเรียนภาษาอังกฤษมีขั้นตอนในการพัฒนาตามลำดับขั้นของการสร้างแบบฝึกทักษะ และเพื่อให้แบบฝึกทักษะอยู่ในเกณฑ์ที่สามารถนำไปใช้แล้วผู้เรียนเกิดการเรียนรู้อย่างดียิ่งขึ้น จึงได้มีการหาประสิทธิภาพของแบบฝึก โดยมีขั้นตอนการหาประสิทธิภาพของแบบฝึกทักษะ (โสภณ นุ่มทอง, 2540, น. 82) ดังนี้

ขั้นที่ 1

ขั้นทดลองใช้กับนักเรียนคนเดียว พยายามคัดเลือกนักเรียนที่มีความรู้ความสามารถและมีผลการเรียนวิชานั้นอยู่ในระดับกลาง นำมาทดลองใช้ก่อนเพื่อหาข้อบกพร่องเกี่ยวกับการใช้ถ้อยคำ การใช้ภาษา ความชัดเจนของการนำเสนอเนื้อหา และการสื่อสารความหมายต่าง ๆ เพื่อจะได้นำไปปรับปรุงในเบื้องต้นก่อนที่จะนำไปทดลองใช้ในขั้นที่ 2

ขั้นที่ 2

เมื่อแก้ไขข้อบกพร่องที่ได้จากการทดลองขั้นที่ 1 แล้ว ควรจะนำไปทดลองอีกครั้งกับนักเรียนที่มีความสามารถในการเรียนระดับกลาง จำนวน 3-5 คน โดยให้นักเรียนได้ทดลองจริง ๆ กิจกรรมการเรียนการสอนเหมือนจริงทุกอย่าง เพียงแต่เป็นกลุ่มเล็กกว่าห้องเรียนจริงเท่านั้น เป็นการทดลองหาข้อบกพร่องในด้านต่าง ๆ ของแบบฝึกทักษะอีกครั้งหนึ่งเพื่อจะได้ปรับปรุงแก้ไขต่อไป

ขั้นที่ 3

เป็นการใช้แบบฝึกทักษะในห้องเรียนจริง ๆ ตามปกติ ซึ่งเป็นการประเมินประสิทธิภาพของแบบฝึกทักษะว่าเชื่อถือหรือไม่

การกำหนดเกณฑ์ในการหาประสิทธิภาพ (ชัยยงค์ พรหมวงศ์, 2537, น. 493-500) มีดังนี้

เกณฑ์ประสิทธิภาพ หมายถึง ระดับประสิทธิภาพของการสอนที่ช่วยให้ผู้เรียนเกิดการเรียนรู้ การกำหนดเกณฑ์ประสิทธิภาพทำได้โดย การประเมินผลของนักเรียน 2 ประเภท คือ พฤติกรรมต่อเนื่องและพฤติกรรมขั้นสุดท้าย โดยกำหนดค่าประสิทธิภาพเป็น E_1 คือประสิทธิภาพของกระบวนการ E_2 คือประสิทธิภาพของผลลัพธ์ ซึ่งคิดเป็นร้อยละของผลเฉลี่ยของคะแนนที่ได้

ดังนั้น E_1 / E_2 คือประสิทธิภาพของกระบวนการ / ประสิทธิภาพของผลลัพธ์ เช่น 80/80 หมายความว่า เมื่อเรียนแล้วผู้เรียนจะสามารถทำแบบฝึกหรืองานได้ผลเฉลี่ยร้อยละ 80 และทำแบบทดสอบหลังเรียนได้ผลเฉลี่ยร้อยละ 80 การกำหนดเกณฑ์ E_1/E_2 โดยปกติเนื้อหาที่เป็นความรู้ความจำ มักตั้งไว้ 80/80 ,85/85 หรือ 90/90 ส่วนเนื้อหาที่เป็นทักษะมักจะตั้งต่ำกว่านี้ เช่น 75/75

การคำนวณหาประสิทธิภาพ

$$E_1 = \frac{X / N \times 100}{A}$$

เมื่อ E_1 = ประสิทธิภาพของกระบวนการ

X = คะแนนรวมของแบบฝึกทักษะการเรียนรู้

A = คะแนนเต็มของแบบฝึกทักษะการเรียนรู้ทุกชิ้นรวมกัน

N = จำนวนผู้เรียน

$$E_2 = \frac{F / N \times 100}{B}$$

เมื่อ E_2 = ประสิทธิภาพของผลลัพธ์

F = คะแนนรวมของผลลัพธ์หลังเรียน

B = คะแนนเต็มของแบบทดสอบหลังเรียน

N = จำนวนผู้เรียน

2.3.11 เอกสารที่เกี่ยวข้องกับดัชนีประสิทธิผล

ดัชนีประสิทธิผล (Effectiveness Index) หมายถึง ตัวเลขที่แสดงความก้าวหน้าในการเรียนของผู้เรียนโดยการเทียบคะแนนที่เพิ่มขึ้นจากคะแนนการทดสอบก่อนเรียนกับคะแนนที่ได้จากการทดสอบหลังเรียน และคะแนนเต็มหรือคะแนนสูงสุดกับคะแนนที่ได้จากการทดสอบก่อนเรียน เมื่อมีการประเมินสื่อการสอนที่ผลิตขึ้นมา เรามักจะดูถึงประสิทธิผลทางการสอนและการวัดประเมินผลทางสื่อ นั้น ตามปกติแล้วจะเป็นการประเมินความแตกต่างของค่าคะแนนใน 2 ลักษณะ คือ ความต่างของคะแนนการทดสอบก่อนเรียนและคะแนนการทดสอบหลังเรียน ระหว่างกลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุม ในทางปฏิบัติส่วนมากจะเน้นที่ผลความแตกต่างที่แท้จริงมากกว่าผลของความแตกต่างทางสถิติแต่ในบางกรณีการเปรียบเทียบเพียง 2 ลักษณะก็อาจจะยังไม่เป็นการเพียงพอ เช่น ในกรณีของการทดลองใช้สื่อในการเรียนการสอนครั้งหนึ่งปรากฏว่ากลุ่มที่ 1 การทดสอบก่อนเรียนได้คะแนน 18% การทดสอบหลังเรียนได้คะแนน 67% และกลุ่มที่ 2 การทดสอบก่อนเรียนได้คะแนน 27% การทดสอบหลังเรียนได้คะแนน 74% ซึ่งเมื่อนำผลการวิเคราะห์ทางสถิติมาทดสอบปรากฏว่า คะแนนทดสอบก่อนเรียนและหลังเรียนแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ทั้ง 2 กลุ่ม แต่เมื่อเปรียบเทียบคะแนนการทดสอบหลังเรียน ระหว่างกลุ่มที่ทั้งสองปรากฏว่า ไม่มีความแตกต่างกัน ซึ่งไม่สามารถระบุได้ว่าเกิดขึ้นเพราะสิ่งทดลอง (Treatment) นั้นหรือไม่เนื่องจากการทดสอบทั้งสองกรณีมีคะแนนพื้นฐาน (คะแนนทดสอบก่อนเรียน) แตกต่างกันซึ่งจะส่งผลถึงคะแนนการทดสอบหลังเรียนที่จะเพิ่มขึ้นได้สูงสุดของแต่ละกรณี (Goodman, Fletcher and Schneider, 1980, pp. 30-34)

เฟซิญ กิจระการ, ม.ป.ป., p. 1, อ้างถึงใน Hovland, 1949) ได้เสนอ "ดัชนีประสิทธิผล" (Effectiveness Index) ซึ่งคำนวณได้จากการหารความแตกต่างของการทดสอบก่อนการทดลอง และการทดสอบหลังการทดลองด้วยคะแนนสูงสุดที่สามารถทำเพิ่มขึ้นได้ Hovland ได้เสนอว่า ค่าความสัมพันธ์ของการทดลองจะสามารถกระทำได้อย่างถูกต้องแน่นอน ต้องคำนึงถึงความแตกต่างของคะแนนพื้นฐาน (คะแนนทดสอบก่อนเรียน) และคะแนนที่สามารถทำได้สูงสุด ดัชนีประสิทธิผล จะเป็นตัวชี้ถึงขอบเขตและประสิทธิภาพสูงสุดของสื่อ

เฟซิญ กิจระการ, ม.ป.ป., p. 1, อ้างถึงใน Webb, 1993) ได้เปรียบเทียบความแตกต่างของคะแนนโดยใช้วิธีการ 3 แบบซึ่งเพิ่มเติมจาก "ดัชนีประสิทธิผล" ของ Hovland โดย Webb ให้ความสนใจค่าเฉลี่ยร้อยละของคะแนนซึ่งเรียกว่า วิธีการ Conventional โดยจะคำนวณจากการนำค่าคะแนนร้อยละของกลุ่มควบคุม ลบออกจากคะแนนร้อยละของกลุ่มทดลอง แล้วจึงหารด้วยร้อยละของกลุ่มควบคุม ผลที่ได้จะแสดงถึงร้อยละที่เพิ่มขึ้น (หรือลดลง) เปรียบเทียบกับคะแนนของกลุ่มควบคุม ดัชนีประสิทธิผล มีรูปแบบในการหาค่าดังนี้ (Goodman, Fletcher and Schneider, 1980, pp. 30-34)

คะแนนทดสอบหลังเรียน - คะแนนทดสอบก่อนเรียน

$$E.I. = \frac{\text{คะแนนสูงสุดที่นักเรียนจะสามารถทำได้} - \text{คะแนนทดสอบก่อนเรียน}}{\text{คะแนนสูงสุดที่นักเรียนจะสามารถทำได้} - \text{คะแนนทดสอบก่อนเรียน}}$$

คะแนนสูงสุดที่นักเรียนจะสามารถทำได้ - คะแนนทดสอบก่อนเรียน

$$P_2 - P_1$$

$$\text{หรือ } E.I. = \frac{\text{คะแนนสูงสุดที่นักเรียนจะสามารถทำได้} - \text{คะแนนทดสอบก่อนเรียน}}{100 - P_1}$$

$$100 - P_1$$

หมายถึง จำนวนของ E.I. จะเป็นเศษที่ได้จากการวัด ระหว่างการทดสอบก่อนเรียน (P_1) และการทดสอบหลังเรียน (P_2) ซึ่งคะแนนทั้ง 2 ชนิด (ประเภท) จะแสดงถึงค่าร้อยละของคะแนนรวมสูงสุดที่ทำได้ (100%)

ตัวหารของดัชนี คือ ความแตกต่างระหว่างคะแนนทดสอบก่อนเรียน (P_2) และคะแนนสูงสุดที่นักเรียนจะสามารถทำได้

ต่อมาเวบบ์ ได้ปรับรูปแบบของการแสดงค่าดัชนีประสิทธิผลใหม่โดยการคูณด้วย 100 เพื่อให้ค่าที่ออกมาเป็นร้อยละซึ่งช่วยให้ดูหรือตีค่าได้สะดวกขึ้น

ดัชนีประสิทธิผลสามารถนำมาประยุกต์ใช้เพื่อประเมินผลสื่อ โดยเริ่มจากการทดสอบก่อนเรียนซึ่งเป็นตัววัดว่าผู้เรียนมีความรู้พื้นฐานในระดับใด รวมถึงการวัดความเชื่อเจตคติ และความตั้งใจของผู้เรียน นำคะแนนที่ได้จากการทดสอบมาแปลงให้เป็นร้อยละหาค่าคะแนนสูงสุดที่เป็นไปได้ จากนั้นนำนักเรียนเข้ารับการทดลอง เสร็จแล้วทำการทดสอบหลังเรียนนำคะแนนที่ได้มาหาค่าดัชนีประสิทธิผล โดยนำคะแนนก่อนเรียนไปลบออกจากคะแนนหลังเรียนได้เท่าใด นำมาหารด้วยค่าที่ได้จากการทดสอบก่อนเรียนสูงสุดที่ผู้เรียนจะสามารถทำได้ลบด้วยคะแนนทดสอบก่อนเรียน โดยทำให้อยู่ในรูปร้อยละ

จากการคำนวณพบว่า ค่าดัชนีประสิทธิผลมีค่าอยู่ระหว่าง -1.00 ถึง 1.00 หากค่าทดสอบก่อนเรียนเป็น 0 และการทดสอบหลังเรียนปรากฏว่านักเรียนไม่มีการเปลี่ยนแปลง คือได้คะแนน 0 เท่าเดิม

$$E.I. = \frac{P_2 - P_1}{100 - P_1} = \frac{0\% - 0\%}{100\% - 100\%} = \frac{0\%}{100\%} = 0.00$$

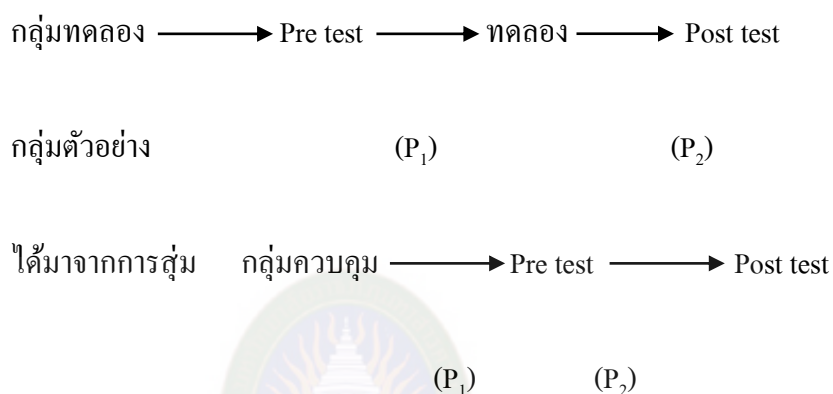
แต่ถ้าคะแนนทดสอบก่อนเรียน (P_1) = 0 และคะแนนทดสอบหลังเรียนนักเรียนทำได้สูงสุด คือ เต็ม $P_2 = 100$ ค่า E.I. จะเท่ากับ 1.00

$$E.I. = \frac{P_2 - P_1}{100 - P_1} = \frac{0\% - 0\%}{100\% - 100\%} = \frac{0\%}{100\%} = 0.00$$

และในทางตรงข้ามถ้าคะแนนทดสอบหลังเรียนน้อยกว่าคะแนนทดสอบก่อนเรียน ค่าที่ได้ออกมาจะมีค่าเป็นลบ เช่น $P_1 = 73\%$ $P_2 = 45\%$ $E.I. = -0.38$

$$E.I. = \frac{P_2 - P_1}{P_1} = \frac{45\% - 73\%}{73} = \frac{-28}{73} = -0.38$$

The Pretest, Posttest, Control Group Design เป็นรูปแบบการวิจัยที่มีกลุ่มควบคุม มีการทดสอบก่อนและหลังเรียน รูปแบบที่ใช้ในการทดลอง 1 กลุ่ม เพื่ออธิบายหลักการเบื้องต้นของดัชนีประสิทธิผล รูปแบบนี้ไม่สามารถควบคุมองค์ประกอบต่าง ๆ ที่มีผลกระทบต่อความตรงภายในของการวิจัย (Internal Validity) ได้ ดังนั้นจึงมีการเพิ่มกลุ่มควบคุมและคัดเลือกบุคคลเข้ากลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุม และคัดเลือกกลุ่มควบคุมโดยวิธีการสุ่มซึ่งมีรูปแบบดังนี้

เพราะว่ากลุ่มตัวอย่างได้มาจากการสุ่ม จึงอนุมานได้ว่าคะแนนการทดสอบก่อนเรียนจะมีค่าไม่แตกต่างกัน ดังนั้นวิธีในการหาค่าดัชนีประสิทธิผล จึงไม่นำค่า Pretest เข้ามาเกี่ยวข้องซึ่งสามารถกระทำได้ดังรูปแบบต่อไปนี้

มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม
RAJABHAT MAHASARAKHAM UNIVERSITY

$$P_1 (\text{กลุ่มทดลอง}) - P_2 (\text{กลุ่มควบคุม})$$

$$E.I. = \frac{\quad}{100\% - P_2 (\text{กลุ่มควบคุม})}$$

2.4 ความพึงพอใจ

ความพึงพอใจเป็นตัวแปรหนึ่งที่เกิดขึ้นในกระบวนการจูงใจ หากบุคคลเกิดความพึงพอใจจะมีผลย้อนกลับให้เกิดแรงจูงใจในการทำงานด้วย

2.4.1 ความหมายของความพึงพอใจ

ความพึงพอใจ (Satisfaction) เป็นทัศนคติที่เป็นนามธรรม ไม่สามารถมองเห็นเป็นรูปร่างได้ การที่เราจะทราบว่า บุคคลมีความพึงพอใจหรือไม่ สามารถสังเกตโดยการแสดงออกที่ค่อนข้างสลับ ซับซ้อน จึงเป็นการยากที่จะวัดความพึงพอใจโดยตรง แต่สามารถวัดได้โดยทางอ้อม

โดยการวัดความคิดเห็นของบุคคลเหล่านั้น และการแสดงความคิดเห็นนั้นจะต้องตรงกับความรู้สึกที่แท้จริงจึงสามารถวัดความพึงพอใจนั้นได้ พจนานุกรมฉบับบัณฑิตยสถาน พ.ศ. 2556 กล่าวไว้ว่า “พึง” เป็นคำช่วยกริยาอื่น หมายความว่า “ควร” เช่น พึงใจ หมายความว่า พอใจ ชอบใจ และคำว่า “พอ” หมายความว่า เท่าที่ต้องการ เต็มความต้องการถูกชอบ เมื่อนำคำสองคำมาผสมกัน “พึงพอใจ” จะหมายถึง ชอบใจ ถูกใจตามที่ต้องการความรู้สึกมีความสุข เมื่อได้รับผลสำเร็จตามความมุ่งหมายที่ต้องการ หรือความแรงจูงใจคำว่า ความพึงพอใจ มีผู้ให้ความหมายไว้หลากหลายดังนี้

กาญจนา อรุณสุขรุจี (2552, น. 4 - 5) กล่าวว่า ความพึงพอใจ เป็นการแสดงความรู้สึกดีใจยินดีของเฉพาะบุคคลในการตอบสนองความต้องการในส่วนที่ขาดหายไป ซึ่งเป็นผลมาจากปัจจัยต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้อง โดยปัจจัยเหล่านั้นสามารถสนองความต้องการของบุคคลทั้งทางร่างกายและจิตใจได้อย่างเหมาะสม และเป็นการแสดงออกทางพฤติกรรมของบุคคลที่จะเลือกปฏิบัติในกิจกรรมนั้น ๆ การแสดงออกทางพฤติกรรมนั้น จะมีความเป็นนามธรรม ไม่สามารถมองเห็นเป็นรูปร่างได้ การที่เราจะทราบว่า บุคคลมีความพึงพอใจหรือไม่ สามารถสังเกตโดยการแสดงออกที่ค่อนข้างสลับซับซ้อน และต้องมีสิ่งเร้าที่ตรงต่อความต้องการของบุคคลจึงจะทำให้บุคคลเกิดความพึงพอใจ ดังนั้นการสร้างสิ่งเร้าจึงเป็นแรงจูงใจของบุคคลนั้นให้เกิดความพึงพอใจในงานนั้นสามารถที่จะให้ความหมายของความพึงพอใจว่า “ความพึงพอใจ หมายถึง ความรู้สึกที่เกิดขึ้นเมื่อได้รับผลสำเร็จตามมุ่งหมาย” และความพึงพอใจเป็นกระบวนการทางจิตวิทยาที่ไม่สามารถมองเห็นได้ชัดเจน แต่สามารถคาดคะเนได้ว่ามีหรือไม่มี จากการสังเกตพฤติกรรมของคนเท่านั้น การที่จะทำให้เกิดความพึงพอใจจะต้องศึกษาปัจจัยและองค์ประกอบที่เป็นสาเหตุแห่งความพึงพอใจนั้น

สรุปได้ว่า ความพึงพอใจ เป็นความรู้สึก ความชอบ ความพอใจต่อสิ่งใดสิ่งหนึ่งหรือทัศนคติในทางที่ดีของบุคคลที่มีต่อสิ่งใดสิ่งหนึ่ง เมื่ออยู่ในสภาวะของการมีความสุข เมื่อได้รับผลสำเร็จตามความมุ่งหมายตามความต้องการ ตามสิ่งที่ได้คาดหวังไว้ หรือแรงจูงใจที่ตนเองได้ตั้งใจไว้ ทัศนคติและความพึงพอใจเป็นคำที่สามารถใช้แทนกันได้ เพราะทั้งสองคำนี้หมายถึง ผลที่ได้รับจากการที่บุคคลเข้าไปมีส่วนร่วมในสิ่งนั้น ทัศนคติด้านบวกจะแสดงให้เห็นสภาพความพึงพอใจในสิ่งนั้น และทัศนคติด้านลบจะแสดงให้เห็นสภาพความไม่พึงพอใจ

2.4.2 การวัดความพึงพอใจ

พรศักดิ์ ตรีภูษิตวาณิช (2555, น. 12 - 18) ได้อธิบายถึงการวัดความพึงพอใจว่าเป็นการบ่งบอกระดับของคุณลักษณะทางจิตของบุคคลที่ไม่อาจวัดได้โดยตรง การวัดความพึงพอใจจึงเป็นการวัดโดยอ้อม วิธีการวัดความพึงพอใจในงานที่ใช้กันอย่างกว้างขวางในปัจจุบันนั้นมีหลากหลายวิธีด้วยกัน จากการศึกษาวิธีการวัดความพึงพอใจของนักวิชาการหลายท่านพบประเด็น

ของวิธีการวัดที่คล้ายกัน มาตรฐานความพึงพอใจสามารถกระทำได้หลายวิธี ได้แก่

1. การใช้แบบสอบถาม โดยผู้สอบถามจะออกแบบสอบถามเพื่อต้องการทราบความคิดเห็นซึ่งสามารถทำได้ในลักษณะที่กำหนดคำตอบให้เลือก หรือตอบคำถามอิสระ คำถามดังกล่าวอาจถามความพึงพอใจในด้านต่าง ๆ เช่น การบริหาร และการควบคุมงาน และเงื่อนไขต่าง ๆ เป็นต้น

2. การสัมภาษณ์ เป็นวิธีวัดความพึงพอใจทางตรงทางหนึ่ง ซึ่งต้องอาศัยเทคนิคและวิธีการที่ดีจึงจะทำให้ได้ข้อมูลที่เป็นจริงได้

3. การสังเกต เป็นวิธีการวัดความพึงพอใจโดยสังเกตพฤติกรรมของบุคคลเป้าหมาย ไม่ว่าจะแสดงออกจากการพูด กิริยาท่าทาง วิธีนี้จะต้องอาศัยการกระทำอย่างจริงจัง และการสังเกตอย่างมีระเบียบแบบแผน

นักวิชาการที่ศึกษาเรื่องความพึงพอใจส่วนใหญ่จะใช้วิธีการวัดโดยใช้แบบสอบถาม โดยนำรูปแบบของแบบสอบถามมาจากแบบสอบถามที่มีผู้พัฒนาขึ้นมาเพื่อรวบรวมข้อมูลในการวัดความพึงพอใจที่ได้รับความนิยมและน่าเชื่อถือ ซึ่งการพัฒนาแบบการใช้สื่อสังคมออนไลน์ สนับสนุนการเรียนรู้แบบโครงการ เพื่อพัฒนาทักษะการแก้ปัญหาเชิงสร้างสรรค์สำหรับนักศึกษาปริญญาตรีนี้ ผู้วิจัยได้ใช้มาตรการวัดเจตคติในส่วนขององค์ประกอบความรู้สึกพอใจหรือไม่พอใจ ชอบหรือไม่ชอบ โดยใช้มาตรการวัดของลิเคิร์ต ซึ่งผู้วัดจะต้องสร้างข้อความเกี่ยวกับเป้าหมาย จำนวนข้อความมีเท่าใดก็ได้ นำข้อความนี้ให้ตัวแทนกลุ่มตัวอย่างทั้งหมดที่เราต้องการทราบความพึงพอใจ และให้คะแนนข้อความหนึ่งตามค่ามาตร 5 มาตร โดยมีหลักในการสร้างข้อความในมาตรของลิเคิร์ตดังนี้

1. กำหนดเป้าหมายของความพึงพอใจ
2. รวบรวมและคัดเลือกข้อความที่เป็นบวกและเป็นลบของความพึงพอใจต่อเป้าหมายให้มากที่สุดเท่าที่จะทำได้
3. ให้กลุ่มตัวอย่างตอบข้อคำถามตรงตามความเห็นหรือความรู้สึกของตนว่าพึงพอใจมากที่สุด พึงพอใจมาก หรือไม่พึงพอใจ
4. วิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างข้อคำถามแต่ละข้อกับข้อคำถามทั้งหมดและตัดข้อที่มีความสัมพันธ์ต่ำออก ข้อที่มีความสัมพันธ์สูงแต่มีค่าเป็นลบให้สลับเครื่องหมายของคะแนน
5. จัดพิมพ์เป็นแบบสอบถามและส่งให้กลุ่มตัวอย่างตอบ
6. คะแนนความพึงพอใจของผู้ตอบแต่ละคนมีค่าเท่ากับคะแนนรวมของข้อความทั้งหมดหรือคำนวณเป็นค่าเฉลี่ยของคะแนนทั้งหมดก็จะทำให้ง่ายต่อการตีความยิ่งขึ้น

2.5 งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

2.5.1 งานวิจัยในประเทศ

ศุภวรรณ หาญสุวรรณ (2551, น. 101-102) ได้ศึกษาปัญหาการจัดการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนวิชาภาษาอังกฤษของครูผู้สอนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 ในโรงเรียนประถมศึกษาสังกัดสำนักงานการประถมศึกษาจังหวัดบุรีรัมย์ ผลการวิจัยด้านวัดประเมินผล พบว่า ครูผู้สอนภาษาอังกฤษชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 มีระดับปัญหาเกี่ยวกับการสอนภาษาอังกฤษตามหลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2544 อยู่ในระดับปานกลาง เมื่อศึกษารายประเด็นปัญหา พบว่า ครูผู้สอนมีปัญหาเรื่องความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับระเบียบวิธีการวัดและประเมินผล ทั้งนี้อาจเป็นเพราะว่าหลักสูตรกำหนดให้ครูผู้สอนวัดและประเมินผลการเรียนของนักเรียนในแต่ละชั่วโมงตามจุดประสงค์ที่กำหนดไว้ในแต่ละบท ทำให้เป็นปัญหาแก่ครูผู้สอนเพราะครูผู้สอนขาดเครื่องมือในการวัด และประเมินผลการเรียนที่เป็นมาตรฐาน

วิไลภรณ์ ร่วมรักษ์ (2552, น. 89-93) ได้ทำการวิจัยเกี่ยวกับการพัฒนาหนังสือภาพเพื่อเป็นสื่อการสอนวิชาภาษาอังกฤษ ชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 กลุ่มตัวอย่างคือครูผู้สอนภาษาอังกฤษ ชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 จำนวน 10 คน นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 จำนวน 415 คน ทั้งหมดได้มาโดยการเลือกแบบเจาะจง เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย ได้แก่

1. หนังสือภาพภาษาอังกฤษจำนวน 11 เล่ม
2. แบบประเมินโดยผู้เชี่ยวชาญและครูผู้สอนต่อหนังสือภาพเป็นมาตราส่วนประมาณค่า จำนวน 1 ฉบับ
3. แบบทดสอบทางการเรียนด้านทักษะการฟังภาษาอังกฤษ จำนวน 20 ข้อ
4. แบบวัดเจตคติต่อวิชาภาษาอังกฤษ จำนวน 15 ข้อ

ผลการวิจัย พบว่า คะแนนทดสอบด้านทักษะการฟังและด้านเจตคติต่อวิชาภาษาอังกฤษของนักเรียนหลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

สุริยา ตอพล (2553, น. 78-79) ได้ทำการวิจัยเกี่ยวกับการพัฒนาหนังสือเรียน และแบบฝึกเสริมทักษะสำหรับการสอนภาษาไทยแบบมุ่งประสบการณ์ภาษา ชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 กลุ่มตัวอย่างคือ นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 โรงเรียนพะไล อำเภอเมือง จังหวัดนครราชสีมา จำนวน 40 คน เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยประกอบด้วย หนังสือเรียนภาษาไทยแบบมุ่งประสบการณ์ภาษา เรื่องเที่ยวงานย่าโม แผนการสอน แบบฝึกเสริมทักษะ แบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน ผลการวิจัยพบว่า นักเรียนที่เรียนโดยใช้หนังสือเรียนภาษาไทยแบบมุ่งประสบการณ์ภาษา และแบบฝึกเสริมทักษะมีคะแนนผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่

ระดับ .01

เกศินี วัชรเสถียร (2554, น. 121-122) ได้ศึกษาการพัฒนาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาภาษาอังกฤษ โดยใช้รูปแบบการสอนแบบร่วมมือกันเรียนรู้ และการสอนแบบตอบสนองด้วยท่าทาง สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 กลุ่มเป้าหมายที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ เป็นนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2553 โรงเรียนวัดพรานนค กลุ่มโรงเรียนมิตรภาพอำเภออุทัย จังหวัดพระนครศรีอยุธยา จำนวน 1 ห้อง รวมทั้งหมด 16 คน เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูลคือ แบบบันทึกการสังเกตพฤติกรรมของครูและนักเรียนแบบทดสอบย่อย ผลปรากฏว่า พัฒนาการของคะแนนความก้าวหน้าที่ได้จากการทำแบบทดสอบย่อย ผลจากการนำรูปแบบร่วมมือกันเรียนรู้ผสมผสานกับการสอนแบบตอบสนองด้วยท่าทางมาใช้ในการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนทำให้นักเรียนรู้จักพัฒนาตนเอง โดยสังเกตได้จากคะแนนเฉลี่ยของการทดสอบย่อยแต่ละวงจรที่เพิ่มขึ้น และคะแนนผลสัมฤทธิ์ของนักเรียน หลังเรียนสูงเกณฑ์ที่กำหนดไว้ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

ชมกฤษ คำแดงเดช (2554, น. 85 - 90) วัตถุประสงค์เพื่อพัฒนาทักษะการเขียนคำศัพท์ภาษาอังกฤษ ด้วยแบบฝึกเสริมทักษะของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 เพื่อเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน และเพื่อศึกษาความพึงพอใจของนักเรียนที่มีต่อแบบฝึกเสริมทักษะการเขียนคำศัพท์ภาษาอังกฤษ กลุ่มเป้าหมายที่ใช้ในการวิจัย ได้แก่ นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 โรงเรียนหนองบัวจรรุรัฐประชาสรรค์ สำนักสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาภาคพื้นที่ยุทธเขต 2 ภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2553 จำนวน 18 คน เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย ได้แก่ แผนการจัดการเรียนรู้ จำนวน 12 แผน แบบฝึกเสริมทักษะ จำนวน 12 ชุด แบบทดสอบวัดผลทักษะการเขียน จำนวน 40 ข้อ ซึ่งมีค่าความเชื่อมั่น 0.93 และแบบวัดความพึงพอใจของนักเรียน สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล ได้แก่ ค่าร้อยละ ค่าเฉลี่ย ค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และการทดสอบสมมุติฐาน โดยใช้ t - test (Dependent Samples) ผลการวิจัยพบว่า 1) แบบฝึกเสริมทักษะการเขียนคำศัพท์ภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 มีประสิทธิภาพเท่ากับ 87.82/84.15 สูงกว่าเกณฑ์ที่ตั้งไว้ 2) นักเรียนที่เรียนโดยแบบฝึกเสริมทักษะการเขียนคำศัพท์ภาษาอังกฤษ มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนหลังเรียนสูงกว่าก่อนการเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 3) ความพึงพอใจของนักเรียนที่มีต่อการเรียนด้วยแบบฝึกเสริมทักษะการเขียนคำศัพท์ภาษาอังกฤษที่สร้างขึ้น โดยรวมอยู่ในระดับมาก

จิติรัตน์ สีลาจันทร์ (2554, น. 92-94) ได้ทำการวิจัยเกี่ยวกับการพัฒนาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาภาษาอังกฤษ ชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 โดยวิธีสอนแบบมุ่งประสบการณ์ภาษา และการเรียนแบบร่วมมือกันเรียนรู้ กลุ่มเป้าหมายที่ใช้ในการวิจัยเป็นนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 โรงเรียนสาธิตมหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม อำเภอเมือง จังหวัดมหาสารคาม จำนวน 32 คน

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยแบ่งออกเป็น 3 ประเภท คือ 1) เครื่องมือที่ใช้ในการทดลองปฏิบัติ ได้แก่ หนังสือเรียนภาษาอังกฤษแบบมุ่งประสบการณ์ภาษา แผนการสอนภาษาอังกฤษแบบมุ่งประสบการณ์ภาษา และการเรียนแบบร่วมมือกันเรียนรู้ จำนวน 24 แผนการสอน 2) เครื่องมือที่ใช้ในการสะท้อนผลการปฏิบัติ ได้แก่ แบบสังเกตพฤติกรรมการสอนของครู แบบสังเกตพฤติกรรมการเรียนของนักเรียน แบบบันทึกเหตุการณ์ขณะทำการสอน แบบบันทึกการสังเกตการทำงานกลุ่มของนักเรียน แบบบันทึกการเขียนแสดงความคิดเห็นของนักเรียนต่อกิจกรรมการเรียนการสอน และแบบทดสอบย่อย 3) เครื่องมือที่ใช้ในการประเมินประสิทธิภาพของกิจกรรม ได้แก่ แบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาภาษาอังกฤษ ผลการวิจัย พบว่านักเรียนที่ได้รับการสอนตามรูปแบบการสอนภาษาอังกฤษแบบมุ่งประสบการณ์ภาษาและการเรียนแบบร่วมมือกันเรียนรู้ ที่พัฒนาโดยใช้กระบวนการของการวิจัยเชิงปฏิบัติการ มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาภาษาอังกฤษคิดเป็นร้อยละ 80.71 ซึ่งสูงกว่าเกณฑ์ที่กำหนดไว้ร้อยละ 70 และมีจำนวนนักเรียนที่ผ่านเกณฑ์ที่กำหนดดังกล่าวคิดเป็นร้อยละ 84.38

ถัดดาวัลย์ เอื้อพงษ์ (2555, น. 87-90) ได้ศึกษาพัฒนาแผนการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ การอ่านเรื่องราวแบบผสมผสานความรู้ เรื่องสองพี่น้อง โดยมีความมุ่งหมายเพื่อพัฒนาแผนการจัดกิจกรรมการเรียนรู้แบบผสมผสานความรู้ ชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 ซึ่งได้มาจากการเลือกแบบเจาะจง (Purposive Sampling) ใช้เวลาในการทดลอง 20 ชั่วโมง เครื่องมือที่ใช้ ได้แก่ แผนการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ จำนวน 10 แผน แบบประเมินผลการเรียนรู้ระหว่างเรียน จำนวน 10 ชุด และแบบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนแบบปรนัย จำนวน 1 ฉบับ มี 60 ข้อ สถิติที่ใช้ได้แก่ ร้อยละ ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และดัชนีประสิทธิผล ผลการศึกษาพบว่าแผนการจัดกิจกรรมการเรียนรู้แบบผสมผสานความรู้ เรื่องสองพี่น้อง วิชาภาษาไทย ชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 มีประสิทธิภาพ เท่ากับ 91.32/89.57 และดัชนีประสิทธิผล เท่ากับ 0.8583 หมายความว่านักเรียนมีความรู้เพิ่มขึ้นร้อยละ 85.83

วิไลภรณ์ อภิญาพงศ์ (2555, น. 113-118) ได้ศึกษาการพัฒนาแผนการเรียนรู้แบบผสมผสานความรู้เรื่องสวนกล้วยของยาย ชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 นักเรียนจำนวน 22 คน เครื่องมือที่ใช้คือแผนการเรียนรู้แบบผสมผสานความรู้ หนังสือ แบบฝึกทักษะและแบบวัดผลสัมฤทธิ์ ผลการศึกษาปรากฏว่า

1. แผนแบบผสมผสานความรู้เพื่อจัดกิจกรรมการเรียนรู้ภาษาไทยแบบมุ่งประสบการณ์ภาษา มีประสิทธิภาพเท่ากับ 82.26 / 83.90
2. หนังสืออ่านประกอบการเรียนภาษาไทยแบบมุ่งประสบการณ์ภาษา เรื่องสวนกล้วยของยาย ชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 โดยภาพรวมอยู่ในระดับดีมาก

3. แบบฝึกทักษะ เรื่องสวนกล้วยของยาย ชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 โดยภาพรวมอยู่ในระดับดีมาก

ณัฐกานต์ ตันทิพย์ (2556, น. 94) ได้ทำการวิจัยเรื่อง การพัฒนาชุดกิจกรรมฝึกทักษะภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ผลการวิจัย พบว่า ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนหลังได้รับการสอน โดยใช้ชุดกิจกรรมฝึกทักษะภาษาอังกฤษ เพื่อการสื่อสารสำหรับ นักเรียน ชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 สูงกว่าเกณฑ์ที่ตั้งไว้เท่ากับ 17.25 แสดงว่า นักเรียนมีความรู้ความเข้าใจในการเรียนภาษาอังกฤษสูงขึ้นจากเดิมทุกคน เนื่องจากครูผู้สอนมีการใช้สื่อการสอนประกอบการจัดการเรียนการสอน และนักเรียนที่ได้รับการสอนแบบเดิมแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

2.5.2 งานวิจัยต่างประเทศ

Lawrey (2001, pp. 817-A) ได้ศึกษาผลการใช้แบบฝึกทักษะกับนักเรียนระดับที่ 1 ถึงระดับที่ 3 จำนวน 87 คน ผลการวิจัยพบว่า นักเรียนที่ได้รับการฝึกโดยใช้แบบฝึกทักษะมีคะแนนการทดสอบหลังการทำแบบฝึกหัดมากกว่าคะแนนก่อนการทำแบบฝึกหัด และนักเรียนทำแบบทดสอบหลังจากฝึกทักษะแล้ว ได้ถูกต้องเฉลี่ยร้อยละ 89.8 นั่นคือ แบบฝึกทักษะเป็นเครื่องช่วยให้เกิดการเรียนรู้เพิ่มขึ้น

Magyek (2002, pp. 1718 -A) ได้ทำการศึกษาเพื่อสอบสวนผลของการจัดกลุ่มที่มีต่อผลสัมฤทธิ์ ปฏิสัมพันธ์และเจตคติของนักเรียนในขณะที่ใช้ระบบการเรียนรู้แบบผสมผสานความรู้สำหรับการสอนคณิตศาสตร์กลุ่มตัวอย่างเป็นนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 จำนวน 71 คน ซึ่งจำแนกตามคะแนนการทดสอบผลสัมฤทธิ์ของ QUIC ว่าเป็นผู้มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูงหรือต่ำ แล้วถูกสุ่มจัดให้อยู่ในการทดลองเป็นกลุ่มหรือเป็นรายบุคคล หลังจากเสร็จสิ้นระยะเวลาการฝึกอบรมแล้ว นักเรียนใช้ระบบการเรียนรู้แบบผสมผสานความรู้ สำหรับสอนคณิตศาสตร์เป็นรายบุคคล หรือในแบบร่วมมือกันหลายแบบหรือแบบเดียวกัน (ตามคะแนนการทดสอบผลสัมฤทธิ์ ซึ่งระบุว่าเป็นผู้มีผลสัมฤทธิ์สูงหรือต่ำ) เป็นเวลา 10 สัปดาห์ ในการศึกษาผู้ทรงหัตถ์มีอิสระได้วิเคราะห์ปฏิสัมพันธ์ของผู้ร่วมวิจัย ที่สุ่มเลือกมา 16 แบบ ที่บันทึกไว้ระหว่างการสอบสวน 10 สัปดาห์นั้น นอกจากนั้น นักเรียนแต่ละคนตอบแบบทดสอบผลสัมฤทธิ์ชนิดคู่ขนานกับแบบสอบถามเจตคติตอนสิ้นสุดระยะเวลาการทดลอง ผลการศึกษาปรากฏดังต่อไปนี้ ไม่มีความแตกต่างอย่างมีนัยสำคัญระหว่างกลุ่มใด ๆ (คือกลุ่มร่วมมือกันกับรายบุคคล หรือกลุ่มที่แตกต่างกันกับเหมือนกัน) ในการทดสอบผลสัมฤทธิ์ของ QUIC นักเรียนที่ทำงานในกลุ่มร่วมมือกันมีผลสัมฤทธิ์ในกลุ่มสาระการเรียนรู้เรื่องการคำนวณ และการประยุกต์ในระบบการเรียนรู้แบบผสมผสานความรู้ สูงกว่าอย่างที่มีนัยสำคัญ เมื่อเปรียบเทียบกับนักเรียนที่ทำงานเป็นรายบุคคล นักเรียนที่แตกต่างกันใน

กลุ่มผลสัมฤทธิ์ต่ำ แสดงให้เห็นว่ามีผลสัมฤทธิ์ในการได้ประโยชน์จากระบบการเรียนรู้แบบผสมผสานความรู้ ตั้งแต่การลงทะเบียนเรียนและประโยชน์การเคลื่อนไหวในการวางตำแหน่งแรกทั้งหมด สูงกว่านักเรียนกลุ่มผลสัมฤทธิ์ต่ำเหมือนกันอย่างมีนัยสำคัญ ในด้านผลสัมฤทธิ์ในกลุ่มสาระการคำนวณ และการประยุกต์ นักเรียนผู้มีผลสัมฤทธิ์สูงได้ประโยชน์จากกลุ่มเหมือนกันมากกว่า ในด้านผลสัมฤทธิ์สะสมจากระบบการเรียนรู้แบบผสมผสานความรู้ เกี่ยวกับประโยชน์ตั้งแต่การลงทะเบียนเรียน และประโยชน์การเคลื่อนไหวในการวางตำแหน่งแรกทั้งหมดนั้น นักเรียนที่ร่วมมือกันโดย ไม่คำนึงถึงระดับความสามารถของคนแสดงให้เห็นว่ามีผลสัมฤทธิ์สูงกว่าอย่างมีนัยสำคัญ เมื่อเปรียบเทียบกับนักเรียนคู่เทียมกัน ซึ่งทำงานเป็นรายบุคคล นักเรียนกลุ่มร่วมมือกันที่มีผลสัมฤทธิ์ต่ำ เมื่อเปรียบเทียบกับนักเรียนกลุ่มที่ทำงานเป็นรายบุคคลที่มีผลสัมฤทธิ์ต่ำ แสดงให้เห็นว่ามีผลสัมฤทธิ์ในกลุ่มสาระการเรียนรู้การคำนวณ และการประยุกต์สูงขึ้นอย่างมีนัยสำคัญ นักเรียนที่ทำงานแบบร่วมมือกันมีเจตคติทางบวกต่อการสอนคณิตศาสตร์ ด้วยระบบการเรียนรู้แบบผสมผสานความรู้ และต่อวิชาคณิตศาสตร์สูงกว่า นักเรียนที่ทำงานเป็นรายบุคคลอย่างมีนัยสำคัญ ไม่มีความแตกต่างอย่างมีนัยสำคัญในด้านเจตคติ หรือปฏิสัมพันธ์กับเพื่อนของกลุ่มที่แตกต่างกันกับกลุ่มที่เหมือนกัน

Kirk (2003, pp. 780-A) ได้ทำการศึกษาเพื่อสำรวจความสัมพันธ์ระหว่างเวลาที่ใช้ในระบบการเรียนรู้แบบผสมผสานความรู้ เรื่อง “ผู้สร้างความสำเร็จ “ ซึ่งเป็นบทเสริมการสอนคณิตศาสตร์แบบดั้งเดิมในด้านผลสัมฤทธิ์ตามที่วัดด้วยแบบทดสอบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนฉบับมาตรฐาน สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษา ในการศึกษาได้พิจารณาตัวแปรระดับชั้นเรียน ระดับความสามารถ และเพศด้วย กลุ่มประชากรได้แก่ นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 2,3,และ 4 ในปีการศึกษา 1997-98 วิธีการศึกษาเก็บรวบรวมข้อมูลครอบคลุมระยะเวลา 3 ปี จากต้นปี 1997 ถึงปลายปี 2080 ประชากรเป็นนักเรียนทั้งสิ้น 348 คน ซึ่งเข้าร่วมในโครงการร่วมมือหลักสูตรคอมพิวเตอร์ การถ่ายสำเนา และการสอนคณิตศาสตร์ และนักเรียนที่เรียนจบหลักสูตร Terra Nova ในช่วงปี 1997-2080 ใช้การวิเคราะห์ความแปรปรวนระบุความสัมพันธ์ระหว่างตัวแปรต่าง ๆ ดังกล่าว ผลการศึกษาพบว่า การสอบสวนความสัมพันธ์ระหว่างการใช้ระบบการเรียนรู้แบบผสมผสานความรู้กับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนคณิตศาสตร์ สามารถช่วยนักการศึกษาในการวางแผนเพื่อใช้เทคโนโลยีเป็นการเสริมการสอนแบบดั้งเดิมได้ ในขณะที่สารสนเทศที่เก็บรวบรวมมาได้เป็นประโยชน์โดยเฉพาะต่อโรงเรียนต่าง ๆ ในนครกรีนวิลล์นั้น ระบบโรงเรียนอื่น ๆ ที่แสวงหาสารสนเทศเกี่ยวกับความสัมพันธ์ระหว่างการใช้ระบบการเรียนรู้แบบผสมผสานความรู้กับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน จะพบว่าการศึกษาครั้งนี้เป็นเชิงสร้างสรรค์ โดยเฉพาะอย่างยิ่งเมื่อพิจารณาในด้านการเชื่อมโยงเข้ากับองค์วรรณกรรมที่เกี่ยวข้องที่มีอยู่ ข้อค้นพบจากการศึกษาครั้งนี้ยังคง

กันอยู่ การใช้ระบบการเรียนรู้แบบผสมผสานความรู้ การมีความสัมพันธ์กับผลทางบวก ผลทางลบ และไม่มีผลเลย นำสังเกตว่าผลทางลบเกิดขึ้นระหว่างปีที่มีการใช้ระบบนี้โดยรวมน้อยที่สุด ไม่พบว่ามีผลของปฏิสัมพันธ์ในรูปแบบใด ๆ เลย ซึ่งบ่งชี้ว่าระบบการเรียนรู้แบบผสมผสานความรู้ ไม่ได้มีผลที่แตกต่างกัน สำหรับนักเรียนชายหรือนักเรียนหญิงในนักเรียนที่มีระดับความสามารถต่างกัน ผลทางบวกของระบบการเรียนรู้แบบผสมผสานความรู้ ซึ่งเป็นแนวความคิดและทักษะทางคณิตศาสตร์ที่มีต่อคะแนนจากแบบวัดที่รวมคณิตศาสตร์อยู่ด้วยนั้นสังเกตได้ในระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 และ 3 ส่วนนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4, 5 และ 6 นั้นไม่ได้รับผลหรือได้รับผลทางลบจากการใช้แนวความคิดและทักษะทางคณิตศาสตร์ การสอบสวนคณิตศาสตร์แม้จะใช้บ่อยมากในระหว่างทำการศึกษาค้นคว้า ก็มีผลทางบวกโดยภาพรวมต่อคะแนนจากแบบวัดที่รวมคณิตศาสตร์อยู่ด้วย จะเห็นได้อย่างชัดเจนว่า เมื่อประโยชน์ของคณิตศาสตร์เป็นตัวแปรตามแล้ว จะไม่มีผลที่แสดงให้เห็นจากการใช้แนวความคิดและทักษะทางคณิตศาสตร์ หรือจากการสอบสวนคณิตศาสตร์เลย

Whatly (2004, pp. 3598-A) ได้ทำการศึกษาเพื่อตรวจสอบความพยายามของโรงเรียนในเขตเมืองโรงหนึ่ง ที่จะนำระบบการเรียนรู้แบบผสมผสานความรู้มาใช้ และใช้เพื่อส่งเสริมการเรียนรู้คณิตศาสตร์ของนักเรียน ระบบการเรียนรู้แบบผสมผสานความรู้เป็นโปรแกรมหนึ่ง ซึ่งอาศัยคอมพิวเตอร์เป็นฐาน ซึ่งประกอบด้วยกิจกรรมต่าง ๆ เพื่อให้นักเรียนได้เรียนรู้เกี่ยวกับหลักสูตรหนึ่งโดยเฉพาะ นอกจากนี้ระบบนี้ยังทำให้นักการศึกษาสามารถทำแผนภูมิ และจัดการความก้าวหน้าของนักเรียนไปสู่การบรรลุจุดประสงค์ของโปรแกรมได้ ข้อค้นพบจากการศึกษาค้นคว้านี้เกิดจากกรณีศึกษาเชิงคุณภาพเป็นเวลา 3 ปี ซึ่งนำทางด้วยคำถามวิจัย 3 ข้อ ดังนี้ (ก) ปัจจัยอะไรบ้างให้ความสะดวกหรือจำกัดการริเริ่มระบบการเรียนรู้แบบผสมผสานความรู้ในห้องเรียนวิชาคณิตศาสตร์ของโรงเรียนในเมืองโรงหนึ่ง (ข) ปัจจัยอะไรบ้างส่งเสริมหรือจำกัดการนำระบบการเรียนรู้แบบผสมผสานความรู้ไปใช้ในห้องเรียนวิชาคณิตศาสตร์ของโรงเรียนในเมืองโรงหนึ่ง และ(ค) ปัจจัยอะไรบ้างส่งเสริมหรือจำกัดอิทธิพลของระบบการเรียนรู้แบบผสมผสานความรู้ที่มีต่อการเรียนรู้ของนักเรียนในห้องเรียนวิชาคณิตศาสตร์ของโรงเรียนในเมืองโรงหนึ่ง ผลการวิเคราะห์ข้อมูล ปรากฏดังนี้ มีการระบุปัจจัย 30 ประการ ที่ส่งผลต่อการคิดริเริ่ม การนำไปใช้และอิทธิพลของ ระบบการเรียนรู้แบบผสมผสานความรู้ที่มีต่อการเรียนรู้ของนักเรียน ปัจจัยที่พบว่ามีความสัมพันธ์กับการริเริ่มระบบการเรียนรู้แบบผสมผสานความรู้ที่มีความสัมพันธ์กับนโยบายและการปฏิบัติของกลุ่มโรงเรียน สมรรถภาพของโรงเรียนที่จะสนับสนุนระบบการเรียนรู้แบบผสมผสานความรู้ การมีบุคลากรสนับสนุนที่จะช่วยเหลือครูเป็นประจำ และการเข้าเกี่ยวข้องของคณะครูในความพยายามที่จะพัฒนาวิชาชีพ และกระบวนการริเริ่ม ตัวแปรที่ส่งผลต่อการนำระบบ

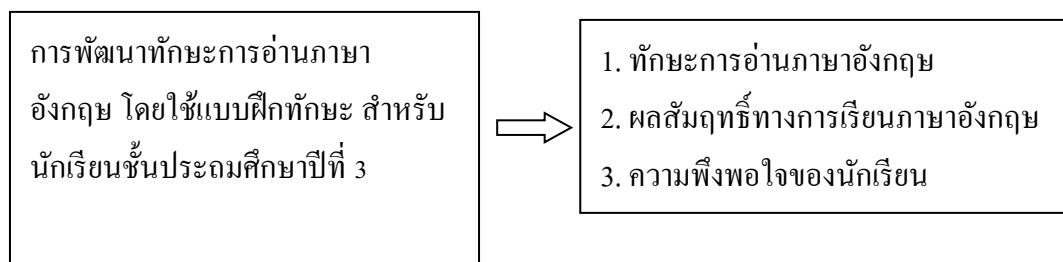

การเรียนรู้แบบผสมผสานความรู้ไปใช้มีความสัมพันธ์กับวิธีการที่จะเข้าร่วมระบบการเรียนรู้แบบผสมผสานความรู้ ตลอดจนการรับรู้ของครูเกี่ยวกับเทคโนโลยีและผลของเทคโนโลยีที่มีต่อกลยุทธ์การสอน ปัจจัยที่พบที่มีความสัมพันธ์กับอิทธิพลของระบบการเรียนรู้แบบผสมผสานความรู้ได้แก่ การจูงใจ การแบ่งกลุ่มแบบร่วมมือกันและแบบแข่งขันกันการสอนเป็นรายบุคคล และการสะท้อนผลในทันที โดยภาพรวม ผลได้ชี้ให้เห็นการขึ้นต่อกันระหว่างปัจจัยประการต่าง ๆ ที่ระบุไว้ในการศึกษาครั้งนี้ ปัจจัยที่ส่งเสริมการใช้ระบบการเรียนรู้แบบผสมผสานความรู้ใน 1 ปี กลายเป็นตัวแปรที่จำกัดขอบเขตในปีอื่น ๆ อีก 2 ปี ซึ่งบ่งชี้ความสำคัญอย่างยิ่งที่สภาพแวดล้อม โรงเรียนสามารถจะมีบทบาทเป็นปัจจัยหนึ่งที่เขาบางลง คือแม้ว่าโรงเรียนจะตระหนักถึงประโยชน์ที่วัดโดยใช้แบบทดสอบมาตรฐานเป็นเวลา 3 ปี แต่ประโยชน์ที่เพิ่มขึ้นไม่จำเป็นต้องอ้างว่าเป็นอิทธิพลของระบบการเรียนรู้แบบผสมผสานความรู้ เนื่องจากมีการเปลี่ยนแปลงที่เกิดขึ้นเป็นอันมากในโรงเรียนไปพร้อม ๆ กันนี้ด้วย

จากการศึกษาเอกสารและงานวิจัยในประเทศและต่างประเทศที่เกี่ยวข้องกับการเรียนการสอนภาษาอย่างผสมผสานความรู้ในประเทศไทย และการเรียนการสอนอย่างผสมผสานความรู้ในต่างประเทศ สรุปได้ว่า กิจกรรมการพัฒนาผู้เรียนให้เป็น ไปในทิศทางพึงประสงค์ของหลักสูตรนั้น รูปแบบที่นิยมใช้กันมากคือบทเรียน กิจกรรม และแบบฝึก ซึ่งแบบฝึกทักษะมีกิจกรรมหลากหลายรูปแบบ ผลของการใช้แบบฝึกทักษะทำให้นักเรียนมีความสามารถในเรื่องที่ฝึกสูงขึ้น ทั้งนี้เห็นได้ชัดว่าการมีส่วนร่วมในการทำกิจกรรมของกลุ่มนักเรียนจะส่งผลต่อตัวบุคคลดีขึ้น ซึ่งแสดงถึงการมีพัฒนาการดีขึ้นตามลำดับ ทำให้ผู้วิจัยมองเห็นถึงความสำคัญของการพัฒนาแบบฝึกทักษะการเขียนภาษาอังกฤษ เพื่อใช้เป็นแนวทางในการแก้ปัญหาและพัฒนา การเรียนการสอนทักษะการอ่านภาษาอังกฤษ ถือเป็นกระบวนการที่ช่วยพัฒนาการสอนของครูให้มีประสิทธิภาพจนสามารถสร้างเสริมให้ผู้เรียนมีการพัฒนาความรู้ความสามารถได้อย่างเต็มศักยภาพและการฝึกอ่านภาษาอังกฤษโดยใช้แบบฝึกทักษะอย่างผสมผสานความรู้ ช่วยแก้ปัญหาการเรียนการสอนได้ตรงประเด็น มีความถูกต้องและเกิดผลดีมีประสิทธิภาพกับนักเรียน ในการวิจัยครั้งนี้จึงมุ่งที่จะสร้างแบบฝึกทักษะการอ่านภาษาอังกฤษสำหรับในการใช้ประกอบการสอนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 เพื่อพัฒนาการเรียนรู้อ่านภาษาอังกฤษของนักเรียนในการอ่านภาษาอังกฤษให้สูงขึ้น

2.6 กรอบแนวคิดการวิจัย

ในการวิจัยครั้งนี้ผู้วิจัยได้กำหนดกรอบแนวคิดในการวิจัย จากการศึกษาเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง จนได้กรอบแนวคิดในการวิจัย ดังนี้

ภาพที่ 2 กรอบแนวคิดการวิจัย

มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม
RAJABHAT MAHASARAKHAM UNIVERSITY

บทที่ 3

วิธีดำเนินการวิจัย

การวิจัยครั้งนี้ เป็นการวิจัยการพัฒนาทักษะการอ่านภาษาอังกฤษ โดยใช้แบบฝึกทักษะ สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 โรงเรียนบ้านหนองอู่ห้วยสามัคคี สำนักงานเขตพื้นที่การ ประถมศึกษามหาสารคาม เขต 1 ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2558 ผู้วิจัยได้ดำเนินการศึกษาค้นคว้า ตามลำดับขั้นตอนดังต่อไปนี้

1. ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง
2. เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย
3. วิธีการสร้างและหาคุณภาพเครื่องมือ
4. วิธีดำเนินการวิจัย
5. การวิเคราะห์ข้อมูล
6. สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล

3.1 ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในวิจัยครั้งนี้ คือ นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2558 จำนวน 8 คน โรงเรียนบ้านหนองอู่ห้วยสามัคคี สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามหาสารคาม เขต 1 ซึ่งได้มาจากการเลือกแบบเจาะจง (Purposive Sampling)

3.2 เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

3.2.1 แผนการจัดการเรียนรู้ทักษะการอ่านภาษาอังกฤษ สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 จำนวน 16 แผน ใช้ในการเรียนรู้แผนละ 1 ชั่วโมง รวม 16 ชั่วโมง

3.2.2 แบบฝึกทักษะการอ่านภาษาอังกฤษ สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 จำนวน 8 ชุด

3.2.3 แบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนการอ่านภาษาอังกฤษ สำหรับนักเรียน ชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 แบบปรนัยชนิดเลือกตอบ 4 ตัวเลือก จำนวน 40 ข้อ

3.2.4 แบบสอบถามความพึงพอใจการพัฒนาทักษะการอ่านภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 เป็นแบบเกณฑ์มาตราส่วนประมาณค่า (Rating scale) จำนวน 10 ข้อ

3.3 วิธีการสร้างและหาคุณภาพเครื่องมือ

3.3.1 แผนการจัดการเรียนรู้ เป็นแผนกิจกรรมพัฒนาทักษะการอ่านภาษาอังกฤษ ชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 เพื่อจัดการเรียนรู้พัฒนาทักษะการอ่านภาษาอังกฤษโดยใช้แบบฝึกทักษะ โดยผู้วิจัยรวบรวมหลักการ หน่วยการเรียนรู้กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ มาตรฐานการเรียนรู้ สาระสำคัญ ตัวชี้วัด จุดประสงค์การเรียนรู้ กระบวนการเรียนรู้ สื่อและแหล่งการเรียนรู้ การวัดและประเมินผล ทั้งศึกษาเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง ในการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ ภาษาอังกฤษ ได้กำหนดขั้นตอนในการดำเนินการสร้างเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยตามลำดับ ดังนี้

3.3.1.1 ศึกษาการจัดสาระการเรียนรู้กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ ทฤษฎี แนวคิด หลักการ เอกสารหลักสูตร และงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการเรียนการสอนทักษะที่เน้นการเรียนรู้โดยใช้แบบฝึกทักษะการอ่าน เพื่อสร้างแผนการจัดการกิจกรรมการเรียนรู้ภาษาอังกฤษ เรื่องหลัก (Themes) มีหัวเรื่อง (Topics) เกี่ยวกับการอ่านในเนื้อหา 4 หน่วยการเรียนรู้ คือ My school, At school, Our food และ At the zoo

3.3.1.2 เขียนแผนการจัดการกิจกรรมการเรียนรู้ภาษาอังกฤษโดยใช้แบบฝึกทักษะการอ่าน เสนออาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ เพื่อพิจารณาตรวจสอบความถูกต้อง แต่ละขั้นตอนของแผนการจัดการเรียนรู้ ความสอดคล้องของรูปแบบ เนื้อหา มาตรฐานการเรียนรู้ แนวทางการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ การวัดผลประเมินผล

3.3.1.3 แก้ไขปรับปรุงแผนการจัดการกิจกรรมการเรียนรู้ ตามข้อเสนอแนะของอาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์

3.3.1.4 นำแผนการจัดการกิจกรรมการเรียนรู้ เสนอผู้เชี่ยวชาญเพื่อพิจารณาแผนการจัดการกิจกรรมการเรียนรู้ให้ถูกต้องเหมาะสมยิ่งขึ้น จากผู้มีประสบการณ์ทั้ง 5 ท่าน ดังนี้

- 1) อาจารย์สุกรี นาคแย้ม
- 2) อาจารย์วัชรภรณ์ หามะพันธ์
- 3) อาจารย์รัฐกร ลงคำ
- 4) อาจารย์ธนวัน จันทรสักดิ์
- 5) อาจารย์ ดร.พงศธร โพธิ์พลศักดิ์

3.3.1.5 จัดทำแบบการประเมินแผนการจัดการกิจกรรมการเรียนรู้ เป็นเกณฑ์ 5 ระดับ คือ

เกณฑ์การประเมิน	ระดับคะแนนเฉลี่ย
เหมาะสมมากที่สุด	4.51 - 5.00
เหมาะสมมาก	3.51 - 4.50
เหมาะสมปานกลาง	2.51 - 3.50
เหมาะสมน้อย	1.51 - 2.50
เหมาะสมน้อยที่สุด	1.00 - 1.50

3.3.1.6 ผลการประเมินของผู้เชี่ยวชาญโดยรวมอยู่ในระดับดี และมีคำแนะนำให้ปรับปรุงแก้ไขเล็กน้อยเพื่อความเหมาะสมยิ่งขึ้น ซึ่งผู้วิจัยได้นำมาปรับปรุงแผนการจัดการเรียนรู้ตามข้อเสนอแนะอย่างเรียบร้อย

3.3.1.7 นำแผนการจัดการกิจกรรมการเรียนรู้ ที่ได้รับการประเมินตามเกณฑ์จากผู้มีประสบการณ์ ไปทดลองใช้กับนักเรียนที่ไม่ใช่กลุ่มเป้าหมาย เพื่อหาประสิทธิภาพ

3.3.2 แบบฝึกทักษะการอ่านภาษาอังกฤษ เป็นแผนกิจกรรมเพื่อจัดการเรียนรู้พัฒนาทักษะการอ่านภาษาอังกฤษ โดยใช้แบบฝึกทักษะ สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 โดยผู้วิจัยรวบรวมหลักการ หน่วยการเรียนรู้กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ มาตรฐานการเรียนรู้ สาระสำคัญ ตัวชี้วัด จุดประสงค์การเรียนรู้ กระบวนการเรียนรู้ สื่อและแหล่งการเรียนรู้การวัดและประเมินผล ทั้งศึกษาเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง ในการจัดการกิจกรรมการเรียนรู้ภาษาอังกฤษ ได้กำหนดขั้นตอนในการดำเนินการสร้างเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยตามลำดับ ดังนี้

3.3.2.1 ศึกษาการจัดสาระการเรียนรู้กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ ทฤษฎีแนวคิด หลักการ เอกสารหลักสูตร และงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการเรียนการสอนทักษะที่เน้นการเรียนรู้แบบ เพื่อสร้างแบบฝึกทักษะการเรียนรู้การอ่านภาษาอังกฤษแบบ สอดแทรก เรื่องหลัก (Themes) มีหัวเรื่อง (Topics) เกี่ยวกับการอ่าน

3.3.2.2 จัดทำแบบฝึกทักษะการอ่านภาษาอังกฤษ เสนอผู้เชี่ยวชาญที่ปรึกษาการวิจัย เพื่อพิจารณาตรวจสอบความถูกต้อง ความสอดคล้องของรูปแบบ และเนื้อหา

3.3.2.3 แก้ไขปรับปรุงแผนการจัดการกิจกรรมการเรียนรู้ ตามข้อเสนอแนะของผู้เชี่ยวชาญที่ปรึกษา

3.3.2.4 นำแผนการจัดการกิจกรรมการเรียนรู้ ที่ได้รับการประเมินตามเกณฑ์จากผู้มีประสบการณ์ ไปทดลองใช้กับนักเรียนที่ไม่ใช่กลุ่มเป้าหมาย เพื่อหาประสิทธิภาพ

3.3.3 แบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน

มีวิธีการสร้างคั้งขึ้นตอนต่อไปนี้

3.3.3.1 ศึกษาเอกสารหลักสูตร ได้แก่คู่มือครู คู่มือการวัดการประเมินผล ศึกษาวิธีสร้าง และวิธีเขียนข้อสอบจากเอกสารหนังสือการวัดประเมินผลทางการศึกษา

3.3.3.2 วิเคราะห์หลักสูตร เนื้อหา และจุดประสงค์ของเนื้อหาที่ใช้ในการทดลอง เพื่อสร้างแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนด้านทักษะการอ่านและการเขียน ที่ครอบคลุมทั้งความรู้ ความเข้าใจและทักษะกระบวนการปฏิบัติ

3.3.3.3 สร้างแบบทดสอบทักษะการอ่าน เป็นแบบปรนัย 4 ตัวเลือก จำนวน 50 ข้อ

3.3.3.4 นำแบบทดสอบเสนอผู้เชี่ยวชาญที่ปรึกษา ตรวจสอบดูความถูกต้องของเนื้อหา ความเหมาะสมของภาษา และความสอดคล้องกับมาตรฐานการเรียนรู้

3.3.3.5 นำมาปรับปรุงแก้ไขตามข้อเสนอแนะของผู้มีประสบการณ์ให้ถูกต้อง จากนั้นนำไปให้ผู้มีประสบการณ์ตรวจสอบ

3.3.3.6 นำแบบทดสอบปรับปรุงแก้ไขแล้วพร้อมแบบประเมิน นำเสนอต่อผู้มีประสบการณ์ชุดเดิมตรวจสอบอีกครั้ง โดยให้ผู้มีประสบการณ์ประเมินความสอดคล้องระหว่างข้อทดสอบกับจุดประสงค์ โดยใช้สูตร IOC

3.3.3.7 นำแบบทดสอบไปทดลองใช้กับนักเรียน ชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 ที่ไม่ใช่กลุ่มเป้าหมาย

3.3.3.8 หาประสิทธิภาพและวิเคราะห์คุณภาพข้อสอบ โดยหาอำนาจจำแนก และหาค่าความเชื่อมั่น แล้วเลือกคัดข้อสอบมาจำนวน 40 ข้อที่มีค่าอำนาจจำแนกสูงสุด แล้วโดยใช้สูตร KR20 ของ Kuder-Richardson เพื่อหาค่าความเชื่อมั่นของแบบทดสอบทั้งฉบับ ได้ค่าความยากง่าย (P) อยู่ระหว่าง 0.56 – 0.91 ค่าอำนาจจำแนก (B) อยู่ระหว่าง 0.44 – 0.84 และค่าความเชื่อมั่นของแบบทดสอบเท่ากับ 0.793

3.3.3.9 นำแบบทดสอบที่แก้ไขปรับปรุงหลังทดลองแล้ว เสนอต่อผู้เชี่ยวชาญที่ปรึกษา เพื่อขอความเห็นชอบในการนำไปทดลองภาคสนามต่อไป

3.3.3.10 นำแบบทดสอบไปทดลองใช้กับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 โรงเรียนบ้านหนองอุ่มหวายสามัคคี จำนวน 8 คน ที่เป็นกลุ่มเป้าหมายในการวิจัยนี้

3.3.4 แบบสอบถามความพึงพอใจ

3.3.4.1 ศึกษาเอกสารเกี่ยวกับรูปแบบ และการสร้างแบบสอบถามความพึงพอใจของนักเรียนที่ใช้เรียนด้วยแผนการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ และแบบฝึกทักษะการอ่านภาษาอังกฤษ

3.3.4.2 ระบุรายการที่เป็นเกณฑ์ และระดับคุณภาพ โดยให้สอดคล้องกับจุดประสงค์
ปลายทาง นำทางและกิจกรรมการเรียนการสอน แล้วนำข้อมูลมาสร้างรายการแบบสอบถาม

3.3.4.3 จัดทำแบบสอบถามโดยให้คะแนนการประเมินดังนี้

ความหมายการประเมิน	ระดับคะแนน
พอใจมากที่สุด	5
พอใจมาก	4
พอใจปานกลาง	3
พอใจน้อย	2
พอใจน้อยที่สุด	1

เมื่อได้รับแบบสอบถามคืนมาแล้ว นำมาจัดผลเฉลี่ยคะแนนการประเมิน
ทั้งหมด คือ

ความหมายการประเมิน	ระดับคะแนน
พอใจมากที่สุด	4.51 - 5.00
พอใจมาก	3.51 - 4.50
พอใจปานกลาง	2.51 - 3.50
พอใจน้อย	1.51 - 2.50
พอใจน้อยที่สุด	1 - 1.50

3.3.4.4 นำแบบสอบถามเสนอผู้เชี่ยวชาญที่ปรึกษา ตรวจสอบความถูกต้องของ
เนื้อหา ความเหมาะสมของภาษา ความสอดคล้องกับมาตรฐานการเรียนรู้ และผลการเรียนรู้ที่
คาดหวัง

3.3.4.5 นำมาปรับปรุงแก้ไขตามข้อเสนอแนะของผู้มีประสบการณ์ให้ถูกต้อง จากนั้น
นำไปให้ผู้มีประสบการณ์ตรวจสอบ

3.3.4.6 นำแบบสอบถามปรับปรุงแก้ไขแล้วพร้อมแบบประเมิน นำเสนอต่อผู้มี
ประสบการณ์ชุดเดิมตรวจสอบอีกครั้ง โดยให้ผู้มีประสบการณ์ประเมินความสอดคล้องระหว่าง
โดยใช้สูตร IOC

3.3.4.10 นำแบบสอบถามไปเก็บข้อมูลกับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 โรงเรียน
บ้านหนองอุ่มหวายสามัคคี จำนวน 8 คน หลังจากการเรียนรู้ด้วยแบบฝึกทักษะ ที่เป็นกลุ่มเป้าหมาย
ในการวิจัยนี้

3.4 วิธีดำเนินการวิจัย

การวิจัยครั้งนี้เป็นการวิจัยเชิงทดลอง (Experimental Research) โดยทำการทดลองกับนักเรียนเพียงกลุ่มเดียว และมีการทดสอบก่อนเรียน-หลังเรียน (One Group Pre-test Post – test Design) ซึ่งมีรูปแบบดังตารางที่ 3.1

ตารางที่ 3.1

แบบแผนการทดลอง (One Group Pre-test Post – test Design)

กลุ่ม	ทดสอบก่อนเรียน	ทดลอง	ทดสอบหลังเรียน
ทดลอง	O1	X	O2

O1 แทน การทดสอบก่อนเรียน

X แทน การจัดกิจกรรมการเรียนรู้แบบเรียนสื่อประสม

O2 แทน การทดสอบหลังเรียน

ระยะเวลาที่ใช้ในการทดลอง

การวิจัยครั้งนี้เป็นการวิจัยเชิงทดลอง (Experimental Research) โดยใช้แผนการเรียนรู้ที่ผู้วิจัยสร้างขึ้นทำการทดลองกับนักเรียนเพียงกลุ่มเดียว โดยผู้วิจัยได้ทำการสอนด้วยตนเอง ใช้เวลาสอน 16 ชั่วโมง สัปดาห์ละ 2 ชั่วโมง ไม่รวมเวลาการทดสอบก่อนเรียน-หลังเรียน (One Group Pre - test Post - test Design) ซึ่งดำเนินการสอนภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2558

ขั้นตอนในการเก็บรวบรวมข้อมูล

1. ทดสอบก่อนเรียนด้วยแบบทดสอบการอ่าน
2. ดำเนินการสอนตามแผนการเรียนรู้ ขณะทำการสอนในแต่ละแผนการจัดการเรียนรู้ มีการประเมินผลการเรียนตามสภาพจริง โดยใช้แบบทดสอบทักษะการอ่านระหว่างการเรียน
3. ทำการทดสอบการอ่าน หลังเรียนด้วยแบบทดสอบการอ่าน หลังการทดลองเสร็จสิ้น

3.5 การวิเคราะห์ข้อมูล

การวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยได้วิเคราะห์ข้อมูลตามวัตถุประสงค์ของการวิจัย คือ 1) จัดการเรียนรู้ พัฒนาทักษะการอ่านภาษาอังกฤษโดยใช้แบบฝึกทักษะ สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 ให้มี

ประสิทธิภาพ (E1/E2) ตามเกณฑ์ 80/80 2) ศึกษาดัชนีประสิทธิผลการเรียนรู้ของนักเรียนที่เรียน โดยแบบฝึกทักษะการอ่านภาษาอังกฤษ นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 3) เปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 ที่เรียนโดยใช้แบบฝึกทักษะการอ่านภาษาอังกฤษ ระหว่างก่อน และหลังการเรียน และ 4) ศึกษาความพึงพอใจของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 ที่มีต่อการเรียน โดยใช้แบบฝึกทักษะการอ่านภาษาอังกฤษ ดังนี้

1. วิเคราะห์หาค่าประสิทธิภาพของแบบเรียนสื่อประสมเสริมทักษะการอ่าน ภาษาอังกฤษ ชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 ตามเกณฑ์ 80/80 ซึ่ง 80 ตัวแรกหาได้จากแบบประเมินตาม สภาพจริง ทักษะการอ่าน และใบงาน ระหว่างเรียน และ 80 หลังได้จากแบบทดสอบผลสัมฤทธิ์ ทางการเรียน ทักษะการอ่านทางการเรียน

2. วิเคราะห์หาค่าดัชนีประสิทธิผลของการพัฒนาทักษะการอ่าน ภาษาอังกฤษ ชั้น ประถมศึกษาปีที่ 3 ซึ่งหาได้จากคะแนนเฉลี่ยหลังเรียนลบด้วยคะแนนเฉลี่ยก่อนเรียน แล้วหารด้วย คะแนนเต็มหลังเรียนลบด้วยคะแนนเฉลี่ยก่อนเรียน โดยใช้สูตรของ (เผชญิ กิจระการ, 2544, น. 1-3, อ้างถึงใน Goodman, Fletcher And Schneider, 1980, pp. 30-34)

3. วิเคราะห์ความพึงพอใจของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 ที่มีต่อการเรียน โดยใช้ แบบฝึกทักษะการอ่านภาษาอังกฤษ โดยใช้ค่าเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน

3.6 สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล

3.6.1 สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์หาคุณภาพของเครื่องมือ

ผู้วิจัยได้ใช้สถิติในการวิเคราะห์ข้อมูล ดังนี้

3.6.1.1 การหาประสิทธิภาพของแผนการเรียนรู้ ใช้เกณฑ์ประสิทธิภาพ (E1 / E2) เกณฑ์ 80/80 ในความหมาย ตัวเลข 80 ตัวแรก (E1) คือนักเรียนทั้งหมดที่ทำแบบฝึกหัดหรือ แบบทดสอบย่อยได้คะแนนร้อยละ 80 ถือเป็นประสิทธิภาพของกระบวนการ ส่วนตัวเลข 80 ตัว หลัง (E2) คือนักเรียนทั้งหมดทำแบบฝึกหัดหลังเรียน (Posttest) ได้คะแนนเฉลี่ยร้อยละ 80 การหา ค่า E1 / E2 ใช้สูตรดังนี้

$$E1 = \frac{\sum X \times 100}{N} \quad (3-1)$$

A

เมื่อ E1 แทน ประสิทธิภาพของกระบวนการ
 $\sum X$ แทน คะแนนรวมของแบบฝึกหัดหรือแบบทดสอบย่อยทุกชุดรวมกัน
 A แทน คะแนนรวมของแบบฝึกหัดทุกชิ้นรวมกัน
 N แทน จำนวนนักเรียน

$$E2 = \frac{\frac{\sum X \times 100}{N}}{B} \quad (3-2)$$

เมื่อ E2 แทน ประสิทธิภาพของผลลัพธ์
 $\sum X$ แทน คะแนนรวมของแบบทดสอบหลังเรียน
 B แทน คะแนนเต็มของการสอบหลังเรียน
 N แทน จำนวนผู้เรียนทั้งหมด

3.6.1.2 การหาดัชนีประสิทธิผลของแผนการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ภาษาอังกฤษ โดยใช้วิธีการของกูดแมน, เฟลคเทอร์และชไนเคอร์ มีสูตรดังนี้

$$\text{ดัชนีประสิทธิผล} = E.1 \frac{\text{คะแนนทดสอบหลังเรียน} - \text{คะแนนทดสอบก่อนเรียน}}{\text{คะแนนเต็มหลังเรียน} - \text{ค จำนวนนักเรียน} \times \text{คะแนนเต็ม} - \text{คะแนนรวมทดสอบก่อนเรียน}}$$

3.6.1.3 การหาค่าอำนาจจำแนก (Discrimination) ของแบบทดสอบการอ่าน โดยใช้วิธีของ Brennan โดยใช้สูตร (บุญชม ศรีสะอาด, 2543, น. 87)

$$B = \frac{U - L}{n_1 - n_2} \quad (3-3)$$

เมื่อ B แทน ค่าอำนาจจำแนก
 U แทน จำนวนผู้รอบรู้หรือสอบผ่านเกณฑ์ที่ตอบถูก
 L แทน จำนวนผู้ที่ไม่รอบรู้ หรือสอบไม่ผ่านเกณฑ์ที่ตอบถูก
 n_1 แทน จำนวนผู้รอบรู้ หรือสอบผ่านเกณฑ์
 n_2 แทน จำนวนผู้ไม่รอบรู้หรือสอบไม่ผ่านเกณฑ์

3.6.1.4 การหาค่าความเชื่อมั่น (Reliability) ของแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน โดยใช้สูตร สูตร KR – 20 (บุญชม ศรีสะอาด, 2543, น. 94)

$$\text{สูตร KR-20} \quad r_{tt} = \left(\frac{k}{k-1} \right) \left(1 - \frac{\sum pq}{s^2} \right) \quad (3-4)$$

- เมื่อ r_{tt} แทน ความเที่ยงของแบบทดสอบ
 k แทน จำนวนข้อของแบบทดสอบ
 s^2 แทน ความแปรปรวนของคะแนนรวมทั้งฉบับ
 p แทน สัดส่วนของคนทำถูกแต่ละข้อ
 q แทน สัดส่วนของคนทำผิดแต่ละข้อ ($q = 1 - p$)

3.6.1.5 หาค่าความเที่ยงตรง (Validity) ของแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน โดยใช้สูตร (บุญชม ศรีสะอาด, 2543, น. 91-92)

$$r_c = \frac{a + c}{N} \quad (3-5)$$

- เมื่อ r_c แทน ค่าความเที่ยงตรง
 a แทน จำนวนผู้ที่เรียนแล้วสอบไม่ผ่าน
 c แทน จำนวนผู้ที่ยังไม่ได้เรียนที่สอบไม่ผ่าน
 N แทน จำนวนผู้สอบทั้งหมด (จำนวนผู้ที่ยังไม่ได้เรียนรวมกับจำนวนผู้
เรียนแล้ว)

3.6.2 สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล ได้แก่

3.6.2.1 ค่าร้อยละ (Percentage) โดยใช้สูตร บุญชม ศรีสะอาด (2543, น. 101)

$$P = \frac{f}{n} \times 100 \quad (3-6)$$

- P แทน ร้อยละ
 f แทน ความถี่ที่ต้องการแปลงให้เป็นร้อยละ
 n แทน จำนวนความถี่ทั้งหมด

3.6.2.2 ค่าเฉลี่ย (Mean) ของคะแนน โดยสูตร ดังนี้ (บุญชม ศรีสะอาด, 2543, น. 102)

$$\bar{x} = \frac{\Sigma X}{N} \quad (3-7)$$

เมื่อ $\bar{x}$ แทน ค่าเฉลี่ย
 ΣX แทน ผลรวมคะแนนทั้งหมดในกลุ่ม
 N แทน จำนวนคะแนนในกลุ่ม

3.6.2.3 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (Standard Deviation) โดยใช้สูตร(บุญชม ศรีสะอาด, 2543, น. 103)

$$S.D. = \sqrt{\frac{N \Sigma X^2 - (\Sigma X)^2}{N(N-1)}} \quad (3-8)$$

เมื่อ S.D. แทน ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน
 X แทน คะแนนแต่ละตัว
 N แทน จำนวนคะแนนในกลุ่ม
 Σ แทน ผลรวม

3.6.3 สถิติทดสอบวิลคอกซ์จับคู่เครื่องหมายตำแหน่ง (Wilcoxon Matched-Pairs Signed-Ranks Test) เป็นสถิติทดสอบที่พัฒนามาจาก Sign test โดยนำเอาขนาดของความแตกต่างของข้อมูล แต่ละคู่มาคิดอันดับและทำการคำนวณค่าสถิติทดสอบ

$$T = \text{Minimum} \left| \sum R_i^+, \sum R_i^- \right|$$

เมื่อ T เป็นค่าของผลรวมของอันดับที่มีค่าน้อยกว่า (ไม่คิดเครื่องหมาย)
ระหว่างอันดับที่มีเครื่องหมายบวก กับอันดับที่มีเครื่องหมายลบ

บทที่ 4

ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

ในการวิเคราะห์ข้อมูลการวิจัยเรื่อง การพัฒนาทักษะการอ่านภาษาอังกฤษโดยใช้แบบฝึกทักษะ สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 ผู้วิจัยได้ดำเนินการตามลำดับ ดังนี้

1. สัญลักษณ์ที่ใช้ในการเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูล
2. ลำดับขั้นตอนในการเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูล
3. ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

4.1 สัญลักษณ์ที่ใช้ในการเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูล

เพื่อให้เกิดความเข้าใจตรงกัน ในการแปลความหมายของการวิจัย ผู้วิจัยได้ใช้สัญลักษณ์ในการเสนอผลการวิจัย ดังนี้

N	แทน	จำนวนนักเรียน
$\bar{X}$	แทน	ค่าคะแนนเฉลี่ย (Mean)
S.D.	แทน	ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (Standard Deviation)
E_1	แทน	ประสิทธิภาพของแบบฝึกหัด
E_2	แทน	ประสิทธิภาพของแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน
E.I.	แทน	ดัชนีประสิทธิผลของแผนการจัดการจัดกิจกรรมการเรียนรู้
T	แทน	ค่าวิกฤติใน Wilcoxon Matched-Pairs Signed-Ranks Test
*	แทน	มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

4.2 ลำดับขั้นตอนการเสนอผลการวิจัย

การเสนอผลการวิจัยผลการพัฒนาการทักษะการอ่านภาษาอังกฤษโดยใช้แบบฝึกทักษะ สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 เสนอตามลำดับ ดังนี้

1. วิเคราะห์หาประสิทธิภาพของการจัดการเรียนรู้พัฒนาทักษะการอ่านภาษาอังกฤษโดยใช้แบบฝึกทักษะ สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 (E_1/E_2) ตามเกณฑ์ 80/80

2. วิเคราะห์ดัชนีประสิทธิผลการเรียนรู้ของนักเรียนที่เรียน โดยแบบฝึกทักษะการอ่านภาษาอังกฤษ
3. วิเคราะห์พึงพอใจของนักเรียนที่มีต่อกิจกรรมการเรียนรู้ด้วยแบบฝึกทักษะการอ่านภาษาอังกฤษ

4.3 ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

ตอนที่ 1 วิเคราะห์หาประสิทธิภาพของการพัฒนาทักษะการอ่านภาษาอังกฤษ โดยใช้แบบฝึกทักษะการอ่านภาษาอังกฤษ ชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 ตามเกณฑ์ 80/80 ปรากฏผลดังตารางที่ 4.1

ตารางที่ 4.1

ประสิทธิภาพของการพัฒนาทักษะการอ่านภาษาอังกฤษ โดยใช้แบบฝึกทักษะการอ่านภาษาอังกฤษ

	แบบทดสอบย่อยระหว่างกิจกรรมการเรียนรู้				รวมE1	รวมE2
	1	2	3	4		
	คะแนนเต็ม				(40)	(40)
	10	10	10	10		
รวม	92	86	82	87	280	286
$\bar{X}$	9.2	8.6	8.2	8.7	8.75	8.94
S.D.	0.63	0.52	0.63	0.48	0.74	0.63
ร้อยละ	92	86	82	87	87.50	89.38
E1/E2					87.50	89.38

จากตารางที่ 4.1 แสดงให้เห็นว่า ประสิทธิภาพของการพัฒนาทักษะการอ่านภาษาอังกฤษ โดยใช้แบบฝึก สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 ที่สร้างขึ้นมีค่าเท่ากับ 87.50 / 89.38 หมายความว่า แผนการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ภาษาอังกฤษที่สร้างขึ้น ทำให้นักเรียนเกิดการเรียนรู้ เท่ากับร้อยละ 87.50 และมีประสิทธิภาพทางการเรียนรู้ หรือประสิทธิภาพกิจกรรมการเรียนรู้ ภาษาอังกฤษ ในการเปลี่ยนแปลงพฤติกรรมของผู้เรียน เท่ากับร้อยละ 89.38 ซึ่งมีประสิทธิภาพตาม เกณฑ์มาตรฐาน 80/80 แสดงว่า การจัดการเรียนรู้พัฒนาทักษะการอ่านภาษาอังกฤษโดยใช้แบบฝึก ทักษะ สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 มีประสิทธิภาพตามเกณฑ์มาตรฐาน 80/80 โดยมี ประสิทธิภาพค่าเท่ากับ 87.50 / 89.38

ตอนที่ 2 หาค่าดัชนีประสิทธิผลของการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ภาษาอังกฤษชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 ปรากฏผลดังตารางที่ 4.2

ตารางที่ 4.2

ดัชนีประสิทธิผลของการจัดกิจกรรมการเรียนรู้

กลุ่มเป้าหมาย	N	คะแนนเต็ม	คะแนน		ร้อยละ		E.I.
			ก่อนเรียน	หลังเรียน	ก่อนเรียน	หลังเรียน	
1	8	320	165	286	51.75	89.38	0.55

จากตารางที่ 4.2 แสดงให้เห็นว่า เมื่อวิเคราะห์หาค่าดัชนีประสิทธิผลของการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ภาษาอังกฤษ สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 นั้น ดัชนีประสิทธิผลของการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ ชุดนี้มีค่าเท่ากับ 0.55 หรือคิดเป็นร้อยละ 55 แสดงว่า ผู้เรียนมีความรู้เพิ่มขึ้นจากความรู้เดิม ร้อยละ 55

ตารางที่ 4.3

การทดสอบความแตกต่างระหว่างคะแนนหลังเรียน กับก่อนเรียน โดยใช้ *Wilcoxon Matched-Pairs Signed-Ranks Test*

ข้อมูลที่	X_i	$D_i = X_i - 20$	D_i
1	38	18	18
2	40	20	20
3	32	12	12
4	37	17	17
5	31	11	11
6	38	18	18
7	37	17	17
8	33	13	13

หมายเหตุ T * นัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

1. เลือกค่าสถิติที่ทดสอบ เนื่องจากการทดสอบเป็นการทดสอบ 2 ทาง ดังนั้นค่าสถิติที่ใช้คือ $T = \min(T_+, T_-)$ คือค่าที่ต่ำที่ ระหว่าง T_+ กับ T_- ซึ่งในที่นี้ จะได้ $T = \min(57.5, 47.5)$ ดังนั้นตัวสถิติที่จะนำไปทดสอบคือ 47.5

2. เปิดตารางค่า T และเนื่องจากการทดสอบเป็นแบบ 2 ทางจึงต้องเปิดตารางที่ $T_{(n, \alpha/2)}$ โดยที่ n เท่ากับ 7 เพราะ $D_7 = 0$ จึงต้องตัดทิ้งไป เหลือเพียง D_i 14 ตัว $\alpha/2$ เท่ากับ $(0.05/2) = 0.025$
 $\therefore T_{(7, 0.025)} = 23$

3. สรุป $T = 47.5$ และจากตาราง $T_{(7, 0.025)} = 21$ จะเห็นว่า $T > T_{(7, 0.025)}$

จากตารางที่ 4.3 แสดงให้เห็นว่า นักเรียนจำนวน 8 คน ได้ค่าเฉลี่ยจากการทดสอบก่อนเรียนและหลังเรียน จากคะแนนเต็ม 40 เห็นได้ว่า การใช้แบบฝึกเสริมทักษะภาษาอังกฤษ กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ นักเรียนมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูงขึ้นมากกว่าเกณฑ์การเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

วิเคราะห์ความพึงพอใจของนักเรียนที่มีต่อการเรียนรู้พัฒนาทักษะการอ่านภาษาอังกฤษโดยใช้แบบฝึกทักษะ สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 ดังตารางที่ 4.4

ตารางที่ 4.4

ความพึงพอใจของนักเรียนต่อแบบฝึกเสริมทักษะการอ่านภาษาอังกฤษ ชั้นประถมศึกษาปีที่ 3

รายการประเมิน	$\bar{X}$	S.D.	ระดับความพึงพอใจ
1. นักเรียนมีความเข้าใจในเนื้อหา วิชาที่เรียนจากแบบฝึกเสริมทักษะภาษาอังกฤษประกอบการสอน	4.83	0.54	ดีมาก
2. แบบฝึกเสริมทักษะภาษาอังกฤษประกอบการสอนช่วยเร้าความสนใจ	4.77	0.63	ดีมาก
3. แบบฝึกเสริมทักษะภาษาอังกฤษประกอบการสอนช่วยให้นักเรียนชอบเรียน	4.77	0.63	ดีมาก
5. แบบฝึกเสริมทักษะภาษาอังกฤษประกอบการสอนทำให้นักเรียนสนุกกับการเรียน	4.67	0.66	ดีมาก
6. แบบฝึกเสริมทักษะภาษาอังกฤษประกอบการสอนทำให้นักเรียนเข้าใจในเนื้อหาวิชาที่เรียนมากยิ่งขึ้น	4.50	0.68	ดี

(ต่อ)

ตารางที่ 4.4 (ต่อ)

รายการประเมิน	$\bar{X}$	S.D.	ระดับความพึงพอใจ
7. แบบฝึกเสริมทักษะภาษาอังกฤษประกอบการสอน ช่วยให้เรียนได้เร็วกว่าเรียนจากตำรา	4.67	0.66	ดีมาก
8. แบบ ขนาด และสีของตัวอักษรที่ปรากฏในแบบฝึก มีความเหมาะสมแบบฝึกเสริมทักษะภาษาอังกฤษ	4.80	0.55	ดีมาก
ประกอบการสอนทำให้นักเรียนเกิดความคิด สร้างสรรค์	4.73	0.86	ดีมาก
9. นักเรียนพอใจ เมื่อทำกิจกรรมเสร็จแล้ว นักเรียน ต้องการรู้คะแนนทันที	4.37	0.85	ดี
10. นักเรียนชอบเรียนด้วยแบบฝึกเสริมทักษะ ภาษาอังกฤษ ประกอบการสอน	4.73	0.64	ดีมาก
เฉลี่ย	4.61	0.68	ดีมาก

จากตารางที่ 4.4 จากแบบสอบถามระดับความพึงพอใจของนักเรียนที่ใช้แบบฝึกเสริมทักษะภาษาอังกฤษ กลุ่มสาระการเรียนรู้ ภาษาต่างประเทศ ชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 จำนวน 10 ข้อ ระดับความคิดเห็นโดยรวมอยู่ในระดับดีมาก ($\bar{X} = 4.61$, S.D. = 0.68) เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อที่มีค่าเฉลี่ยความพึงพอใจสูงสุด คือ ข้อที่ 1 นักเรียนมีความเข้าใจในเนื้อหา ที่เรียนจากแบบฝึกเสริมทักษะภาษาอังกฤษประกอบการสอน (ค่าเฉลี่ย 4.83) ความพึงพอใจรองลงมา คือ ข้อที่ 7 แบบ ขนาด และสีของตัวอักษรที่ปรากฏในแบบฝึก มีความเหมาะสม (ค่าเฉลี่ย 4.83) ข้อที่มีค่าเฉลี่ยต่ำสุด คือ ข้อที่ 9 นักเรียนพอใจ เมื่อทำกิจกรรมเสร็จแล้ว นักเรียนต้องการรู้คะแนนทันที (ค่าเฉลี่ย 4.37)

บทที่ 5

สรุปผล อภิปรายผลและข้อเสนอแนะ

การวิจัย เรื่อง การพัฒนาทักษะการอ่านภาษาอังกฤษโดยใช้แบบฝึกทักษะ สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 เพื่อพัฒนาการจัดการเรียนรู้ทักษะการอ่านภาษาอังกฤษโดยใช้แบบฝึกทักษะศึกษาค้นคว้าประสิทธิภาพการเรียนรู้ของนักเรียนที่เรียน เปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ของนักเรียน ระหว่างก่อนเรียนกับหลังเรียน และศึกษาความพึงพอใจของนักเรียนที่มีต่อการเรียนรู้โดยใช้แบบฝึกทักษะการอ่านภาษาอังกฤษ ผู้วิจัยได้ดำเนินการสรุปผลการวิจัย อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ ดังนี้

5.1 สรุปผลการวิจัย

5.1.1 การพัฒนาทักษะการอ่านภาษาอังกฤษโดยใช้แบบฝึกทักษะ ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 มีประสิทธิภาพ (E_1/E_2) เท่ากับ 87.50/89.38 ซึ่งสูงกว่าเกณฑ์ที่กำหนดให้ (80/80)

5.1.2 ดัชนีประสิทธิผลการจัดการเรียนรู้ทักษะการอ่านภาษาอังกฤษโดยใช้แบบฝึกทักษะ ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 มีค่าเท่ากับ 0.5500 หรือคิดเป็นร้อยละ 55

5.1.3 นักเรียนที่เรียนด้วยแบบฝึกทักษะการอ่านภาษาอังกฤษมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนหลังสูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

5.1.4 นักเรียนมีความพึงพอใจต่อการเรียนด้วยแบบฝึกทักษะการอ่านภาษาอังกฤษ โดยรวมอยู่ในระดับดีมาก ($\bar{X} = 4.61$, S.D. = 0.68)

5.2 อภิปรายผล

จากผลการศึกษาคำวิจัยเรื่องการพัฒนาเป็นการศึกษาเกี่ยวกับการพัฒนาทักษะการอ่านภาษาอังกฤษโดยใช้แบบฝึก ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 มีข้อค้นพบในการอภิปรายผล ดังนี้

1. การพัฒนาทักษะการอ่านภาษาอังกฤษโดยใช้แบบฝึกทักษะ ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 มีประสิทธิภาพ (E_1/E_2) ตามเกณฑ์ 80/80 ผลการวิจัยพบว่า มีประสิทธิภาพเท่ากับ 87.50/89.38 ซึ่งสูงกว่าเกณฑ์ที่กำหนด(80/80) กล่าวคือประสิทธิภาพกระบวนการ(E_1) มีค่าเท่ากับ 87.50 ประสิทธิภาพผลลัพธ์ (E_2) มีค่าเท่ากับ 89.38

จากผลการวิจัย แสดงให้เห็นว่าแบบฝึกทักษะการอ่านภาษาอังกฤษ ชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 แผนการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ที่พัฒนาขึ้น ทำให้ร้อยละของคะแนนเฉลี่ยของนักเรียนทุกคนที่ได้จากการประเมินผลตามสภาพจริง และการทำแบบฝึกประจำแผนการเรียนรู้โดยรวมทุกแผน ได้ค่าเฉลี่ยร้อยละ 87.50 และได้ร้อยละของคะแนนเฉลี่ยของนักเรียนทุกคนที่ได้จากการทำแบบทดสอบปรนัยหลังเรียน ได้ค่าเฉลี่ยร้อยละ 89.38 ซึ่งการวิจัยของ Lawrey (2001, pp. 817-A) ได้ศึกษาผลการใช้แบบฝึกทักษะกับนักเรียนระดับที่ 1 ถึงระดับที่ 3 จำนวน 87 คน ผลการวิจัยพบว่า นักเรียนที่ได้รับการฝึกโดยใช้แบบฝึกทักษะมีคะแนน การทดสอบหลังการทำแบบฝึกหัดมากกว่าคะแนนก่อนการทำแบบฝึกหัด และนักเรียนทำแบบทดสอบหลังจากฝึกทักษะแล้วได้ถูกต้องเฉลี่ยร้อยละ 89.8 นั่นคือ แบบฝึกทักษะเป็นเครื่องช่วยให้เกิดการเรียนรู้เพิ่มขึ้น ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของ ชมภูณูช สำแดงเดช (2554, น. 85 - 90) เรื่อง พัฒนาทักษะการเขียนคำศัพท์ภาษาอังกฤษ ด้วยแบบฝึกเสริมทักษะของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 ผลการวิจัยพบว่า แบบฝึกเสริมทักษะการเขียนคำศัพท์ภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 มีประสิทธิภาพเท่ากับ 87.82/84.15 สูงกว่าเกณฑ์ที่ตั้ง และสอดคล้องกับผลงานวิจัยของ วิจิตรรัตน์ ศิลาจันทร์ (2554, น. 92-94) ได้ทำการวิจัยเกี่ยวกับการพัฒนาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาภาษาอังกฤษ ชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 โดยวิธีสอนแบบมุ่งประสบการณ์ภาษา และการเรียนแบบร่วมมือกันเรียนรู้ กลุ่มเป้าหมายที่ใช้ในการวิจัยเป็นนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 โรงเรียนสาธิตมหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม อำเภอเมือง จังหวัดมหาสารคาม จำนวน 32 คน ผลการวิจัย พบว่านักเรียนที่ได้รับการสอนตามรูปแบบการสอนภาษาอังกฤษแบบมุ่งประสบการณ์ภาษาและการเรียนแบบร่วมมือกันเรียนรู้ ที่พัฒนาโดยใช้กระบวนการของการวิจัยเชิงปฏิบัติการ มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาภาษาอังกฤษคิดเป็นร้อยละ 80.71 ซึ่งสูงกว่าเกณฑ์ที่กำหนดไว้ร้อยละ 70 และมีจำนวนนักเรียนที่ผ่านเกณฑ์ที่กำหนดดังกล่าวคิดเป็นร้อยละ 84.38

2. ดัชนีประสิทธิผลการจัดกิจกรรมการเรียนรู้การอ่านภาษาอังกฤษ โดยใช้แบบฝึกทักษะ ชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 เท่ากับ 0.55 แสดงว่า แผนการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ที่สร้างขึ้น ทำให้นักเรียนมีความรู้เพิ่มขึ้นจากก่อนเรียน คิดเป็นร้อยละ 55

จากผลการวิจัย แสดงให้เห็นว่า การจัดการเรียนการสอนภาษาต่างประเทศ ผู้สอนจำเป็นที่จะต้องรู้ความแตกต่างระหว่างเทคนิคการสอน วิธีสอน และแนวคิด ทฤษฎี ซึ่งเป็นที่มาของวิธีสอนแบบต่าง ๆ เพื่อจะได้เข้าใจถึงความสัมพันธ์ของคำทั้งสามตามระดับชั้น ในการเรียนการสอนภาษาต่างประเทศ ยังไม่สามารถสรุปได้ว่า วิธีสอนใดเป็นวิธีที่ดีที่สุดและสมบูรณ์แบบที่สุด เพราะแต่ละวิธีต่างก็มีจุดดีและจุดด้อย ดังนั้นผู้สอนจึงจำเป็นต้องศึกษาวิวัฒนาการทฤษฎีการเรียนรู้ และวิธีสอนเพื่อเป็นพื้นฐานในการตัดสินใจ เข้าใจเหตุผลและมองเห็นความจำเป็นในการที่จะต้องปรับเปลี่ยน และประยุกต์วิธีสอนของตน เพื่อสามารถเลือกวิธีสอนที่เหมาะสมกับผู้เรียน และจุดมุ่งหมายของการเรียนภาษาในแต่ละระดับชั้น ทำให้การเรียนการสอนมีประสิทธิภาพ ผู้เรียนเกิดการเรียนรู้ตามความแตกต่างระหว่างบุคคลและเกิดศักยภาพสูงสุดตามความสามารถของแต่ละคน ซึ่งสอดคล้องกับ ลัดดาวัลย์ เอื้อพงษ์ธร (2555, น. 87-90) ได้ศึกษาพัฒนาแผนการจัดกิจกรรมการเรียนรู้การอ่านเรื่องราวแบบผสมผสานความรู้ เรื่องสองพี่น้อง โดยมีความมุ่งหมายเพื่อพัฒนาแผนการจัดกิจกรรมการเรียนรู้แบบผสมผสานความรู้ ชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 ซึ่งได้มาจากการเลือกแบบเจาะจง (Purposive Sampling) ผลการศึกษาพบว่าแผนการจัดกิจกรรมการเรียนรู้แบบผสมผสานความรู้ เรื่องสองพี่น้อง วิชาภาษาไทย ชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 มีประสิทธิภาพ เท่ากับ 91.32/89.57 และดัชนีประสิทธิผล เท่ากับ 0.8583 หมายความว่านักเรียนมีความรู้เพิ่มขึ้นร้อยละ 85.83

3. นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 ที่เรียนด้วยแบบฝึกทักษะการอ่านภาษาอังกฤษ มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนหลังเรียนสูงขึ้นกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 จากการวิจัยการเรียนรู้สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 ก่อนเรียนกับหลังเรียน พบว่า นักเรียนที่เรียนด้วยกิจกรรมการเรียนภาษาอังกฤษเพื่อพัฒนาทักษะการอ่านหลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ซึ่งสอดคล้องกับสมมติฐานที่ตั้งไว้

จากผลการวิจัย แสดงให้เห็นว่า รูปแบบการเรียนรู้ด้วยแบบฝึกที่พัฒนาขึ้นดังกล่าว เป็นการอ่านเรียนรู้ที่กระตุ้นและเร้าความสนใจ ทำให้นักเรียนสามารถจับใจความสำคัญของเรื่อง ได้ดีและส่วนของการตั้งคำถามในการอ่านจะทำให้นักเรียนอยากรู้อยากเห็นมากขึ้น จะช่วยให้นักเรียนระลึกถึงความรู้เดิมที่เกี่ยวข้องกับเรื่องที่อ่านจนช่วยให้ส่วนสำคัญของเรื่องเด่นชัดขึ้น จนโยง ไปสู่การอ่านเรื่องเพื่อหาคำตอบเป็นการอ่านอย่างกระตือรือร้น เพื่อที่จะหาคำตอบนั้นๆ โดยพยายามตอบคำถามอย่าง

ย่อๆ โดยใช้สำนวนของตนเอง ซึ่งจะทำให้นักเรียนรู้ว่าเรื่องที่อ่านเกี่ยวกับอะไร จากนั้นนักเรียนจะ ทบทวนหัวข้อหรือประเด็นสำคัญต่างๆ หลังจากทีอ่านจนจดจำเรื่องได้อย่างมีประสิทธิภาพจนส่งผลต่อ ทักษะการอ่านหลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียน ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของ รัตนา วุฒิสาร (2553, น. 2) ได้ ทำการวิจัยเรื่องการพัฒนาการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 โดยใช้ วิธีสอนแบบ SQ3R ประกอบนิทานพื้นบ้านอีสานผลการวิจัยพบว่านักเรียนที่เรียน โดยใช้วิธีสอนแบบ SQ3R ประกอบนิทานพื้นบ้านอีสานมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนหลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียนอย่างมี นัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 สอดคล้องกับ เกศินี วัชรเสถียร (2554, น. 121-122) ได้ศึกษาการพัฒนา ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาภาษาอังกฤษ โดยใช้รูปแบบการสอนแบบร่วมมือกันเรียนรู้ และการสอน แบบตอบสนองด้วยท่าทาง สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 ผลปรากฏว่า พัฒนาการของคะแนน ความก้าวหน้าที่ได้จากการทำแบบทดสอบย่อย ผลจากการนำรูปแบบร่วมมือกันเรียนรู้ผสมผสานกับ การสอนแบบตอบสนองด้วยท่าทางมาใช้ในการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนทำให้นักเรียนรู้จักพัฒนา ตนเอง โดยสังเกตได้จากคะแนนเฉลี่ยของการทดสอบย่อยแต่ละวงจรที่เพิ่มขึ้น และคะแนนผลสัมฤทธิ์ ของนักเรียน หลังเรียนสูงเกณฑ์ที่กำหนดไว้ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ทั้งนี้อาจเนื่องมาจาก นักเรียนได้ทำกิจกรรมการเรียนรู้ด้วยตนเองตามขั้นตอนที่กำหนดไว้ ทำให้นักเรียนได้เรียนรู้และเข้าใจ ส่งผลให้มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูงขึ้น สอดคล้องกับงานวิจัยของ ฉวีกาญจน์ ดันทิพย์ (2556, น. 94) ได้ทำการวิจัยเรื่อง การพัฒนาชุดกิจกรรมฝึกทักษะภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารของนักเรียนชั้น ประถมศึกษาปีที่ 6 ผลการวิจัย พบว่า ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนหลัง ได้รับการสอน โดยใช้ชุด กิจกรรมฝึกทักษะภาษาอังกฤษ เพื่อการสื่อสารสำหรับ นักเรียน ชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 สูงกว่าเกณฑ์ ที่ตั้งไว้เท่ากับ 17.25 แสดงว่า นักเรียนมีความรู้ความเข้าใจในการเรียนภาษาอังกฤษสูงขึ้นจากเดิมทุกคน เนื่องจากครูผู้สอนมีการใช้สื่อการสอนประกอบการจัดการเรียนการสอน และนักเรียนที่ได้รับการสอน แบบเดิมแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

4. นักเรียนมีความพึงพอใจต่อการจัดกิจกรรมการเรียนรู้โดยใช้แบบฝึกทักษะการอ่าน ภาษาอังกฤษที่พัฒนาขึ้น อยู่ในระดับดีมาก หมายความว่านักเรียนมีความรู้สึกที่ดีมากต่อการเรียนรู้ โดยใช้แบบฝึกทักษะการเขียนภาษาอังกฤษ โดยมีค่าเฉลี่ย 4.61 โดยเฉพาะนักเรียนมีความพึงพอใจมาก เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุด คือ ข้อที่ 1 นักเรียนมีความเข้าใจในเนื้อหา ที่เรียนจากแบบฝึก เสริมทักษะภาษาอังกฤษประกอบการสอน (ค่าเฉลี่ย 4.83) รองลงมา คือ ข้อที่ 7 แบบ ขนาด และสีของ ตัวอักษรที่ปรากฏในแบบฝึก มีความเหมาะสม (ค่าเฉลี่ย 4.83) ข้อที่มีค่าเฉลี่ยต่ำสุด คือ ข้อที่ 9 นักเรียน พอใจ เมื่อทำกิจกรรมเสร็จแล้ว นักเรียนต้องการรู้คะแนนทันที (ค่าเฉลี่ย 4.37) ทั้งนี้อาจเนื่องมาจาก

กิจกรรมการเรียนรู้เป็นไปตามลำดับขั้นตอน นักเรียนมีส่วนร่วมในกิจกรรมทุกขั้นตอนกิจกรรมการเรียนรู้เป็นไปด้วยความสนุกสนานไม่น่าเบื่อตลอดจนแบบฝึกก็มีสีสันสวยงามน่าสนใจไม่ยากเกินไป และเหมาะกับวัยของผู้เรียนทำให้นักเรียนมีความพึงพอใจมาก สอดคล้องกับ ชมภูณูช สำแดงเดช (2554, น. 5) ที่ได้พัฒนาทักษะการเขียนคำศัพท์ภาษาอังกฤษ ด้วยแบบฝึกเสริมทักษะของนักเรียน ชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 เพื่อเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน และเพื่อศึกษาความพึงพอใจของนักเรียนที่มีต่อแบบฝึกเสริมทักษะการเขียนคำศัพท์ภาษาอังกฤษ ผลการวิจัยพบว่า ความพึงพอใจของนักเรียนที่มีต่อการเรียนด้วยแบบฝึกเสริมทักษะการเขียนคำศัพท์ภาษาอังกฤษที่สร้างขึ้น โดยรวมอยู่ในระดับมาก

5.3 ข้อเสนอแนะ

5.3.1 ข้อเสนอแนะเพื่อนำผลการวิจัยไปใช้

5.3.1.1 ครูผู้สอนในเนื้อหาภาษาอังกฤษเพื่อพัฒนาทักษะการอ่านของนักเรียน ชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 สามารถนำแบบฝึกประกอบแผนการจัดการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ไปใช้สอนได้ทันที

5.3.1.2 ผู้เรียนสามารถพัฒนาความสามารถในการเรียนรู้ได้ ในการใช้กิจกรรมการเรียนการสอนนี้ โดยไม่จำเป็นต้องแยกผู้เรียนออกเป็นกลุ่มเก่ง และกลุ่มอ่อน สื่อประกอบการสอนนี้ไม่มีผลกับผู้เรียนที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนต่างกัน ทุกคนสามารถเรียนรู้ได้อย่างมีประสิทธิภาพทางการเรียนสูง

5.3.1.3 ควรให้ในการใช้ใบงาน และสมุดภาพประกอบแบบฝึกหัดกับนักเรียนให้มากที่สุด ให้สามารถที่จะใช้เวลาว่างในการเรียนปฏิบัติอย่างมีประสิทธิภาพมากที่สุด

5.3.1.4 ก่อนนำแผนการจัดการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ประกอบการใช้แบบฝึกทักษะการอ่านภาษาอังกฤษไปให้นักเรียนใช้ ควรศึกษาคู่มือการใช้ และขั้นตอน กิจกรรมการเรียนให้ละเอียด

5.3.2 ข้อเสนอแนะในการวิจัยครั้งต่อไป

5.3.2.1 ควรมีการศึกษาความแตกต่างในด้านอื่น ๆ ของผู้เรียน เช่น ทักษะคิดของผู้เรียน ระดับสติปัญญา บุคลิกภาพของผู้เรียน เพศ หรือตัวแปรอื่น ๆ ที่มีผลต่อการเรียน ในลักษณะกลุ่มย่อย

5.3.2.2 ควรมีการสร้างแบบฝึกที่มีประสิทธิภาพในวิชาอื่น ๆ เพื่อจะได้นำไปใช้เป็นสื่อที่ใช้ประกอบการเรียนการสอน และเพื่อส่งเสริมการจัดการเรียนรู้ให้แก่กลุ่มเป้าหมายอื่น ๆ เพราะเห็นได้ว่า แบบฝึกจะช่วยทำให้นักเรียนเข้าใจบทเรียนดีขึ้น นักเรียนมีความสุขกับกิจกรรมที่ได้ใช้แบบฝึก รวมถึงฝึกให้เด็กมีความเชื่อมั่นและสามารถประเมินผลตนเองได้ด้วย

5.3.2.3 ควรมีการวิจัยเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนระหว่างการสอบปกติ การใช้
ใบงานประกอบการเรียน และกับการเรียนรู้จากชุมชน

5.3.2.4 ควรมีการวิจัยเกี่ยวกับระยะเวลา ในการใช้แผนการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ กลุ่มที่มี
ความสามารถทางการเรียน สูง ปานกลาง และต่ำ

มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม
RAJABHAT MAHASARAKHAM UNIVERSITY

บรรณานุกรม

มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม
RAJABHAT MAHASARAKHAM UNIVERSITY

บรรณานุกรม

- กมลรัตน์ หลลาสุวงศ์. (2552). จิตวิทยาการศึกษา (พิมพ์ครั้งที่ 5). กรุงเทพฯ : คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร.
- เกศินี วัชรเสถียร. (2515). การพัฒนาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาภาษาอังกฤษโดยใช้รูปแบบการสอนแบบร่วมมือกันเรียนรู้และการสอนแบบตอบสนองด้วยท่าทาง ชั้นประถมศึกษาปีที่ 5. ดึงข้อมูลจาก <http://203.146/research/r001/y43e3272.htm> > May 16.
- จันทร์ชัย มหาโพธิ์. (2555). รายงานการวิจัยเรื่อง การเปรียบเทียบผลการเขียนสะกดคำของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 ในสังกัดสำนักงานการประถมศึกษาจังหวัดอุดรธานี โดยใช้แบบฝึกการเขียนสะกดคำกับการเขียนตามคำบอก. อุดรธานี : สำนักงานการประถมศึกษาจังหวัดอุดรธานี.
- คณะกรรมการการประถมศึกษาแห่งชาติ, สำนักงาน. (2552). คู่มือการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนภาษาอังกฤษ ชั้นประถมศึกษาปีที่ 3. กรุงเทพฯ : โรงพิมพ์คุรุสภา.
- ชมภูณัฐ ลำแดงเดช. (2554). การพัฒนาทักษะการเขียนคำศัพท์ภาษาอังกฤษ ด้วยแบบฝึกเสริมทักษะของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4. (วิทยานิพนธ์ปริญญาครุศาสตรมหาบัณฑิต). มหาสารคาม : มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม.
- ชัยยงค์ พรหมวงศ์. (2554). ประสิทธิภาพของสื่อการเรียนรู้. นนทบุรี : มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมราชา.
- ไชยยศ เรื่องสุวรรณ. (253). เทคโนโลยีการศึกษาทฤษฎีและการวิจัย. กรุงเทพฯ : โอ เอส พรินติ้งเฮาส์.
- ณัฐกานต์ ตันทิพย์. (2556). การพัฒนาชุดกิจกรรมฝึกทักษะภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6. (วิทยานิพนธ์ปริญญาครุศาสตรมหาบัณฑิต). อุดรดิษฐ์ : มหาวิทยาลัยราชภัฏอุดรดิษฐ์.
- จิตติรัตน์ ศิลาจันทร์. (2555). การพัฒนาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาภาษาอังกฤษชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 โดยวิธีสอนแบบมุ่งประสบการณ์ภาษาและการเรียนแบบร่วมมือกันเรียนรู้. (วิทยานิพนธ์ปริญญาครุศาสตรมหาบัณฑิต). ขอนแก่น : มหาวิทยาลัยขอนแก่น.
- ธิดารัก ดาบพลอ่อน. (2552). การพัฒนาแบบฝึกเสริมทักษะการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อจับใจความชั้นประถมศึกษาปีที่ 6. (วิทยานิพนธ์ปริญญาการศึกษามหาบัณฑิต). มหาสารคาม : มหาวิทยาลัยมหาสารคาม.

- นิตยา ฤทธิโยธี. (2556). *การทำและการใช้แบบฝึกเสริมทักษะ*. กรุงเทพฯ : หน่วยงานพิเศษ กรมสามัญศึกษา.
- เนาวรัตน์ ชื่นมณี. (2551). *การพัฒนาแบบฝึกทักษะภาษาไทยการสะกดคำยาก เรื่องเปิดหาย สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 2*. (วิทยานิพนธ์ปริญญาการศึกษามหาบัณฑิต). มหาสารคาม : มหาวิทยาลัยมหาสารคาม.
- บุญชม ศรีสะอาด. (2554). *การวิจัยเบื้องต้น* (พิมพ์ครั้งที่ 4). กรุงเทพฯ : สุวีริยาสาส์น.
- ประชาชาติธุรกิจออนไลน์. (2557). *การศึกษาไทยถอยหลัง หวันแพ้ชาติอาเซียน*. สืบค้นจาก www.prachachat.net/news_detail.php?newsid=1411630895
- ประนอม สุรัสวดี. (2551). *กิจกรรมและสื่อการสอนวิชาภาษาอังกฤษ ระดับประถมศึกษา*. (พิมพ์ครั้งที่ 6). กรุงเทพฯ : จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- ประสาธ อิศรปริดา. (2553). *จิตวิทยาการเรียนรู้กับการสอน*. กรุงเทพฯ : กราฟิเคอาร์ท.
- เผชิญ กิจระการ. (2554). *เทคโนโลยีและสื่อทางการศึกษา*. มหาสารคาม : มหาวิทยาลัยมหาสารคาม.
- พรรณี ชูทัย. (2548). *จิตวิทยาการเรียนการสอน*. กรุงเทพฯ : วรวิมลการพิมพ์.
- พุทธรัตน์ ทะสา. (2554). *การสร้างบทเรียนพัฒนาทักษะการอ่านภาษาอังกฤษสำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4*. (วิทยานิพนธ์ปริญญาการศึกษามหาบัณฑิต). มหาสารคาม : มหาวิทยาลัยมหาสารคาม.
- ไพเราะ วุฒิจริณกุล. (2550). *การพัฒนาชุดฝึกทักษะการอ่านภาษาไทยเพื่อจับใจความ ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5*. (วิทยานิพนธ์ปริญญาการศึกษามหาบัณฑิต). มหาสารคาม : มหาวิทยาลัยมหาสารคาม, 2550.
- ภาวินี ทอสูงเนิน. (2553). *การพัฒนาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนคำศัพท์ภาษาอังกฤษ โดยใช้แบบฝึกเสริมทักษะภาษาอังกฤษ สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3*. *โรงเรียนบ้านหนองหมากจังหวัดนครราชสีมา*. (วิทยานิพนธ์ปริญญาศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต). ขอนแก่น : มหาวิทยาลัยขอนแก่น.
- มนทิรา ภัคดิณรงค์. (2550). *การศึกษาแบบฝึกกิจกรรมขั้นตอนที่ 5 ที่มีประสิทธิภาพ และความคงทนในการเรียนรู้ เรื่องยังไม่สายเกินไป วิชาภาษาไทยชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 โดยการสอนแบบมุ่งประสบการณ์ทางภาษา*. (วิทยานิพนธ์ปริญญาการศึกษามหาบัณฑิต). มหาสารคาม : มหาวิทยาลัยมหาสารคาม.

- มาสวิมล รักบ้านเกิด. (2551). ผลการสอนโดยใช้แบบฝึกการเขียนสะกดคำยากในวิชาภาษาไทยกับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3. (วิทยานิพนธ์ปริญญาการศึกษามหาบัณฑิต). กรุงเทพฯ : มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ.
- ยุพา ยิ้มพงษ์. (2552). การสร้างแบบฝึกการเขียนคำใช้อักษรควบ "ร" "ล" และ "อ" สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1. (วิทยานิพนธ์ปริญญาศิลปศาสตรมหาบัณฑิต). กรุงเทพฯ : มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์.
- รัชณี ศรีไพวรรณ. (2547). แบบฝึกทักษะวิชาภาษาไทย สำหรับนักเรียนปฐมวัย, ใน คู่มือครูและความคิดทรงสนะการสอนเด็กเริ่มเรียนที่พูดสองภาษา. นครราชสีมา : สำนักงานเขตการศึกษา.
- ราชบัณฑิตยสถาน. (2546). พจนานุกรมฉบับราชบัณฑิตยสถาน พ.ศ.2546. กรุงเทพฯ : อักษรเจริญทัศน์.
- รุ่งจิตต์ อิงวิริยะ. (2552). การสร้างบทเรียนสำเร็จรูปสร้างเสริมทักษะการอ่านภาษาอังกฤษสำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6. (ปริญญาานิพนธ์ปริญญาการศึกษามหาบัณฑิต). สงขลา : มหาวิทยาลัยทักษิณ.
- ล้วน สายยศ และอังคณา สายยศ. (2552). หลักการวิจัยทางการศึกษา (พิมพ์ครั้งที่ 5). กรุงเทพฯ : ศึกษาพร.
- ลัดดาวัลย์ เอื้อพงษ์. (2555). การพัฒนาแผนการจัดกิจกรรมการเรียนรู้การอ่านเรื่องราวแบบบูรณาการชั้นประถมศึกษาปีที่ 2. (วิทยานิพนธ์ปริญญาครุศาสตรมหาบัณฑิต). มหาสารคาม : มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม.
- วรรณ แก้วแพรง. (2546). คู่มือการสอนเขียนชั้นประถมศึกษา. กรุงเทพฯ : โอเนสตโต้.
- วิจารณ์ พานิช. (2558). การศึกษาในศตวรรษที่ 21. สืบค้นจาก <http://www.gotoknow.org/posts/548176>.
- วิไลลักษณ์ อุดมทรัพย์. (2556). การพัฒนาแบบฝึกทักษะภาษาอังกฤษ เรื่องการสะกดคำศัพท์จากแบบเรียน *English Is Fun Book II* ชั้นประถมศึกษาปีที่ 5. (วิทยานิพนธ์ปริญญาการศึกษามหาบัณฑิต). มหาสารคาม : มหาวิทยาลัยมหาสารคาม.
- วิไลภรณ์ ร่วมรักษ์. (2551). การพัฒนาหนังสือเรียนภาษาเป็นสื่อการสอนวิชาภาษาอังกฤษชั้นประถมศึกษาปีที่ 1. (วิทยานิพนธ์ปริญญาการศึกษามหาบัณฑิต). มหาสารคาม : มหาวิทยาลัยมหาสารคาม.

- ศุภวรรณ หาญสุวรรณ. (2551). ปัญหาการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนวิชาภาษาอังกฤษของครูผู้สอนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 ในโรงเรียนประถมศึกษาสังกัดสำนักงานการประถมศึกษาจังหวัดบุรีรัมย์. (วิทยานิพนธ์ปริญญาการศึกษามหาบัณฑิต). มหาสารคาม : มหาวิทยาลัยมหาสารคาม.
- ศึกษาธิการ, กระทรวง. (2545). คู่มือประเมินผลการเรียนตามหลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐาน พ.ศ. 2542. กรุงเทพฯ : อรุณสภานาครี.
- สมชัย ไชยสกุล. (2552). การสร้างแบบฝึกหัดการอ่านออกเสียงคำที่สะกด สำหรับนักเรียนที่พูดภาษามลายู ระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 5. (วิทยานิพนธ์ปริญญาศิลปศาสตรมหาบัณฑิต). กรุงเทพฯ : มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์.
- สมนึก ภัททิยชนี. (2554). การวัดผลการศึกษา. กทม. : ประสานการพิมพ์.
- สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษามหาสารคาม เขต 1. (2557). รายงานผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนปีการศึกษา 2556 สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษามหาสารคาม เขต 1. มหาสารคาม : สารคามการพิมพ์.
- สำนักงานสถิติแห่งชาติ. (2557). รายงานการวิจัยมาตรฐานการศึกษาของประเทศไทยและนานาชาติ. สืบค้นจาก http://service.nso.go.th/nso/nsopublish/citizen/news/news_edu.jsp
- สำนักวิชาการและมาตรฐานการศึกษา. (2552). หลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551. (พิมพ์ครั้งที่ 2). กรุงเทพฯ : องค์การรับส่งสินค้าและพัสดุภัณฑ์.
- สำนักวิชาการและมาตรฐานการศึกษา. (2555). สารและมาตรฐานการเรียนรู้กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ. กรุงเทพฯ : อรุณสภานาครี.
- สุธีรัตน์ พิมพ์บุญมา. (2552). ปัญหาการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนวิชาภาษาอังกฤษของครูผู้สอนชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 ในโรงเรียนประถมศึกษา สังกัดสำนักงานการประถมศึกษาจังหวัดสุรินทร์. (วิทยานิพนธ์ปริญญาการศึกษามหาบัณฑิต). มหาสารคาม : มหาวิทยาลัยมหาสารคาม.
- สุริยา ตอพล. (2553). การพัฒนาหนังสือเรียนและแบบฝึกเสริมทักษะสำหรับการสอนภาษาไทยแบบมุ่งประสบการณ์ภาษา ชั้นประถมศึกษาปีที่ 1. (วิทยานิพนธ์ปริญญาการศึกษามหาบัณฑิต). มหาสารคาม : มหาวิทยาลัยมหาสารคาม.
- โสภณ นุ่มทอง. (2540). การหาประสิทธิภาพของสื่อ, วารสารวิชาการ. 27(6) : 82-86 ; มิถุนายน.
- เอนกกุล กริแสง. (2550). จิตวิทยาการศึกษา. พิษณุโลก : วิทยาลัยวิชาการศึกษา พิษณุโลก.

- Cha, Sunghee Lee. (1990). communicative Emphasis of FFL/ELS Textbook Materials : An Analysis of the Language Learning Activities in Korean Junior-High EFL and Selected Beginning ESL Textbooks, *Dissertation Abstracts International*. 50(1) : 3458- A ; May.
- Gagne. Robert M. (1970). *The Condition of Learning*. 2nd ed. New York : Holt Rinehart and Winston.
- Gillis, Roy Lee. (2001). *The Use of Newspapers for Teaching Language Arts and Reading*. Available < [http. Thailis.uni.net.th/dao/detail.nsp](http://Thailis.uni.net.th/dao/detail.nsp)> July 31.
- Goodman, R, A. (2001). Flectcher and W. Schneider. "the Effectivness Index As a Comparative Measure in Media Product Evaluations, *Education of Technology*. 20(9) : 30-34 ; September.
- Khal, Thomas J. (1998). Lift – Saving Techniques Foreign Language Learner Lost and Sea,” *English Teaching Forum*. 26(3) : 6-8 ; July, 1998.
- Lawrey, Eleanor Blodwyn Lane. (1978). The Effects of Four Drills and Practice Time Unit on The Recording Performances of Students with Specific Learning Disabilities, *Dissertation Abstracts International*. 39(70) 817-A ; August.
- Mcecake, Poyee Guinte. (1979). The Efect of Original Systematic Study Worksheet, Read Level and Sex on the Spelling Achievement of Sixth Grade Students, *Dissertation Abstracts International*. 39(12) : 7199-A ; June.
- Shcwendinger, Jane Rea. (1977). Study of Modatity of Inferences and Their Relationship to Spelling Achievement of Sixth grade Strdents, *Resourecs in Education*. 12(12) : 5I ; December.

ภาคผนวก

มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม
RAJABHAT MAHASARAKHAM UNIVERSITY

ภาคผนวก ก

แผนการจัดการเรียนรู้

มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม
RAJABHAT MAHASARAKHAM UNIVERSITY

แผนการจัดการเรียนรู้ที่ 5

รายวิชา ภาษาอังกฤษ กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ รหัสวิชา 13101

หน่วยการเรียนรู้ที่ 3 เรื่อง our food

ชั้นประถมศึกษาปีที่ 3

เรื่อง The food

เวลา 2 ชั่วโมง

วันที่.....เดือน.....พ.ศ.....

---

1. สาระสำคัญ

ในการเรียนภาษาอังกฤษ การเรียนรู้คำศัพท์ และ โครงสร้าง ไวยากรณ์ต่าง ๆ จะช่วยให้นักเรียนสามารถอ่านและเข้าใจเนื้อเรื่องที่อ่านได้ดี และเป็นพื้นฐานในการใช้ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารในระดับสูง ทั้งยังนำไปใช้เป็นประโยชน์ในชีวิตประจำวันได้เป็นอย่างดี

2. มาตรฐานการเรียนรู้ / ตัวชี้วัด

มาตรฐานการเรียนรู้

ต 1.1 ป.3/1 ปฏิบัติตามคำสั่ง และคำขอร้องง่ายๆที่ฟังหรืออ่าน

ต 1.1 ป.3/2 อ่านออกเสียงคำ สะกดคำ อ่านกลุ่มคำ ประโยคและบทพูดเข้าจังหวะ (chant) ง่าย ๆ ถูกต้องตามหลักการอ่าน

ต 1.1 ป.3/3 เลือก/ระบุภาพหรือสัญลักษณ์หรือเครื่องหมายตรงตามความหมายของประโยค และข้อความสั้น ๆ ที่ฟัง

ต 1.1 ป.3/4 ตอบคำถามจากการฟังหรืออ่านประโยค บทสนทนาหรือนิทานง่าย ๆ

3. จุดประสงค์การเรียนรู้

1. นักเรียนสามารถอ่านออกเสียงคำศัพท์และอธิบายความหมายได้ ถูกต้อง
2. นักเรียนสามารถอ่านและเขียนคำศัพท์และประโยค ได้ถูกต้อง

4. สาระการเรียนรู้

4.1 กิจกรรมนำสู่การเรียนรู้ (Warm up)

4.1.1 ครูเดินเข้ามาในชั้นเรียน แล้วกล่าวทักทายนักเรียนว่า

Teacher : Good morning (afternoon).

Welcome back to school.

Students : Good morning (afternoon), teacher.

Teacher : Class, are you ready to learn English?

Students : Yes.

4.1.2 สนทนาเกี่ยวกับอาหารและช่วยกันร้องเพลง I am hungry. พร้อมกัน

4.2 กิจกรรมชั้นนำเสนอ (Presentation)

ชั้นนำเสนอ (Presentation)

1. ทบทวน คำศัพท์ เกี่ยวกับอาหารและเครื่องดื่ม โดยการถาม-ตอบ What's this ? It's a/an.....It is some..... โดยใช้บัตรคำ, บัตรคำศัพท์, แถบประโยค

2. ให้นักเรียนศึกษาใบความรู้ที่ 1 (study sheet 1) ครูอ่านนำและให้นักเรียนอ่านตาม 2-3 ครั้ง พร้อมถามนักเรียน โดยใช้บัตรภาพ บัตรคำ แถบประโยค ด้วยประโยค

- What do you have breakfast ? I have.....

- What would you like to drink ? I like .....

- What do you like ? I like .....(อาหาร / เครื่องดื่ม).....

4.3 กิจกรรมขั้นฝึกปฏิบัติ (Practice)

ขั้นฝึกปฏิบัติ (Practice)

1. นักเรียนจับคู่ฝึกพูดสนทนาจากใบความรู้ที่ 1 (study sheet 1)

2. นักเรียนทำแบบฝึกหัดโดยจำแนกอาหารและเครื่องดื่มจากใบงานที่ 1 (worksheet

1) โดยศึกษาจากใบความรู้ที่ 1 (study sheet 1)

4.4 กิจกรรมชั้นนำไปใช้ (Production)

ชั้นนำไปใช้ (Production)

1. นักเรียนเขียนเรียงตัวอักษรเป็นคำศัพท์เกี่ยวกับอาหารและเครื่องดื่มจากรูปภาพที่กำหนดในใบงานที่ 2 (worksheet 2) โดยศึกษาจากใบความรู้ที่ 1 (study sheet 1)

5. กิจกรรมขั้นสรุป (Wrap up)

ครูและนักเรียนเฉลยประโยคในใบงานที่ 1 (worksheet 1) และ สรุปคำศัพท์ใบงานที่ 2 (worksheet 2)

6. การวัดและประเมินผล

วิธีวัด	เครื่องมือ
1. สังเกตทักษะการฟัง / พูด / อ่าน	1. แบบประเมินทักษะทางภาษา
2. สังเกตพฤติกรรมความรับผิดชอบในการทำงาน และเจตคติที่ดีต่อการเรียน	2. แบบประเมินพฤติกรรมนักเรียน
3. ตรวจสอบผลงานจากใบงานที่ 1 และ 2	3. แบบบันทึกการประเมินชิ้นงาน

7. สื่อการเรียนรู้

- 7.1 ใบงานที่ 1 (worksheet 1) จำแนกอาหารและเครื่องดื่ม
- 7.2 ใบงานที่ 2 (worksheet 2) เรียงตัวอักษรเป็นคำศัพท์เกี่ยวกับอาหารและเครื่องดื่ม
- 7.3 ใบความรู้ที่ 1 (study sheet 1) บทสนทนา
- 7.4 บัตรคำ บัตรภาพ แถบประโยคเกี่ยวกับอาหารและเครื่องดื่ม
- 7.5 เนื้อเพลง I am hungry.

8. ความคิดเห็นของผู้บริหารสถานศึกษาหรือผู้ที่ได้รับมอบหมาย

.....

.....

.....

.....

.....

ลงชื่อ.....

(นายพรหมสรรค์ หมั่นไชสง)

ผู้อำนวยการ โรงเรียนบ้านหนองอุ่มหวายสามัคคี

วันที่.....เดือน.....พ.ศ.....

9. บันทึกหลังการจัดการเรียนรู้

ผลการจัดการเรียนรู้

.....

.....

.....

ปัญหา/อุปสรรค

.....

.....

.....

ข้อเสนอแนะ/แนวทางแก้ไข

.....

.....

.....

ลงชื่อ.....

(นางนฤมล แว้วสอน)

ตำแหน่ง ครู

วันที่.....เดือน.....พ.ศ.....

มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม
RAJABHAT MAHASARAKHAM UNIVERSITY

เรื่อง our food
Eating out. ชั้นประถมศึกษาปีที่ 3

เพลง I am hungry.

I am hungry.

I am hungry.

Dear, my friends.

Dear, my friends.

I want to eat now.

I want to eat now.

Hamburger. Hamburger.

Study Sheet 1 หน่วยการเรียนรู้ที่ 3 our food
แผนการจัดการเรียนรู้ ที่ 5 ชั้นประถมศึกษาปีที่ 3

At the restaurant

John : Good morning . Here's a menu.

Lucy : Thank you, John.

John : What do you have for breakfast ?

Lucy : Chicken Sandwich , How about you ?

John : I have a hamburger .

Lucy : What would you like to drink ?

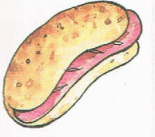

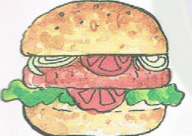

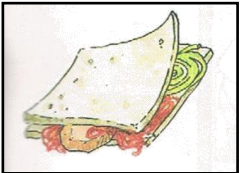

John : I 'd like a glass of milk. How about you ?

Lucy : I 'd like a glass of orange juice.

Sheet 2 หน่วยการเรียนรู้ที่ 3 our food
แผนการจัดการเรียนรู้ที่ Eating Out ชั้นประถมศึกษาปีที่ 3

	cake
	hot dog
	milk
	hamburger
	orange juice
	chicken sandwich
	coffee

ภาคผนวก ข

แบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน

มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม
RAJABHAT MAHASARAKHAM UNIVERSITY

ข้อสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการอ่าน

กลุ่มสาระการเรียนรู้ ภาษาต่างประเทศ ชั้นประถมศึกษาปีที่ 3

Module 1

จำนวน 20 ข้อ

จงกา X ทับตัวอักษร ตรงกับตัวเลือกที่ต้องการลงในกระดาษคำตอบ

ใช้บทสนทนาข้างล่างนี้ตอบข้อ 1 – 4

Jack: Hello, Tom. What are you doing?

Tom: Hello, Jack. I'm writing the letter to my uncle.

Jack : Um...I want to write the letter to my friend.
Where's the pen?

Tom : It's next to the book.

Jack : Oh, thank you.

1. **A :** What is Jack doing?
B : _____.
a. He's reading a book.
b. He's writing the letter to his uncle.
c. He's listening the radio.
d. He's drawing the picture.
2. **A :** Who is speaking with Jack?
B : _____.
a. Mark
b. Sam
c. Tom
d. Joe

3. **A :** What does Jack want to do?

B : _____.

- a. He wants to write the letter.
- b. He wants to write his name.
- c. He wants to read the letter.
- d. He wants to read the newspaper.

4. **A :** _____.

B : It's next to the book.

- a. What's that?
- b. What colour is the pen?
- c. Whose's the pen?
- d. Where's the pen?

อ่านจดหมายข้างล่างนี้แล้วตอบข้อ 5 – 10

Dear Dad and Mum,

Good morning my Dad and Mum. I like my new school. My teacher's name is Mrs. Bell. She teaches English. She is kind. I have four friends. Their names are Tom, Jack, Lisa and Anne. They are friendly. I love them. Mark

5. **A** : Whose's this letter?
B : _____.
 a. Mark   b. Tom
 c. Anne   d. Lisa
6. **A** : Who does Mark send the letter to?
B : _____.
 a. His uncle   c. His friend
 b. His aunt   d. His Dad and Mum
7. **A** : Who is Mark's English teacher?
B : _____.
 a. Mrs. Wood   b. Mrs. Bill
 c. Mrs. Bell   d. Mrs. Lisa
8. **A** : How many friends does he have?
B : _____.
 a. Four   b. Five
 c. Six   d. Seven
9. **A** : What are their names?
B : _____.
 a. Tom, Mark, Lisa and Anne
 b. Tom, Jack, Lisa and Anne
 c. Mark, Jack, Lisa and Anne
 d. Tom, Jack, Mark and Anne
10. **A** : What are they like?
B : _____.
 a. Ugly   b. Boring
 c. Funny   d. Friendly

อ่านข้อความข้างล่างนี้แล้วตอบข้อ 11 - 14

I'm Kate. I study at St. Maria's School. There are many trees and a large playground. The hall is between the classrooms and the library. The cafeteria is opposite to the music room. The toilets are next to the swimming pool.

11. **A** : Which school does Kate study?
B : _____.
 a. St. Paul's School
 b. St. Maria's School
 c. St. Peter's School
 d. Maria School
12. **A** : How many playground are there in her school?
B : _____.
 a. Four   b. Three
 c. Two   c. One
13. **A** : Where is the hall?
B : _____.
 a. It's between the classrooms and the library.
 b. It's next to the toilets.
 c. It's opposite to the playground.
 d. It's next to the swimming pool.

14. A : Where are the toilets?
 B : _____.
- They are next to the hall.
  - They are opposite to the library.
  - They are next to the swimming pool.
  - They are opposite to the trees.

ข้อ 15 – 16 ข้อใดมีคำที่ออกเสียง -p-

- pan
  - hand
  - cat
  - dog
- girl
  - cup
  - ten
  - six

ข้อ 17 – 18 ข้อใดมีคำที่ออกเสียง -b-

- mat
  - nose
  - rubber
  - pen
- glass
  - chair
  - shoe
  - baby

ข้อ 19 – 20 ข้อใดมีคำที่ออกเสียง -t-

- start
  - nose
  - book
  - one
- four
  - visit
  - gym
  - chair

ข้อสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการอ่านกลุ่มสาระการเรียนรู้ ภาษาต่างประเทศ
ชั้นประถมศึกษาปีที่ 3

Module 2

จำนวน 20 ข้อ

จงกา X ทับตัวอักษร ตรงกับตัวเลือกที่ต้องการลงในกระดาษคำตอบ

อ่านบันทึกข้างล่างนี้แล้วตอบข้อ 1 – 5

I am Helen. I am a new student. I study in Pratom 4. I'm ten years old. I come from America. I live in Red Town. I have one brother and one sister.

Helen

1. A : What's her name?
B : _____.
a. Her name's Lisa
b. I'm Helen
c. His name's Mark
d. Her name's Helen.
2. A : How old is she?
B : _____.
a. She is eight years old. .
b. She is nine years old. .
c. She is ten years old. .
d. She is eleven years old
3. A : What does she come from?
B : _____.
a. She comes from America
b. She comes from Thailand.
c. She comes from China.
d. She comes from Germany.
4. A : Where does she live?
B : _____.
a. She lives in Yellow Town
b. She lives in Blue Town
c. She lives in Red Town.
d. She lives in Green Town
5. A : How many brothers or sisters does she have?
B : _____.
a. She has two brothers.
b. She has one sister.
c. She has one brother and one sister.
d. She has two brothers and one sister.

ใช้บทสนทนาข้างล่างนี้ตอบข้อ 6 - 8

Anne: I'm going to the zoo.

Are you going to go
with me?

Lisa: Yes. How do you go to the
zoo?

Anne : I go to the zoo by the train.

Lisa : Um...I think we go to the
zoo by bus. There are many
buses to go.

Anne : OK.

6. **A :** Where are they going?
B : _____.
- a. The school b. The store
c. The bank d. The zoo
7. **A :** Are they going to the zoo by train?
B : _____.
- a. Yes, they are.
b. Yes, they aren't.
c. No, they aren't.
d. No, they are.
8. **A :** How do they go to the zoo?
museum?
B : _____.
- a. By bus b. By car
c. By train d. By boat
9. **A :** Who's going to the museum?
B : _____.
- a. Tom b. Jack

ใช้บทสนทนาข้างล่างนี้ตอบข้อ 9 - 12

Tom: Where's Mark going?

Jack: He's going to the museum.

Tom : How's he going there?

Jack : He's taking a bus.

Tom : Let's go to the museum.

Jack : OK.

10. **A :** How's he going there?
B : _____.
- a. Riding a bicycle
b. Taking a bus
c. Taking a train
d. Driving a car
11. **A :** Is Mark going to the zoo?
B : _____.
- a. No, he isn't.
b. No, he is.
c. Yes, he is
d. Yes, he isn't.
12. **A :** Who want to go to the
museum?
B : _____.
- a. Anne and Lisa
b. Lisa and Jack
c. Jack and Anne
d. Tom and Jack

c. Mark   d. Tom, Jack and Mark

ข้อ 13 – 15 ข้อใดมีคำที่ออกเสียง **-d-**

13. a. bed   b. arm
       c. hen   d. Write
14. a. smile   b. sing
       c. day   d. Cat
15. a. apple   b. egg
       c. water   d. doughnut

ข้อ 16 – 18 ข้อใดมีคำที่ออกเสียง **-k-**

16. a. eat   b. kick
       c. run   d. sleep
17. a. clock   b. pen
       b. hat   d. spoon
18. a. pen   b. ruler
       c. card   d. table

ข้อ 19 – 20 ข้อใดมีคำที่ออกเสียง **-g-**

19. a. robot   b. sock
       c. car   d. flag
20. a. stone   b. shirt
       c. ghost   d. lion

ข้อสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการอ่าน
ภาษาอังกฤษ ชั้นประถมศึกษาปีที่ 3

เฉลย ข้อสอบ Module 1

1.	a	~~b~~	c	d
2.	a	b	~~c~~	d
3.	~~a~~	b	c	d
4.	a	b	c	~~d~~
5.	~~a~~	b	c	d
6.	a	b	c	~~d~~
7.	a	b	~~c~~	d
8.	~~a~~	b	c	d
9.	a	~~b~~	c	d
10.	a	b	c	~~d~~

11.	a	~~b~~	c	d
12.	a	b	c	~~d~~
13.	~~a~~	b	c	d
14.	a	b	~~c~~	d
15.	~~a~~	b	c	d
16.	a	~~b~~	c	d
17.	a	b	~~c~~	d
18.	a	b	c	~~d~~
19.	~~a~~	b	c	d
20.	a	~~b~~	c	d

เฉลย ข้อสอบ Module 2

1.	a	b	c	~~d~~
2.	a	b	~~c~~	d
3.	~~a~~	b	c	d
4.	a	b	~~c~~	d
5.	a	b	~~c~~	d
6.	a	b	c	~~d~~
7.	a	b	~~c~~	d
8.	~~a~~	b	c	d
9.	a	b	~~c~~	d
10.	a	~~b~~	c	d

11.	~~a~~	b	c	d
12.	a	b	c	~~d~~
13.	~~a~~	b	c	d
14.	a	b	~~c~~	d
15.	a	b	c	~~d~~
16.	a	~~b~~	c	d
17.	~~a~~	b	c	d
18.	a	b	~~c~~	d
19.	a	b	c	~~d~~
20.	a	b	~~c~~	d

ภาคผนวก ค

แบบสอบถามความพึงพอใจของนักเรียน
มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม
RAJABHAT MAHASARAKHAM UNIVERSITY

แบบสอบถามความคิดเห็นของนักเรียนต่อแบบฝึกทักษะภาษาอังกฤษ

กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ ชั้นประถมศึกษาปีที่ 3

คำชี้แจง ให้นักเรียนอ่านรายการประเมิน แล้วเปรียบเทียบแสดงความคิดเห็นกับแบบฝึกทักษะกลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ แล้วกาเครื่องหมาย / ลงในช่องระดับความคิดเห็น ที่เห็นว่าเหมาะสม และตรงกับความรู้สึกรักของนักเรียน

รายการประเมิน	ระดับความคิดเห็น				
	ดี มาก	ดี	ปาน กลาง	น้อย	น้อย ที่สุด
1. นักเรียนมีความเข้าใจในเนื้อหา วิชาที่เรียนจากแบบฝึกทักษะภาษาอังกฤษ ประกอบการสอน					
2. แบบฝึกทักษะภาษาอังกฤษ ประกอบการสอนช่วยเร้าความสนใจ					
3. แบบฝึกทักษะภาษาอังกฤษ ประกอบการสอนช่วยให้นักเรียนชอบเรียน					
4. แบบฝึกทักษะภาษาอังกฤษ ประกอบการสอนทำให้นักเรียนสนุกกับการเรียน					
5. แบบฝึกทักษะภาษาอังกฤษ ประกอบการสอนทำให้นักเรียนเข้าใจในเนื้อหาวิชาที่เรียนมามากขึ้น					
6. แบบฝึกทักษะภาษาอังกฤษ ประกอบการสอนช่วยให้เรียนได้เร็วกว่าเรียนจากตำรา					
7. แบบ ขนาด และสีของตัวอักษรที่ปรากฏให้แบบฝึกมีความเหมาะสม					
8. แบบฝึกทักษะภาษาอังกฤษ ประกอบการสอนทำให้นักเรียนเกิดความคิดสร้างสรรค์					
9. นักเรียนพอใจ เมื่อทำกิจกรรมเสร็จแล้ว นักเรียนต้องการรู้คะแนนทันที					
10. นักเรียนชอบเรียนด้วยแบบฝึกทักษะภาษาอังกฤษ ประกอบการสอน					

ข้อเสนอแนะและความคิดเห็นเพิ่มเติม

.....

.....

.....

.....

ลงชื่อ.....

(ด.ช./ด.ญ.....)

นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 โรงเรียนบ้านหนองอุ่มหวายสามัคคี

วันที่.....เดือน.....พ.ศ.....

มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม
RAJABHAT MAHASARAKHAM UNIVERSITY

ภาคผนวก ง

ตัวอย่างแบบประเมินเครื่องมือในการวิจัย โดยผู้เชี่ยวชาญ

มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม
RAJABHAT MAHASARAKHAM UNIVERSITY

แบบประเมินเครื่องมือในการวิจัย โดยผู้เชี่ยวชาญ
แบบประเมินแผนการจัดการเรียนรู้
การพัฒนาทักษะการอ่านภาษาอังกฤษ ชั้นประถมศึกษาปีที่ 3

.....
คำชี้แจง แบบประเมินนี้ ใช้สำหรับผู้เชี่ยวชาญประเมินความเหมาะสม แผนการจัดการเรียนรู้การพัฒนาทักษะการอ่านภาษาอังกฤษ ชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 โดยให้ท่านทำเครื่องหมาย ลงในช่องว่างที่ตรงกับความคิดเห็นของท่านมากที่สุด

- มีความเหมาะสมในระดับมากที่สุด   ตรวจให้คะแนน 5
 มีความเหมาะสมในระดับมาก   ตรวจให้คะแนน 4
 มีความเหมาะสมในระดับปานกลาง   ตรวจให้คะแนน 3
 มีความเหมาะสมในระดับน้อย   ตรวจให้คะแนน 2
 มีความเหมาะสมในระดับน้อยมาก   ตรวจให้คะแนน 1

รายการประเมิน	ระดับความคิดเห็น				
	5	4	3	2	1
สาระการเรียนรู้ 1. สาระสำคัญสอดคล้องกับจุดประสงค์การเรียนรู้ 2. จุดประสงค์การเรียนรู้สอดคล้องกับสาระการเรียนรู้ 3. จุดประสงค์การเรียนรู้ครอบคลุมด้านความรู้ ทักษะและกระบวนการ คุณธรรม จริยธรรม . ค่านิยม กระบวนการเรียนรู้ 4. กิจกรรมตอบสนองจุดประสงค์การเรียนรู้ 5. กิจกรรมครอบคลุมสาระการเรียนรู้ 6. ระยะเวลาในการจัดกิจกรรมเหมาะสม 7. เนื้อหาในกิจกรรมมีความทันต่อเหตุการณ์ 8. กิจกรรมกระตุ้นให้นักเรียนมีส่วนร่วมในกิจกรรม กลุ่มและกล้าแสดงออก 9. กิจกรรมกระตุ้นให้นักเรียนมีความรับผิดชอบ					

รายการประเมิน	ระดับความคิดเห็น				
	5	4	3	2	1
10. กิจกรรมกระตุ้นให้นักเรียนได้ศึกษาค้นคว้าเพิ่มเติม 11. กิจกรรมกระตุ้นให้นักเรียนเรียนรู้และปฏิบัติอย่างมีขั้นตอน 12. สอดคล้องกับกิจกรรมและเนื้อหา 13. ช่วยให้นักเรียนเกิดการเรียนรู้ด้วยตนเองอย่างสร้างสรรค์ 14. ช่วยให้นักเรียนเห็นสิ่งที่กำลังเรียนรู้ว่าเป็นรูปธรรม 15. เชื่อมโยงสิ่งที่ใกล้ตัวให้เข้ามาสู่การเรียนรู้ของนักเรียน การวัดและการประเมินผล 16. สำคัญสอดคล้องกับจุดประสงค์การเรียนรู้ 17. การประเมินผลครอบคลุมทั้งกระบวนการและผลงาน 18. การประเมินผลครอบคลุมด้านความรู้ และทักษะ 19. ประเมินพฤติกรรมการแสดงออกของนักเรียนตามสภาพจริง 20. มีการส่งเสริมพฤติกรรมการแสดงออกของนักเรียนตามสภาพจริง					

ข้อเสนอแนะและความคิดเห็นเพิ่มเติม

.....

.....

.....

ลงชื่อ.....ผู้ประเมิน

(.....)

แบบประเมินเครื่องมือในการวิจัย โดยผู้เชี่ยวชาญ
แบบประเมินแบบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน
การพัฒนาทักษะการอ่านภาษาอังกฤษ ชั้นประถมศึกษาปีที่ 3

.....
คำชี้แจง แบบประเมินนี้ ใช้สำหรับผู้เชี่ยวชาญประเมินสอดคล้องแบบทดสอบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน การจัดการเรียนรู้การพัฒนาทักษะการอ่านภาษาอังกฤษ ชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 กับจุดประสงค์ที่ระบุไว้โดยให้ท่านทำเครื่องหมาย ลงในช่องว่างที่ตรงกับความคิดเห็นของท่านมากที่สุด

- +1 เมื่อแน่ใจ ว่าข้อสอบนั้นวัดจุดประสงค์ที่ระบุไว้ได้
 0 เมื่อไม่แน่ใจ ว่าข้อสอบนั้นวัดจุดประสงค์ที่ระบุไว้ได้
 -1 เมื่อแน่ใจ ว่าข้อสอบนั้นวัดจุดประสงค์ที่ระบุไว้ไม่ได้

จุดประสงค์การเรียนรู้

1. นักเรียนสามารถอ่านคำหรือประโยคได้
2. นักเรียนสามารถเข้าใจคำหรือประโยคที่อ่านได้

แบบทดสอบ ข้อที่	ความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญ			ข้อเสนอแนะ
	+1	0	-1	
1				
2				
3				
4				
5				
6				
7				
8				
9				
10				
11				

แบบทดสอบ ข้อที่	ความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญ			ข้อเสนอแนะ
	+1	0	-1	
12				
13				
14				
15				
16				
17				
18				
19				
20				
21				
22				
23				
24				
25				
26				
27				
28				
29				
30				
31				
32				
33				
34				
35				
36				
37				

แบบทดสอบ ข้อที่	ความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญ			ข้อเสนอแนะ
	+1	0	-1	
38				
39				
40				

ข้อเสนอแนะและความคิดเห็นเพิ่มเติม

.....

.....

.....

.....

ลงชื่อ.....ผู้ประเมิน

(.....)

มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม
RAJABHAT MAHASARAKHAM UNIVERSITY

แบบประเมินเครื่องมือในการวิจัย โดยผู้เชี่ยวชาญ
แบบสอบถามความพึงพอใจ
การพัฒนาทักษะการอ่านภาษาอังกฤษ ชั้นประถมศึกษาปีที่ 3

.....
คำชี้แจง แบบประเมินนี้ ใช้สำหรับผู้เชี่ยวชาญประเมินสอดคล้องแบบสอบถามความพึงพอใจของ
 การใช้แบบฝึกทักษะพัฒนาทักษะการอ่านภาษาอังกฤษ ชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 โดยให้ท่านทำ
 เครื่องหมาย ลงในช่องว่างระดับความเหมาะสมที่ตรงกับความคิดเห็นของท่านมากที่สุด

- มีความเหมาะสมในระดับมากที่สุด   ตรวจให้คะแนน 5
 มีความเหมาะสมในระดับมาก   ตรวจให้คะแนน 4
 มีความเหมาะสมในระดับปานกลาง   ตรวจให้คะแนน 3
 มีความเหมาะสมในระดับน้อย   ตรวจให้คะแนน 2
 มีความเหมาะสมในระดับน้อยมาก   ตรวจให้คะแนน 1

รายการประเมิน	ระดับความคิดเห็น				
	5	4	3	2	1
1. นักเรียนมีความเข้าใจในเนื้อหา วิชาที่เรียนจาก แบบฝึกทักษะภาษาอังกฤษ ประกอบการสอน					
2. แบบฝึกทักษะภาษาอังกฤษ ประกอบการสอนช่วย สร้างความสนใจ					
3. แบบฝึกทักษะภาษาอังกฤษ ประกอบการสอนช่วย ให้นักเรียนชอบเรียน					
4. แบบฝึกทักษะภาษาอังกฤษ ประกอบการสอนทำให้ นักเรียนสนุกกับการเรียน					
5. แบบฝึกทักษะภาษาอังกฤษ ประกอบการสอนทำให้ นักเรียนเข้าใจในเนื้อหาวิชาที่เรียนมามากขึ้น					
6. แบบฝึกทักษะภาษาอังกฤษ ประกอบการสอนช่วย ให้เรียนได้เร็วกว่าเรียนจากตำรา					
7. แบบ ขนาด และสีของตัวอักษรที่ปรากฏให้แบบฝึก มีความเหมาะสม					

รายการประเมิน	ระดับความคิดเห็น				
	5	4	3	2	1
8. แบบฝึกทักษะภาษาอังกฤษ ประกอบการสอนทำให้นักเรียนเกิดความคิดสร้างสรรค์					
9. นักเรียนพอใจ เมื่อทำกิจกรรมเสร็จแล้ว นักเรียนต้องการรู้คะแนนทันที					
10. นักเรียนชอบเรียนด้วยแบบฝึกทักษะภาษาอังกฤษ ประกอบการสอน					

ข้อเสนอแนะและความคิดเห็นเพิ่มเติม

.....

.....

.....

.....

ลงชื่อ.....ผู้ประเมิน
(.....)

มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม
RAJABHAT MAHASARAKHAM UNIVERSITY

ภาคผนวก จ

ผลการประเมินความเหมาะสมของเครื่องมือในการวิจัย โดยผู้เชี่ยวชาญ

มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม
RAJABHAT MAHASARAKHAM UNIVERSITY

ตารางที่ จ.1

ผลการประเมินความเหมาะสมของแผนการจัดการเรียนรู้เพื่อพัฒนาทักษะการอ่านภาษาอังกฤษ
สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 โดยผู้เชี่ยวชาญจำนวน 5 ท่าน

ความหมายความคิดเห็น

5 = มีความเหมาะสมมากที่สุด,

4 = มีความเหมาะสมมาก,

3 = มีความเหมาะสมปานกลาง,

2 = มีความเหมาะสมน้อย,

1 = มีความเหมาะสมน้อยมาก

รายการประเมิน	ความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญ					$\bar{X}$	S.D.
	คนที่	คนที่	คนที่	คนที่	คนที่		
	1	2	3	4	5		
1. สาระสำคัญสอดคล้องกับ จุดประสงค์การเรียนรู้	5	5	5	5	5	5.00	0.00
2. จุดประสงค์การเรียนรู้สอดคล้อง กับสาระการเรียนรู้	5	5	5	5	5	5.00	0.00
3. จุดประสงค์การเรียนรู้ครอบคลุม ด้านความรู้ ทักษะและ กระบวนการ คุณธรรม จริยธรรม ค่านิยม	5	4	5	4	5	4.60	0.55
4. กิจกรรมตอบสนองจุดประสงค์ การเรียนรู้	5	5	5	5	5	5.00	0.00
5. กิจกรรมครอบคลุมสาระการ เรียนรู้	5	5	5	5	5	5.00	0.00
6. ระยะเวลาในการจัดกิจกรรม เหมาะสม	5	5	5	5	5	5.00	0.00

(ต่อ)

ตารางที่ จ.1 (ต่อ)

รายการประเมิน	ความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญ					$\bar{X}$	S.D.
	คนที่ 1	คนที่ 2	คนที่ 3	คนที่ 4	คนที่ 5		
7. เนื้อหาในกิจกรรมมีความทันต่อเหตุการณ์	4	4	4	3	4	3.80	0.45
8. กิจกรรมกระตุ้นให้นักเรียนมีส่วนร่วมในกิจกรรมกลุ่มและกล้าแสดงออก	5	5	5	5	5	5.00	0.00
9. กิจกรรมกระตุ้นให้นักเรียนมีความรับผิดชอบ	5	5	5	5	5	5.00	0.00
10. กิจกรรมกระตุ้นให้นักเรียนได้ศึกษาค้นคว้าเพิ่มเติม	5	5	5	4	5	4.80	0.45
11. กิจกรรมกระตุ้นให้นักเรียนเรียนรู้และปฏิบัติอย่างมีขั้นตอน	5	5	5	5	5	5.00	0.00
12. สอดคล้องกับกิจกรรมและเนื้อหา	5	5	5	5	5	5.00	0.00
13. ช่วยให้นักเรียนเกิดการเรียนรู้ด้วยตนเองอย่างสร้างสรรค์	4	5	4	3	5	4.20	0.84
14. ช่วยให้นักเรียนเห็นสิ่งที่กำลังเรียนรู้ว่าเป็นรูปธรรม	5	5	5	5	5	5.00	0.00
15. เชื่อมโยงสิ่งที่ใกล้ตัวให้เข้ามาสู่การเรียนรู้ของนักเรียน	5	5	5	5	5	5.00	0.00
16. สาระสำคัญสอดคล้องกับจุดประสงค์การเรียนรู้	5	5	5	4	5	4.80	0.45
17. การประเมินผลครอบคลุมทั้งกระบวนการและผลงาน	4	5	5	4	5	4.60	0.55
18. การประเมินผลครอบคลุมด้านความรู้ และทักษะ	5	5	5	4	5	4.80	0.45

(ต่อ)

ตารางที่ จ.1 (ต่อ)

รายการประเมิน	ความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญ					$\bar{X}$	S.D.
	คนที่	คนที่	คนที่	คนที่	คนที่		
	1	2	3	4	5		
19. ประเมินพฤติกรรมการแสดงออก ของนักเรียนตามสภาพจริง	5	5	5	4	5	4.80	0.45
20. มีการส่งเสริมพฤติกรรมการ แสดงออกของนักเรียนตามสภาพ จริง	5	5	5	4	5	4.80	0.45
เฉลี่ยรวม	4.85	4.90	4.90	4.45	4.95	4.81	0.23

มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม
RAJABHAT MAHASARAKHAM UNIVERSITY

ภาคผนวก ฉ

ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม
RAJABHAT MAHASARAKHAM UNIVERSITY

ตารางที่ ฉ.1

ผลการวิเคราะห์ค่าดัชนีความสอดคล้องของแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการอ่านภาษาอังกฤษ
เพื่อความเข้าใจของนักเรียน

ข้อที่	คะแนนความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญ / คนที่					ΣR	IOC	แปลผล
	1	2	3	4	5			
1	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.00	ใช้ได้
2	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.00	ใช้ได้
3	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.00	ใช้ได้
4	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.00	ใช้ได้
5	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.00	ใช้ได้
6	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.00	ใช้ได้
7	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.00	ใช้ได้
8	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.00	ใช้ได้
9	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.00	ใช้ได้
10	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.00	ใช้ได้
11	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.00	ใช้ได้
12	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.00	ใช้ได้
13	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.00	ใช้ได้
14	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.00	ใช้ได้
15	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.00	ใช้ได้
16	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.00	ใช้ได้
17	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.00	ใช้ได้
18	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.00	ใช้ได้
19	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.00	ใช้ได้
20	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.00	ใช้ได้
21	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.00	ใช้ได้
22	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.00	ใช้ได้
23	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.00	ใช้ได้

(ต่อ)

ตารางที่ น.1 (ต่อ)

ข้อที่	คะแนนความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญ / คนที่					ΣR	IOC	แปลผล
	1	2	3	4	5			
24	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.00	ใช้ได้
25	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.00	ใช้ได้
26	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.00	ใช้ได้
27	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.00	ใช้ได้
28	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.00	ใช้ได้
29	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.00	ใช้ได้
30	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.00	ใช้ได้
31	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.00	ใช้ได้
32	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.00	ใช้ได้
33	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.00	ใช้ได้
34	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.00	ใช้ได้
35	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.00	ใช้ได้
36	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.00	ใช้ได้
37	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.00	ใช้ได้
38	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.00	ใช้ได้
39	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.00	ใช้ได้
40	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.00	ใช้ได้

ตารางที่ จ.2

ค่าความเชื่อมั่น ค่าความยาก และค่าอำนาจจำแนก ของแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน

ข้อที่	ค่าความยาก	อำนาจ จำแนก	ข้อที่	ค่าความยาก	อำนาจจำแนก
1	.61	.694	21	.91	.771
2	.77	.794	22	.65	.839
3	.85	.712	23	.45	.612
4	.71	.581	24	.85	.776
5	.68	.591	25	.67	.771
6	.45	.446	26	.56	.712
7	.74	.781	27	.85	.581
8	.91	.842	28	.67	.591
9	.65	.694	29	.75	.446
10	.56	.712	30	.61	.781
11	.85	.660	31	.85	.842
12	.67	.584	32	.71	.694
13	.75	.573	33	.68	.712
14	.61	.679	34	.45	.660
15	.77	.842	35	.74	.584
16	.85	.679	36	.91	.573
17	.71	.793	37	.65	.679
18	.68	.444	38	.56	.842
19	.56	.699	39	.85	.679
20	.74	.593	40	.67	.793

หมายเหตุ. ค่าความยากง่าย (P) อยู่ระหว่าง 0.56 – 0.91

ค่าอำนาจจำแนก (B) อยู่ระหว่าง 0.44 – 0.84

ค่าความเชื่อมั่นของแบบทดสอบเท่ากับ 0.793

ภาคผนวก ช

หนังสือขอความอนุเคราะห์

มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม
RAJABHAT MAHASARAKHAM UNIVERSITY

ที่ ศธ ๐๕๔๐.๐๒/ว ๑๐๐๑

คณะครุศาสตร์
มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม
อ.เมือง จ.มหาสารคาม ๔๔๐๐๐

๒ กุมภาพันธ์ ๒๕๕๔

เรื่อง เรียนเชิญเป็นผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบเครื่องมือการวิจัย
เรียน ดร.พงศธร โพธิ์พลศักดิ์

ด้วย นางนฤมล แว้วสอน รหัสประจำตัว ๕๗๘๒๑๐๑๘๐๑๐๔ นักศึกษาปริญญาโท สาขาวิชา
หลักสูตรและการเรียนการสอน รูปแบบการศึกษานอกเวลาราชการ ศูนย์มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม กำลังทำ
วิทยานิพนธ์ เรื่อง “การพัฒนาทักษะการอ่านภาษาอังกฤษโดยใช้แบบฝึกทักษะ สำหรับนักเรียนชั้น
ประถมศึกษาปีที่ ๓” เพื่อให้การวิจัยดำเนินไปด้วยความเรียบร้อย บรรลุตามวัตถุประสงค์

คณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม จึงใคร่ขอเรียนเชิญท่านเป็นผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบ
ความถูกต้องของเนื้อหาการวิจัย

- เพื่อ ตรวจสอบความถูกต้องด้านเนื้อหา ภาษา
 ตรวจสอบด้านการวัดและประเมินผล
 ตรวจสอบด้านสถิติ การวิจัย
 อื่นๆ ระบุ.....

จึงเรียนมาเพื่อโปรดพิจารณา และหวังเป็นอย่างยิ่งว่าจะได้รับความร่วมมือจากท่านด้วยดี ขอขอบคุณ
มา ณ โอกาสนี้

ขอแสดงความนับถือ

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.ไพศาล วรคำ)
รองคณบดี รักษาการแทนคณบดีคณะครุศาสตร์
ปฏิบัติราชการแทนอธิการบดี

สาขาวิชาหลักสูตรและการเรียนการสอน
โทรศัพท์ ๐ - ๔๓๗๑-๓๒๐๖ ต่อ ๑๘๒
www.edu@rmu.ac.th

ที่ ศธ ๐๕๔๐.๐๒/ว ๑๐๐๑

คณะครุศาสตร์
มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม
อ.เมือง จ.มหาสารคาม ๔๔๐๐๐

๒ กุมภาพันธ์ ๒๕๕๙

เรื่อง ขออนุญาตให้ผู้วิจัยเข้าเก็บรวบรวมข้อมูลการวิจัย

เรียน ผู้อำนวยการโรงเรียนบ้านหนองอุ่มห้วยสามัคคี

ด้วย นางนฤมล แว้วสอน รหัสประจำตัว ๕๗๘๒๑๐๑๘๐๑๐๔ นักศึกษาปริญญาโท สาขาวิชาหลักสูตรและการเรียนการสอน รูปแบบการศึกษานอกเวลาราชการ ศูนย์มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม กำลังทำวิทยานิพนธ์ เรื่อง “การพัฒนาทักษะการอ่านภาษาอังกฤษโดยใช้แบบฝึกทักษะ สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ ๓” เพื่อให้การวิจัยดำเนินไปด้วยความเรียบร้อย บรรลุตามวัตถุประสงค์

คณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม จึงขออนุญาตให้ผู้วิจัยเก็บรวบรวมข้อมูลเพื่อการวิจัยกับประชากร คือ นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ ๓ จำนวน ๘ คน เพื่อนำข้อมูลไปทำการวิจัยให้บรรลุตามวัตถุประสงค์ต่อไป

จึงเรียนมาเพื่อโปรดพิจารณา และหวังเป็นอย่างยิ่งว่าจะได้รับความร่วมมือจากท่านด้วยดี ขอขอบคุณมา ณ โอกาสนี้

มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม
RAJABHAT MAHASARAKHAM UNIVERSITY

ขอแสดงความนับถือ

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.ไพศาล วรคำ)

รองคณบดี รักษาการแทนคณบดีคณะครุศาสตร์
ปฏิบัติราชการแทนอธิการบดี

สาขาวิชาหลักสูตรและการเรียนการสอน
โทรศัพท์ ๐ - ๔๓๗๑-๓๒๐๖ ต่อ ๑๘๒
www.edu.@rmu.ac.th

ที่ ศธ ๐๕๔๐.๐๒/ว ๑๐๐๓

คณะครุศาสตร์
มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม
อ.เมือง จ.มหาสารคาม ๔๔๐๐๐

๒ กุมภาพันธ์ ๒๕๕๙

เรื่อง เรียนเชิญเป็นผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบเครื่องมือการวิจัย
เรียน คุณสุกรี นาคแย้ม

ด้วย นางนฤมล แว่วสอน รหัสประจำตัว ๕๗๘๒๑๐๑๘๐๑๐๔ นักศึกษาปริญญาโท สาขาวิชา
หลักสูตรและการเรียนการสอน รูปแบบการศึกษานอกเวลาราชการ ศูนย์มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม กำลังทำ
วิทยานิพนธ์ เรื่อง “การพัฒนาทักษะการอ่านภาษาอังกฤษโดยใช้แบบฝึกทักษะ สำหรับนักเรียนชั้น
ประถมศึกษาปีที่ ๓” เพื่อให้การวิจัยดำเนินไปด้วยความเรียบร้อย บรรลุตามวัตถุประสงค์

คณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม จึงใคร่ขอเรียนเชิญท่านเป็นผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบ
ความถูกต้องของเนื้อหาการวิจัย

- เพื่อ ตรวจสอบความถูกต้องด้านเนื้อหา ภาษา
 ตรวจสอบด้านการวัดและประเมินผล
 ตรวจสอบด้านสถิติ การวิจัย
 อื่นๆ ระบุ.....

จึงเรียนมาเพื่อโปรดพิจารณา และหวังเป็นอย่างยิ่งว่าจะได้รับความร่วมมือจากท่านด้วยดี ขอขอบคุณ
มา ณ โอกาสนี้

RAJABHAT MAHASARAKHAM UNIVERSITY

ขอแสดงความนับถือ

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.ไพศาล วรคำ)

รองคณบดี รักษาการแทนคณบดีคณะครุศาสตร์
ปฏิบัติราชการแทนอธิการบดี

สาขาวิชาหลักสูตรและการเรียนการสอน
โทรศัพท์ ๐ - ๔๓๗๑-๓๒๐๖ ต่อ ๑๘๒
www.edu.@rmu.ac.th

คณะครุศาสตร์
มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม
อ.เมือง จ.มหาสารคาม ๔๔๐๐๐

๒ กุมภาพันธ์ ๒๕๕๙

เรื่อง เรียนเชิญเป็นผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบเครื่องมือการวิจัย
เรียน คุณวัชรารักษ์ หามะพันธ์

ด้วย นางนฤมล แ้ววสอน รหัสประจำตัว ๕๗๘๒๑๐๑๘๐๑๐๕ นักศึกษาปริญญาโท สาขาวิชา
หลักสูตรและการเรียนการสอน รูปแบบการศึกษานอกเวลาราชการ ศูนย์มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม กำลังทำ
วิทยานิพนธ์ เรื่อง “การพัฒนาทักษะการอ่านภาษาอังกฤษโดยใช้แบบฝึกทักษะ สำหรับนักเรียนชั้น
ประถมศึกษาปีที่ ๓” เพื่อให้การวิจัยดำเนินไปด้วยความเรียบร้อย บรรลุตามวัตถุประสงค์

คณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม จึงใคร่ขอเรียนเชิญท่านเป็นผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบ
ความถูกต้องของเนื้อหาการวิจัย

- เพื่อ
- ตรวจสอบความถูกต้องด้านเนื้อหา ภาษา
  - ตรวจสอบด้านการวัดและประเมินผล
  - ตรวจสอบด้านสถิติ การวิจัย
  - อื่นๆ ระบุ.....

จึงเรียนมาเพื่อโปรดพิจารณา และหวังเป็นอย่างยิ่งว่าจะได้รับความร่วมมือจากท่านด้วยดี ขอขอบคุณ
มา ณ โอกาสนี้

RAJABHAT MAHASARAKHAM UNIVERSITY

ขอแสดงความนับถือ

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.ไพศาล วรคำ)

รองคณบดี รักษาการแทนคณบดีคณะครุศาสตร์
ปฏิบัติราชการแทนอธิการบดี

สาขาวิชาหลักสูตรและการเรียนการสอน
โทรศัพท์ ๐ - ๔๓๗๑-๓๒๐๖ ต่อ ๑๘๒
www.edu@rmu.ac.th

รศ ๐๕๔๐.๐๒/ว ๑๐๐๑

คณะครุศาสตร์
มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม
อ.เมือง จ.มหาสารคาม ๕๔๐๐๐

๒ กุมภาพันธ์ ๒๕๕๙

เรื่อง เรียนเชิญเป็นผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบเครื่องมือการวิจัย

เรียน คุณรัฐกร ลงคำ

ด้วย นางนฤมล แว้วสอน รหัสประจำตัว ๕๗๘๒๑๐๑๘๐๑๐๔ นักศึกษาปริญญาโท สาขาวิชา
หลักสูตรและการเรียนการสอน รูปแบบการศึกษานอกเวลาราชการ ศูนย์มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม กำลังทำ
วิทยานิพนธ์ เรื่อง “การพัฒนาทักษะการอ่านภาษาอังกฤษโดยใช้แบบฝึกทักษะ สำหรับนักเรียนชั้น
ประถมศึกษาปีที่ ๓” เพื่อให้การวิจัยดำเนินไปด้วยความเรียบร้อย บรรลุตามวัตถุประสงค์

คณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม จึงใคร่ขอเรียนเชิญท่านเป็นผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบ
ความถูกต้องของเนื้อหาการวิจัย

- เพื่อ ตรวจสอบความถูกต้องด้านเนื้อหา ภาษา
 ตรวจสอบด้านการวัดและประเมินผล
 ตรวจสอบด้านสถิติ การวิจัย
 อื่นๆ ระบุ.....

จึงเรียนมาเพื่อโปรดพิจารณา และหวังเป็นอย่างยิ่งว่าจะได้รับความร่วมมือจากท่านด้วยดี ขอขอบคุณ
มา ณ โอกาสนี้

RAJABHAT MAHASARAKHAM UNIVERSITY

ขอแสดงความนับถือ

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.ไพศาล วรคำ)

รองคณบดี รักษาการแทนคณบดีคณะครุศาสตร์

ปฏิบัติราชการแทนอธิการบดี

สาขาวิชาหลักสูตรและการเรียนการสอน

โทรศัพท์ ๐ - ๕๓๗๓-๓๒๐๖ ต่อ ๑๘๒

www.edu.@rmu.ac.th

ร.ศ. ๐๕๔๐.๐๒/ว ๑๐๐๑

คณะครุศาสตร์
มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม
อ.เมือง จ.มหาสารคาม ๕๔๐๐๐

๒ กุมภาพันธ์ ๒๕๕๙

เรื่อง เรียนเชิญเป็นผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบเครื่องมือการวิจัย

เรียน คุณธนวัน จันทศักดิ์

ด้วย นางนฤมล แว้วสอน รหัสประจำตัว ๕๗๘๒๑๐๑๘๐๑๐๔ นักศึกษาปริญญาโท สาขาวิชา
หลักสูตรและการเรียนการสอน รูปแบบการศึกษานอกเวลาราชการ ศูนย์มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม กำลังทำ
วิทยานิพนธ์ เรื่อง “การพัฒนาทักษะการอ่านภาษาอังกฤษโดยใช้แบบฝึกทักษะ สำหรับนักเรียนชั้น
ประถมศึกษาปีที่ ๓” เพื่อให้การวิจัยดำเนินไปด้วยความเรียบร้อย บรรลุตามวัตถุประสงค์

คณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม จึงใคร่ขอเรียนเชิญท่านเป็นผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบ
ความถูกต้องของเนื้อหาการวิจัย

- เพื่อ ตรวจสอบความถูกต้องด้านเนื้อหา ภาษา
 ตรวจสอบด้านการวัดและประเมินผล
 ตรวจสอบด้านสถิติ การวิจัย
 อื่นๆ ระบุ.....

จึงเรียนมาเพื่อโปรดพิจารณา และหวังเป็นอย่างยิ่งว่าจะได้รับความร่วมมือจากท่านด้วยดี ขอขอบคุณ
มา ณ โอกาสนี้

RAJABHAT MAHASARAKHAM UNIVERSITY

ขอแสดงความนับถือ

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.ไพศาล วรคำ)

รองคณบดี รักษาการแทนคณบดีคณะครุศาสตร์

ปฏิบัติราชการแทนอธิการบดี

สาขาวิชาหลักสูตรและการเรียนการสอน

โทรศัพท์ ๐ - ๔๓๗๑-๓๒๐๖ ต่อ ๑๘๒

www.edu.@rmu.ac.th

ประวัติผู้วิจัย

ชื่อ - นามสกุล นางนฤมล แ้วสอน
หน้าที่การงาน ครู
สถานที่ทำงาน โรงเรียนบ้านหนองอุ่มหวายสามัคคี ตำบลนาสีนวน อำเภอกันทรวิชัย
จังหวัดมหาสารคาม

ประวัติการศึกษา

พ.ศ. 2551 มัธยมศึกษาปีที่ 6 โรงเรียนสารคามพิทยาคม
พ.ศ. 2556 ครุศาสตรบัณฑิต (ค.บ.) สาขาวิชาภาษาอังกฤษ
มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม
พ.ศ. 2561 ครุศาสตรมหาบัณฑิต (ค.ม.) สาขาวิชาหลักสูตรและการเรียนการสอน
มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม

มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม
RAJABHAT MAHASARAKHAM UNIVERSITY